

KOMMOS

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΟΥ 425 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 10 ΙΟΥΝΗ 2006

0.80 ΕΥΡΩ

Πανεπιστημίου
Θεσσαλίας

ΜΠΛΟΚΑΡΟΥΜΕ : Νέο Νόμο Πλοκίσιο. Αθεύρηση Αρ/β
ΑΝΑΤΡΕΠΟΥΜΕ : Νόμους Αξιολόγησης ΙΔΒΕ ΔΟΑΤΑΓ
ΠΑΛΕΥΟΥΜΕ : Για ενιαία δημόσια κ' δωρεάν
οργανώσεις και δικαιώματα στο πλήρος

Na kánoúme
stikó nos

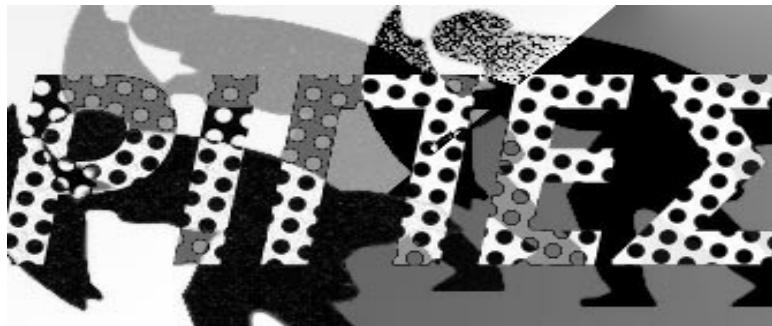
autón
tov autóna

ΕΠΕΤΕΙΟΛΟΠΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

10/6/1943: Εφεύρεση του στυλό διαρκείας 10/6/1975: Αποκολύπτεται σχέδιο της CIA με ονομασία "Chaos", με στόχο την παρακολούθηση 300.000 Αμερικανών και την διεύδυση πρακτόρων στα κινήματα των ΗΠΑ 11/6/1931: Ιδρυση Παντείου Πανεπιστημίου 11/6/2004: Θάνατος Ξενοφώντα Ζολώτα 11/6/1929: Πρώτη γυναικεία συμμετοχή σε αγγλική κυβέρνηση (Μάργκαρετ Μπόντφιλντ - υπουργός Εργασίας) 11/6/1962: Καθιέρωση αγροτικών συντάξεων στην Ελλάδα 11/6/1982: Θάνατος Ράινερ Βέρνερ Φασμπίντερ (Μόναχο) 12/6: Ήμέρα κατά της παιδικής εργασίας 12/6/1901: Εντοπισμός της ραδιενέργειας του ουρανίου 12/6/1975: Η Ελλάδα καταθέτει αίτηση για ένταξη στην EOK 12/6/1984: Θάνατος του ΓΓ του ΚΚΙ, Ενρίκο Μπερλίνγκουερ 12/6/1798: Θάνατος Ρήγα Φεραίου 12/6/1964: Ο Νέλσον Μαντέλα καταδικάζεται σε ισθία 12/6/1994: Το ΠΑΣΟΚ κερδίζει τις ευρωεκλογές 13/6/323 π.Χ.: Θάνατος Μεγάλου Αλεξάνδρου 13/6/1963: Πρώτη γυναικά στο διάστημα (Βαλεντίνα Τερέσκοβα - Βοστόκ 6) 13/6/1978: Τα ιστοριανά στρατεύματα εγκαταλείπουν το Νότιο Λίβανο 13/6/1979: Ανακαλύπτεται διαρροή θεμάτων έπειτα από χρηματισμό στις πανελλήνιες εξετάσεις 13/6/2005: Θάνατος πορτογάλου κομμουνιστή ηγέτη Αλβάρο Κουνιάλ 14/6/1837: Θάνατος Τζιάκομο Λεοπάρτη 14/6/1928: Γέννηση Ernesto Che Guevara 14/6/1987: Η Εθνική Ελλάδας παίρνει το κύπελλο Ευρώπης στο μπάσκετ 14/6/1908: Πρώτο δρομολόγιο ηλεκτρικού τραμ στην Θεσσαλονίκη (από Ντεπό ως πλατεία Ελευθερίας) - εισπράξεις πρώτης ημέρας: 845 χρυσές τουρκικές λίρες (περί τις εξήντα χιλιάδες ευρώ σήμερα) 14/6/1873: Ο Ερρίκος Σλίμαν ανοικαλύπτει την Τροία σε ανασκαφές 1925: Ιδρυση Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης 1671: Γέννηση Tomaso Albinoni 1952: Κατασκευή πρώτου πυρηνικού υποβρύχιου 1966: Το Βατικανό καταργεί τη λίστα απαγορευμένων βιβλίων ("Index") 1982: Τέλος του πολέμου στα Φόκλαντ με νίκη της Αγγλίας κατά της Αργεντινής 15/6/1752: Ανακάλυψη ηλεκτρισμού (Βενισιμίν Φραγκλίνος) 15/6/1919: Υπογραφή συνθήκης Βερσαλλιών - διρυτή της Κ.Τ.Ε. 15/6/1994: Θάνατος Μάνου Χατζιδάκι 15/6/1986: Θάνατος Χόρχε Λούις Μπόρχες στη Γενεύη (86 χρ.) 15/6/1995: Θάνατος Rory Gallagher 15/6/1996: Θάνατος Ella Fitzgerald 15/6/1945: Ιδρυση Εθνικού Ιδρύματος Ραδιοφωνίας (EIP) ως ΝΠΔΔ 16/6: Ήμέρα του πατέρα - ημέρα συμπαράστασης στους μαύρους της νότιας Αφρικής 16/6/1976: Εξέγερση στο Σοβέτο (Νότια Αφρική) - φονική επίθεση της αστυνομίας εναντίον των μαύρων 16/6/1913: Πρώτη χρήση μεγαφώνων σε δημόσιο χώρο 16/6/1945: Θάνατος Αρη Βελουχιώτη (Μεσούντα) 16/6/1967: Αρχή του τρίτημερου Monterey Pop Festival (50.000 θεατές) 16/6/1961: Ο Ρούντολφ Νουρέγιεφ ζητά πολιτικό άσυλο στη Δύση.

● Rombe xekoubotae ●●● Χωρίς άλλες επεξηγήσεις ●●● Τα ευκόλως εννοούμενα παραλείπονται ●●● Και μια απορία, προς πασοκοδρεμμένους αναλυτές της TV και του Τύπου ●●● Δηλαδή, αν είχαμε κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ, δε δα γινόταν η κινηματογραφικό τύπου απόδοση από τον Κορυδαλλό; ●●● Α να χαδείτε, παπαγαλάκια ●●● Υπάρχει πιο γελού όμενα από τον καυγά ΠΑΣΟΚ-ΝΔ, ΝΔ-ΠΑΣΟΚ περί «πολιτικής ευδύνης»; ●●● Ετσι γίνονται αιόμα περισσότερο ρόμπες ●●● Αμφότεροι και οι δύο ●●● Ολα μας τα 'πάνω οι κοινωνιολόγοι της δεκάρας ●●● Πλημμύρισε το γαλάπι από κροκοδείλια δάκρυα και τζάμπα ευαισθησία ●●● Μόνο την κακή λέξη δεν πρόφερε κανείς τους ●●● ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΣ ●●● Το σύστημα που σκοτώνει καθετί το ανδρώνιο ●●● Τουλάχιστον οι Αμερικανοί είναι ειλικρινείς ●●● Αυτό επισήμως έχουν αναγορεύει τον αγριανδρωπικό ανταγωνισμό σε κυρίαρχο ίδε-

ολογικό δόγμα ●●● Ενώ εδώ στη γηραιά ήπειρο μας αρέσει πολύ το παιχνίδι της ευαισθησίας ●●● ●●● Μούγκα στη στρούγκα ●●● Οχι του Περισσού, των ΜΜΕ τη στρούγκα και της αστικής πολιτικής τη στρούγκα ●●● Διότι, όταν κριτικάρεις με δριμύτητα ένα κυβερνητικό στέλεχος, το... «στοχοποίεις» ●●● Απώλεσαν και την ψυχαριμία και τη σοβαρότητα τα κυβερνητικά στέλεχη ●●● Ρε παιδιά, ο Βουλγαράκης «αυτοστοχοποιήθηκε», δεν τον «στοχοποίησαν» όσοι του έκαναν κριτική ●●● Αυτός έκανε τόσα και τόσα με τους Πα-

κιστανούς και τις υποκλοπές ●●● Κουλάρετε λίγο, γιατί «στοχοποιώντας» την αντιπολίτευση και τα ΜΜΕ μόνο χασούρα έχετε ●●● Πείτε μας αφελείς, αλλά εμείς δα τη διατυπώσουμε την απορία μας ●●● Αφού ο κ. Χριστοδούλου δεωρεί ότι με τα λίγα (αλήθεια, πόσα ακριβώς είναι;) λεφτά που παίρνει ως γενικός κουμανταδόρος και νταραβερίζεις των ΕΛΠΕ γίνεται ρόμπα στους συναδέλφους του στο εξωτερικό, γιατί δεν παραιτείται; ●●● Είναι δυνατόν να κάθεται να γίνεται ρόμπα τώρα στα γεράματα; ●●● Γιατί δεν πάει να «εργαστεί» ●●● Και λες και μαλακίες από πάνω ●●● Χάσαμε την Καραχασάν STOP ●

◆ Ξετιπωσιά. Μόνο μ' αυτή τη λέξη μπορεί να χαρακτηριστεί η ενέργεια της ΓΣΕΕ να καταθέσει στον εισαγγελέα μηνυτήρια αναφορά «κατά παντός υπευθύνου» για το έγκλημα στον «Τίτανα». Γιατί; Γιατί από τη στιγμή που υπήρξαν θάνατοι και τραυματισμοί η διάξη θα ασκούνταν αυτεπαγγέλτως από τον εισαγγελέα. Είναι υποχρεωμένος από το νόμο να το κάνει. Και δεύτερο γιατί ο εισαγγελέας σε λίγες ώρες είχε φύγει από τον «πάντα υπευθύνο» και είχε ασκήσει διώξεις κατά τριών στελεχών των δυο εμπλεκόμενων επιχειρήσεων. Αν, λοιπόν, ο γραφειοκράτες συνδικαλιστές είχαν άντερα (για να μη πούμε τίποτ' άλλο, πιο λαϊκό), ας έκαναν μηνυτήρια αναφορά κατά του Παπαλεξόπουλου, του Κανελλόπουλου και των άλλων αφεντικών του «Τιτά-

νω». Δεν το έκαναν, όμως, γιατί δε θέλουν να χαλάσουν τις καλές σχέσεις με το ΣΕΒ. ◆ «Καλωσόρισες στο κλαμπ της Δεξιάς». Μ' αυτά τα λόγια υποδέχτηκε ο Νικολά Σαρκούζις δηλώσεις της διεκδικήτριας του χρίσματος των Σοσιαλιστών για τη γαλλική προεδρία Σεγκολέν Ρουαγιάλ, η οποία προτείνει να δημιουργηθούν στρατόπεδα συγκέντρωσης για τους νέους των γαλλικών προαστίων που ο Σαρκούζις χαρακτήρισε «αλήτες», πυροδοτώντας την εξέγερση πριν μερικούς μήνες). Ρουαγιάλ θα πει «βασιλική» ή «βασιλόδρφων» όπως θα λέγαμε σε ελεύθερη απόδοση στα ελληνικά. Ονομα και

νοθέτη Κ. Γαβρά, για παράδειγμα εγκαλούν το Βατικανό. Δεν ήξεραν οι άνθρωποι. Δεν ήξεραν τίποτα για τα εγκλήματα του ναζισμού. Διότι ο Κύριος δεν τους προειδοποίησε. Παρέμεινε σιωπηλός. Ο Χριστός φταίει (ξεχάστηκε φαίνεται) και όχι οι

αντιπρόσωποί του στην Αγία Εδρα. Οφείλουμε να ομολογήσουμε, πάντως, ότι ο δικός μας «προκαθήμενος» είναι λιγότερο στυλάτος από τον πάπα. Θυμάστε ότι ο «δικός μας» δεν είχε μάθει τίποτα για τα βασανιστήρια της χούντας, γιατί εκείνη την εποχή σπουδάζει και ήταν απασχολημένος με τα διαβάσματά του.

◆ Το ότι η πλειοψηφία των ερωτηθέντων στο τελευταίο γκάλοπ αποδοκιμάζει συνολικά την κυβερνητική πολιτική ουδόλως απασχόλησης την κυβερνηση. Σχολίασε μόνο το άνοιγμα της φαλίδας με το ΠΑΣΟΚ. Ας τους κυβερνάμε κι ας μην τους αρέσει.

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Οσον αφορά τις καταλήψεις και τις απεργίες διαρκείας σε μερίδια των πανεπιστημιακών ιδρυμάτων, είναι κατανοούτο ότι μικρές και δραστήριες μειοψηφίες προσπαθούν να επιβάλουν μια μονολιθική αντίληψη για τη σχέση Πολιτείας-Πανεπιστημίου. Και πάντως τα Πανεπιστήματα έχουν και θα έχουν την ευθύνη και την αρμοδιότητα για τα ακαδημαϊκά ζητήματα που τους αφορούν στο πλαίσιο της αυτοδιοίκησής τους.

Μαριέττα Γιαννάκου

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ...

ο Παλαιοκώστας.

Αυριανή

Η αιτία (σ.σ της ιστορίας με τον μικρό Αλεξ) πρέπει να αναζητηθεί στο ίδιο το κοινωνικο-κονομικό σύστημα που αναταράγεται και μέσα από το εκπαιδευτικό σύστημα.

Σύλλογος Δασκάλων - Νησιαριανών Ημαθίας

Σύμφωνα με τα στοιχεία της Τράπεζας της Ελλάδος, το χρέος των νοικοκυριών στο τέλος Απριλίου έφθασε τα 73,65 δισ. ευρώ καταγράφοντας αύξηση κατά

30,1% σε σχέση με την αντίστοιχη περίοδο του 2005.

Η Ναυτεμπορική

Ο πόλεμος στο Ιράκ έσπασε το ρεκόρ σε φρικαλεότητες. Ούτε στο Βιετνάμ οι πεζοναύτες δεν ήταν τόσο πιεσμένοι. Αυτές οι αδιάκοπες σφαγές ασκούν μια καταστροφική επίδραση στην ικανότητα των στρατιωτών να διαμορφώνουν θρηική κρίση. Οι στρατιώτες γνωρίζουν ότι δεν είναι παρά πόνια στα χέρια προνομιούχων ηλιθών που γλεντάνε στην Αμερική και αδιαφορούν για όλα.

Ρεπούμπτικα

Το σκληρό πρόσωπο της εργοδοσίας, αντιμετώπισαν προημερών δύο εργαζόμενοι στον "Ριζοσ

Ποιος είναι πιο αδίστακτος;

Οι απόψεις των εθνικών εισαγγελέων των οπλεπαραθύρων, που διψούν μονίμως για αίμα και εγκαλούν τους φύλακες του Κορυδαλλού επειδή δεν άνοιξαν πυρ ενάντια στο ελικόπτερο που οδηγούσε εκτός φυλακής τον Β. Παλαιοκώστα και τον Α. Ρίζαι, δεν μας εξέπληξαν. Στο κάτω-κάτω, ουδείς είναι υποχρεωμένος να παίρνει στα σοβαρά τις υλακές του κάθε καραγκίδη, του κάθε φραστοειδούς. Οταν, όμως, ακούς τον υπουργό Δικαιοσύνης Α. Παπαληγούρα, που δεν είναι διαιτητής σε κάτιον, να δηλώνει ότι οι φύλακες έπρεπε να κάνουν χρήση των όπλων τους, το πράγμα αλλάζει και γίνεται σοβαρό. Πολύ σοβαρό.

Είναι τέτοια η ανατριχίλα που προκαλεί η δηλωση Παπαληγούρα, που παραλίγο να μας γίνουν συμπαθείς οι συνδικαλιστές των ανθρωποφυλάκων, οι οποίοι δεν περιορίστηκαν απλώς να θυμίσουν πως το νομικό πλαίσιο (άρθρο 50 του νόμου 2721/1999) απαγορεύει τη χρήση όπλων, εκτός αν έχει ασκηθεί βία από κρατούμενο κατά φύλακα ή κατά τρίτου, αλλά αναφέρθηκαν και στις προγραμματικές συνθήκες. Οπι δηλαδή, αν άνοιγαν πυρ θα έθεταν σε κίνδυνο όχι μόνο της ζωές των δραπετών, αλλά και ζωές άλλων. Ζωές κρατούμενων που ήταν εκείνη τη στιγμή στο προαύλιο ή ζωές περιοίκων και περιαστικών. Νομικοί και εγκληματολόγοι θύμισαν, επίσης, ότι το αδίκημα της δραπέτευσης τιμωρείται με φυλακισμό το πολύ μέχρι ένα χρόνο. Πώς, λοιπόν, εγκαλούνται οι φύλακες που δεν το τιμώρησαν ακόμα και με θάνατο;

Είναι, λοιπόν, απορίας άξιο πώς ο Παπαληγούρας εκστόμισε αυτά τα λόγια, χωρίς να σκεφτεί καν ότι θα μπορούσαν οι σφαίρες να πάρουν τον πιλότο, που δεν έφταγε σε τίποτα και συμμετείχε παρά τη θέλησή του στη δραπέτευση, ή θα μπορούσαν να ρίξουν το ελικόπτερο πάνω σε μια ταράτσα ή σ' ένα διερχόμενο αυτοκίνητο, προκαλώντας ανυπόλογιστο κόστος σε ανθρώπινες ζωές από την έκρηξη που αναπόφευκτα θα προκαλούνταν. Αυτά μάλλον σκέφτηκε την επαύριο ο Πολύδωρας και δήλωσε ότι ο ίδιος δε θα πυροβολούσε. Ο Παπαληγούρας, όμως, πελινός και πανικόβλητος από τα χτυπήματα των τηλεεισαγγελέων, έντρομος μπροστά στο ενδεχόμενο να τερματιστεί άνδοξα η θητεία του στην κυβέρνηση Καραμανλή, όπως ζητούσε η αντιπολίτευση και ο Τύπος της, διοίσθησε σε μια λογική καθαρά φραστική, που μόνο στις ΗΠΑ τη συναντά κανείς.

«Η απόδραση από τις φυλακές Κορυδαλλού καταδεικνύει ότι το οργανωμένο έγκλημα, μετερχόμενο όλα τα σύγχρονα μέσα, είναι **πιο αδίστακτο και επικάνδυνο από ποτέ**», ήταν τα πρώτα λόγια που είπε στους διαπιστευμένους στο υπουργείο Δικαιοσύνης συντάκτες ο Παπαληγούρας. Οι αδελφοί Παλαιοκώστα έχουν ανοίξει τους δικούς τους λογαριασμούς με το αστικό κράτος, χωρίς μέχρι στιγμής να χύσουν σταγόνα αίμα, μολονότι σε αρκετές περιπτώσεις θα μπορούσαν να «ξαπλώσουν» αστυνομικούς. Φαίνεται πως αυτό είναι επιλογή τους. Η ίδια η απόδραση ήταν αναίμακτη. Κανένα δεν έβαλε σε κίνδυνο. Αντίθετα, ο υπουργός Δικαιοσύνης ζήτησε να στηθεί ένα μακελειό, με άγνωστες συνέπειες (γιατί, βέβαια, τα πυρά θα ανταποδιδούνταν). Ποιοι, λοιπόν, είναι πιο αδίστακτοι και επικίνδυνοι; Εκείνοι που προσπαθούν να αποφύγουν το όσκοπο αίματα ή εκείνοι που δείχνουν διψασμένοι για αίμα;

Ξέρετε ποιο είναι το μεγαλύτερο έγκλημα αυτών που οργάνωσαν την κινηματογραφικό τύπου απόδραση; Το ότι ξεφτίλισαν το αστικό κράτος. Όλα τα άλλα τιμωρούνται από τον Πολιτικό Κώδικα, αυτό έπρεπε να τιμωρηθεί με θάνατο (αδιάφορο αν μαζί με το δικό τους θάνατο θα προκαλούνταν και παράπλευρες απώλεις).

Το κράτος δεν είναι ανίκητο

Ας αφήσουμε το ΠΑΣΟΚ και τη ΝΔ, με τη βοήθεια των φιλικών στο κάθε κόμμα ΜΜΕ και δημοσιογράφων, να ερίζουν καθημερινά για την έννοια και το πεδίο εφαρμογής της «πολιτικής ευθύνης», απ' αφορμή τη θεαματική απόδραση από τον Κορυδαλλό. Είναι πραγματικά αστείο το θέαμα, να βλέπεις και να ακούς τους υπουργούς και τα στελέχη της ΝΔ να υποστηρίζουν με πάθος, ότι υπάρχει μόνο «διοικητική ευθύνη», κάνοντας γαργάρα τα ίσα έλεγαν για ανάλογες περιπτώσεις για τους υπουργούς του ΠΑΣΟΚ. Και είναι εξίσου αστείο να βλέπεις και να ακούς τους υπουργούς να υπερασπίζονται με το ίδιο πάθος, ότι υπάρχει ας βασικό στοχείο η ικανότητα του αντίπαλου; Θυμίζουν τη λογική εκείνων που κουμαντάρουν τις μεγάλες ποδοσφαιρικές ομάδες: όταν κερδίζουν, κερδίζουν αυτοί, ενώ όταν χάνουν, δεν κερδίζει ο αντίπαλος αλλά φταίνε οι παίχτες και ο προπονητής.

Τα πρόγματα, εν προκειμένω, είναι εξαιρετικά απλά. Κάποιοι οργάνωσαν μια εξαιρετικά πρωτότυπη απόδραση από μια φυλακή στην καρδιά της Αθήνας, που θεωρείται υψηλής ασφαλείας. Ενήργησαν με ένα τρόπο που ούτε οι σκηνοθέτες του Χόλιγουντ δεν έχουν πολυχρησιμοποιήσει (μια ταινία έχει γυριστεί πριν από πολλά χρόνια με παρόμοιο θέμα). Σχεδίασαν την ενέργειά τους με κάθε λεπτομέρεια. Επελέξαν ακόμα και τη μέρα που ο ουρανός της Αττικής ήταν γεμάτος με ελικόπτερα που εξυπηρετούσαν τις εργοστασιακές ομάδες του Ράλι Ακρόπολις. Και ενήργησαν αστραπαία. Μόλις

νοι αυτά που δεν επιτρέπεται να πουν δημόσια. Επαγγελματίες είναι οι άνθρωποι. Οι τηλεοπτικές μονομαχίες είναι τμήμα της δουλειάς τους.

Εμείς ας επικεντρωθούμε σ' αυτό που κανένας αστός πολιτικός δεν θελει να συζητηθεί. Ας θέσουμε το κρίσιμο ερώτημα: γιατί κάθε φορά που κάποιος ή κάποιοι ξεφτίλιζουν το κράτος αναζητούνται υπεύθυνοι για ανικανότητα; Γιατί δεν αναγνωρίζεται ως βασικό στοχείο η ικανότητα του αντίπαλου; Θυμίζουν τη λογική εκείνων που κουμαντάρουν τις μεγάλες ποδοσφαιρικές ομάδες: όταν κερδίζουν, κερδίζουν αυτοί, ενώ όταν χάνουν, δεν κερδίζει ο αντίπαλος αλλά φταίνε οι παίχτες και ο προπονητής.

Τα πρόγματα, εν προκειμένω, είναι εξαιρετικά απλά. Κάποιοι οργάνωσαν μια εξαιρετικά πρωτότυπη απόδραση από μια φυλακή στην καρδιά της Αθήνας, που θεωρείται υψηλής ασφαλείας. Ενήργησαν με ένα τρόπο που ούτε οι σκηνοθέτες του Χόλιγουντ δεν έχουν πολυχρησιμοποιήσει (μια ταινία έχει γυριστεί πριν από πολλά χρόνια με παρόμοιο θέμα). Σχεδίασαν την ενέργειά τους με κάθε λεπτομέρεια. Επελέξαν ακόμα και τη μέρα που ο ουρανός της Αττικής ήταν γεμάτος με ελικόπτερα που εξυπηρετούσαν τις εργοστασιακές ομάδες του Ράλι Ακρόπολις. Και ενήργησαν αστραπαία. Μόλις

μισή ώρα κράτησε η όλη επιχείρηση από τη στιγμή που σαν γιάπτηδες νοίκιασαν το ελικόπτερο-ταξί μέχρι που το εγκατέλειψαν έξω από το νεκροταφείο του Σχιστού. Λιγότερο από ένα λεπτό κράτησε η κρίσιμη φάση της επιχείρησης, η προσέγγιση στο προαύλιο της φυλακής και η «απαγωγή» των δύο κρατούμενων.

Πού να προλάβεις να αντιδράσει ο μηχανισμός; Πού να κατολάβουνται οι αποσβολωμένοι φύλακες; Μέχρι να κλείσουν το σόμια από τη σασιτισμάρα, το μηχανικό πουλί είχε κάνει φτερά. Πάλι καλά που δεν έπαθε κάποιος απ' αυτός αμόκ ν' αρχίσει να ρίχνει ρίπες κατά του ελικόπτερου, με κίνδυνο να προκαλέσει μακελειό. Από την άποψη αυτή, να επαινεθούν θα έπρεπε οι φύλακες για τον επαγγελματισμό τους και όχι να κατηγορούνται για αντιεπαγγελματισμό. Τουλάχιστον αυτοί αναγνώρισαν έμπρακτα τη «μαγικών» του αντίπαλου. Την ικανότητά του στο σχεδιασμό και την εκτέλεση μιας πρωτότυπης απόδρασης, που παρόμοιά της άλλη μία έχει γίνει παγκοσμίως. Ενώ η θρασύειλη πολιτική ηγεσία του υπουργείου Δικαιοσύνης (ο Παπαληγούρας και ο «ισχυρός ανήρ», ο γενικός γραμματέας Πλανούρης) όχι μόνο δεν έχει την ευθύνη να παραπτεί, αλλά άρχισε «να πάρνει κεφάλια» στη φυλακή, στρουθοκαμηλίζοντας και προσπαθώντας να κρυ-

φτεί πάσιω από τις «διοικητικές ευθύνες».

Τι απέδειξε η θεαματική απόδραση; Οτι το κράτος δεν είναι ανίκητο. Οτι με αποφασιστικότητα, με φραγτασία, με λίγες δυνάμεις, μπορείς να το χτυπήσεις στο πο ευαίσθητο σημείο του, να παραλύσεις τους πιο σκληρούς μηχανισμούς του. Οι Μάρτυρες της Αλ Κάιντα χτύπησαν το αμερικανικό θηρίο στην καρδιά του, τους διδυμούς πύργους του Μανχάταν και το Πεντάγωνο (αυτό το τελευταίο συχνά το ξεχνάμε). Οι Ιρακινοί αντιστασιακοί χτυπούν τα κατοικήσαντα ακόμα και μέσα στην πράσινη ζώνη της Βαγδάτης. Ο Επαναστατικός Αγώνας έβαλε βόμβα στη γειτονιά του Βουλγαράκη, που τον φυλάνε 45 ασφαλίτες. Και ο Νίκος Παλαιοκώστας κατάφερε να πάρει τον αδελφό του από τον Κορυδαλλό μ' ένα τρόπο που δεν τον φανταζόταν κανείς. Τα παραδείγματα αναφέρονται σε διαφορετικό τόπο και χρόνο, έχουν διαφορετικό ιδεολογικοπολιτικό και κοινωνικό στήμα, όμως σαν κόκκινη κλωστή τα διαπερνά όλα η κατάρρευση της θεωρίας του πανίσχυρου και άπωτου αστικού κράτους. Η θεωρία που σπέρνει τον τρόμο και την παράλυση, επικαλούμενη το ανίκητο του αστικού κράτους, δέχτηκε ένα ακόμα και ριπή πλήγμα. Ας κρατήσουμε αυτό και ας ευχαριστήσουμε αυτούς που μας το πρόσφεραν.

Εθνική συναίνεση

■ Ο Ιησούς είναι μαζί τους!

«I said only "thank you Jesus"» («το μόνο που είπα ήταν "σ' ευχαριστώ Ιησού"»). Αυτή ήταν η δήλωση του Ντάμιεν Κορσέτι, αμερικανού στρατιωτικού, όταν άκουσε την απόφαση του στρατοδικείου που τον απάλλαξε από όλες τις κατηγορίες. Ποιες ήταν αυτές; Επίθεση σε βάρος κρατουμένων, κακομεταχείριση κρατουμένων, βιασμοί κρατουμένων, παράβαση καθηκοντος, χρήση χασίς και μέθη κατά την υπηρεσία.

Ο Κορσέτι ήταν δεσμοφύλακας στο κολαστήριο του Μπαγκράμ στο Αφγανιστάν, όπου ήταν γνωστός με τα παραπομπούλια «Το τέραφ» και «Ο βασιλιάς των βασανιστηρίων». Μόλις μισή ώρα χρειάστηκε στο στρατοδικείο για να τον απαλλάξει από όλες τις κατηγορίες. Piece of cake, που συνηθίζουν να λένε οι Αμερικανοί.

■ Δουλέμποροι και δούλοι

Ακόμα κρατούν οι κινητοποιήσεις και οι συγκρούσεις στα κλωστοϋφαντουργεία του Μπαγκλαντές, σ' αυτά τα σύγχρονα κάτεργα, που φτάνουν μέχρι το σημείο να κλειδώνουν τους εργάτες μέσα για να δουλεύουν τα Σαβ-

βατοκύριακα κι αλλού να τους αλυσοδένουν στις γραμμές παραγωγής!

Τα βίαια επεισόδια του τελευταίου διαστήματος «αμαρώνουν τη διεθνή εικόνα του Μπαγκλαντές», αποφάνθηκε με ύφος αποκιοκράτη κυβέρνητη η Πατρίσια Μπουτένι, πρέσβειρα των ΗΠΑ στο Μπαγκλαντές. Οι λέξεις της ισοδυναμούν με διατογή προς την κυβέρνηση της αισιοδικής χώρας να πνίξει με τη φωτιά και το σδέρο την εξέγερση των σύγχρονων δούλων. Βλέπετε, μεγάλο μέρος των ξένων εταιριών, φρονοντζίδικα των οποίων είναι οι κλωστοϋφαντουργίες του Μπαγκλαντές, είναι αμερικανικές, όπως η Wal-Mart για παράδειγμα. Τρέμουν, λοιπόν, στην ιδέα μιας έστω και μικρής βελτίωσης των μεροκάματων και των εργασιακών σχέσεων.

■ Σομαλία: στον έλεγχο των Ισλαμιστών

Χαστούκι για τις ΗΠΑ

Στα χέρια της πολιτοφυλακής της Ενωσης Ισλαμικών Δικαστηρίων πέρασε από την περασμένη Δευτέρα, 5 Ιουνίου, η πρωτεύουσα της Σομαλίας Μογκαντίσου, αφού κατάφερε να νικήσει, ύστερα από βδομάδες σφοδρών συγκρούσεων, την «αντιτρομοκρατική συμμαχία» των πολέμαρχων που υποστήριζονταν από τις ΗΠΑ.

Το κράτος της Σομαλίας ιδρύθηκε το 1960 με τη συνένωση ενός πρώτην βρετανικού προτεκτοράτου και μιας πρώτην ιταλικής αποικίας. Η θέση του στο Κέρας της Αφρικής είναι στρατηγική σημασίας, γιατί ελέγχει την είσοδο από τον Ινδικό Ωκεανό και την Αραβική θάλασσα στον κόλπο του Αντεν και την Ερυθρά Θάλασσα. Ο πληθυσμός της είναι κατά 99% Μουσουλμάνοι και εθνικά ομοιογενής (85% Σομαλοί και 15% διάφοροι άλλοι). Από το 1991 που ανατράπηκε από αντίπαλες φατρίες ο Σιάντ Μπαρέ, ο οποίος κυβερνούσε τη χώρα από το 1970, στη Σομαλία βασιλεύει η βία, το χάος και η αναρχία. Οι πολέμαρχοι που τον ανέτρεψαν δεν κατάφεραν να συμφωνήσουν μεταξύ τους και κατακερμάτισαν τη χώρα σε φέουδα υπό τον έλεγχό τους. Το 2004, ύστερα από ειρηνευτικές συνομιλίες στην Κένυα, οι αντιμαχόμενοι πολέμαρχοι υπέγραψαν κατάπαυση του πυρός και συμφώνησαν στη συγκρότηση μεταβα-

τικής κυβέρνησης με προσωρινό πρόεδρο τον Αμπιντούχαλι Γουσουφ Αχμέτ. Μια κυβέρνηση με διακοσμητικό ρόλο και έδρα την πόλη Μπαϊντά, που βρίσκεται 250 χλμ βορειοδυτικά της πρωτεύουσας, ενώ η εξουσία παρέμεινε στα χέρια των ισχυρών πολέμαρχων, τέσσερις από τους οποίους ήταν και μέλη της κυβέρνησης.

Φυσικά, ο Λευκός Οίκος ούτε επιβεβαίωσε αλλά ούτε και διέψυσε ποτέ τα στοιχεία και τις καταγγελίες για την συνεργασία του με τους πολέμαρχους και την οικονομική και στρατιωτική υποστήριξη που τους παρείχε. Ομως τα στοιχεία δεν αφήνουν αμφιβολίες. Το αμερικανικό περιοδικό «TIME», σε σχετικό άρθρο του στο τεύχος της 5ης Ιουνίου, αποκαλύπτει ότι μερικά χρόνια πάρα τρεις ισχυροί πολέμαρχοι δέχονταν χρήματα και εξοπλισμό είτε μέσω της CIA είτε μέσω της αμερικανικής στρατιωτικής δύναμης 1.800 αντρών που σταθεύει στο Τζιμπουτί. Ακόμη, ότι προτού ζεκινήσει η αμερικανική ανάμιξη η επιρροή του ισλαμικού κινήματος στον πληθυσμό ήταν μικρή και παραθέτει σχετική δήλωση του σουηδού πρεσβευτή και ειδικού απεσταλμένου για το Κέρας της Αφρικής: «Δεν γνωρίζουμε ούτε τη λογική ούτε την έκταση της αμερικανικής ανάμιξης. Αυτό που βλέπουμε είναι οι συνέπειες. Ο πλέμος γίνεται όλο και πιο σύνθετος. Ορισμένες ισλαμικές ομάδες που δεν ήταν πριν τόσο δραστήριες στρατιωτικά τώρα παίρνουν μέρος στον πόλεμο».

Ο ίδιος ο προσωρινός πρόεδρος της μεταβατικής κυβέρνησης της Σομαλίας έχει καταγγείλει τους πολέμαρχους ότι προκάλεσαν τον πόλεμο με τους Ισλαμιστές στην πρωτεύουσα της Ενωσης Ισλαμικών Δικαστηρίων. Ο διεθνής συνθήκες τα τελευταία χρόνια ευνοούσαν την ανάπτυξη του ισλαμικού κινήματος και στη Σομαλία, οι διάφορες οργανώσεις του οποίου

ήταν το 1993, όταν ήταν επικεφαλής στρατιωτικής «ειρηνευτικής» δύναμης του ΟΗΕ. Τότε κάποιοι από τους σημερινούς πολέμαρχους συμμάχους τους είχαν καταρρίψει δύο αμερικανικά ελικόπτερα Μπλακ Χοκ και σε σφοδρή μάχη είχαν σκοτώθει 18 και είχαν τραυματιστεί 75 άντρες της μονάδας των Rangers, ενώ είχε προκαλέσει σοκ στην αμερικανική κοινή γνώμη η εικόνα των Σομαλών που πανηγύριζαν σέρνοντας στους δρόμους το πτώμα ενός από τους νεκρούς Αμερικανούς.

Τα γεγονότα αυτά είχαν αναγκάσσει τότε το Λευκό Οίκο να αποσύρει την αμερικανική στρατιωτική δύναμη από τη Σομαλία. Μετά την κατάληψη της σομαλικής πρωτεύουσας από την ισλαμική πολιτοφυλακή εκπρόσωπος του υπουργείου Εξωτερικών δήλωσε ότι οι ΗΠΑ ανησυχούν γιατί «δεν θέλουν να δουν τη Σομαλία να μετατρέπεται σε ασφαλές καταφύγιο ξένων τρομοκρατών». Το βέβαιο είναι ότι δεν θα παρατηθούν από την προσπάθεια να βάλουν με τον ένα ή τον άλλο τρόπο πόδι στη Σομαλία, κυρίως λόγω της σημαντικής στρατηγικής της θέσης στο Κέρας της Αφρικής, στο όνομα πάντα του πολέμου κατά της «τρομοκρατίας».

Κόντρα Χαμάς-Φατάχ, με τους Σιωνιστές να βομβαρδίζουν

Σε ηρεμία κάλεσαν τους μαχητές τους η Φατάχ και η Χαμάς μετά από τις τελευταίες συγκρούσεις που έγιναν στην Λωρίδα της Γάζας. Σε κοινή ανακοίνωση οι δύο οργανώσεις κάνουν έκκληση στους μαχητές τους να σεβαστούν το αδελφικό αίμα και να μην συνεχίσουν τις συγκρούσεις μετά από την ανάπτυξη νέας μιλίτσιος 2500 ανδρών της Φατάχ στη Λωρίδα της Γάζας σαν απάντηση στην συγκρότηση αστυνομικού σώματος 3000 ανδρών από το υπουργείο Εσωτερικών (της κυβέρνησης της Χαμάς).

Η αντιπαλότητα μεταξύ των δύο οργανώσεων κορυφώνεται ενώπιον του επικείμενου δημοψηφίσματος για την αποδοχή ή μη της πρότασης των πέντε Παλαιστίνιων φυλακισμένων (με πρωτεργάτη τον δημοφιλή ηγέτη της Φατάχ στη Δυτική Οχθή, Μαρουάν Μπαργκούτ) που οδηγεί σε έμμεση αναγνώριση του Ισραήλ. Τη στιγμή που διοβάζετε αυτές τις γραμμές ίσως είναι γνωστό τελικά αν ο Αμπάτας αποφασίσει να γίνει το δημοψηφίσμα στο οποίο αντιτίθεται η Χαμάς ή αν τελικά τα βρήκε με την κυβέρνηση (πρόγραμμα αρκετά δύσκολο απ' ότι φαίνεται για την ώρα τουλάχιστον). Στην πραγματοποίηση δημοψηφίσματος αντιτάσσονται επίσημα (έδωσαν κοινή συνέντευξη Τύπου) η Χαμάς, η Τζιχάντ και το Αϊκό Μέτωπο για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης - Γενική Διοίκηση.

Οσο για τους Σιωνιστές, αυτοί το χαβά τους. Ο υπουργός Ασφαλείας του Ισραήλ, μάλιστα, βγήκε και δήλωσε ότι η κυβέρνηση θα πρέπει να επανεξετάσει την ανακατόληψη της Λωρίδας της Γάζας για να ξεμπερδέψει μια και καλή απ' το «φαινόμενο των πυραύλων Κασάμ». Ταυτόχρονα, ο ισραηλινός στρατός συνεχίζει τις πράξεις... καλής θέλησης, εισβάλλοντας σε πόλεις της Δυτικής Οχθής, συνεχίζοντας τους βομβαρδισμούς στη Λωρίδα της Γάζας και κυνηγώντας... τρομοκράτες!

Ενα ουσιαστικά ασήμαντο γεγονός, ένα απύχημα, όπως υποστηρίζουν οι Αμερικανοί, η καραμπόλα που προκάλεσαν τρία αμερικάνικα χάμβι, ήταν η αφορμή για μια πρωτοφανή έκρηξη οργής και μίσους εναντίον των κατακτητών στην Καμπούλ. Ολα άρχισαν το πρωί της Δευτέρας, 29 Μαΐου, σε ώρα αιχμής, όταν το κονβόι με τα χάμβι έπεσε πάνω σε αυτοκίνητα στο κέντρο της Καμπούλ, με αποτέλεσμα να σκοτωθούν 5 Αφγανοί. Πολύ γρήγορα ένα οργισμένο πλήθος περικύλωσε το αμερικάνικο κονβόι και άρχισε να το λιθοβολεί. Οι αμερικάνοι στρατιώτες και η αργανική αστυνομία που έσπευσε να τους βοηθήσει άνοιξαν πυρ εναντίον του κόσμου, που ξεκίνησε να διαδηλώνει με συνθήματα «Θάνατος στην Αμερική, θάνατος στον Καρζάι» και να κατευθύνεται προς το προεδρικό μέγαρο και τις ξενεποιητικές.

Το Γαλλικό Πρακτορείο και ο ανταποκριτής των «Times» στην Καμπούλ κάνουν λόγο για χιλιάδες διαδηλωτές, πολύ νέους στην πλειοψηφία, που έβαλαν φωτιά σε πολλά κτίρια, σε αυτοκίνητα και αστυνομικά φυλάκια, τα οποία οι αστυνομικοί είχαν εγκαταλείψει έντρομοι, επιτέθηκαν σε πολυτελή εστιατόρια και λεγλάτησαν καταστήματα. Στόχος τους ήταν κυρίως τα σύμβολα της ζένης παρουσίας. Γι' αυτό και τις μεγαλύτερες καταστροφές υπέστησαν κτίρια στα οποία στεγάζονται οι ποικιλώνυμες Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις, που ροκανίζουν μπόλικο χρήμα από την ζένη «βοήθεια». Τα κεντρικά γραφεία της CARE International έγιναν στάχτη, αφού οι διαδη-

■ Αφγανιστάν

Δύσκολες μέρες για τους κατακτητές

λωτές τα περιέβρεξαν με βενζίνη και τους έβαλαν φωτιά. Σύμφωνα με τα τελευταία επίσημα στοιχεία, οι νεκροί από τα πυρά εναντίον των διαδηλωτών είναι 20 και τουλάχιστον 160 οι τραυματίες. Το ίδιο βράδυ ο αργανός πρόεδρος Χαμίντ Καρζάι επεβαλε στην προστασία της κυκλοφορίας τη νύχτα, που την παρέτεινε για μια βδομάδα, και κατέβασε στρατό και τούρκικους δρόμους.

Σύμφωνα με τα ξένα πρακτορεία, πρόκειται για τις ογκωδέ-

στερες και βιαιότερες διαδηλώσεις από την πτώση του καθεστώτος των Ταλιμπάν το 2001. Οπως επισημαίνουν αρκετοί έξενοι ανταποκριτές, οι διαδηλώσεις για τις γελοιογραφίες του Μωάμεθ δεν έχουν καμιά σχέση ως προς τον όγκο και τη βιαιότητα με τις τελευταίες, τις οποίες θεωρούν καμπή για τις εξελίξεις από δω και πέρα.

Αυτό που πρώτα απ' όλα σηματοδοτούν οι τελευταίες διαδηλώσεις είναι ότι το κλίμα γίνε-

τα ολο και πιο εχθρικό για τους κατακτητές και τους συνεργάτες τους ακόμη και στη θεωρούμενη πιο ασφαλή περιοχή της χώρας, την πρωτεύουσα, όπι το ποτήρι της λαϊκής οργής έχει ξεχειλίσει και αρκεί μια σπίθα για να προκληθεί πυρκαγιά. Αυτό που ξεχωρίζει τις ταραχές αυτές, επισημαίνει, μεταξύ άλλων, ένας παλαιμαχος ίνδος διπλωμάτης σε άρθρο του με τίτλο «Η μέρα που άλλαξε το Αφγανιστάν» στην εφημερίδα *«Asia Times»* (3/6/06), είναι ότι η Καμπούλ κατοικείται κατά μεγάλο μέρος από Τατζίκους, που αποτελούσαν και σημαντικό ποσοστό των δισδηλωτών και φρώνας ζαν σκληρά αντιαμερικάνικα και αντικυβερνητικά συνθήματα. Κανείς συνεχίζει: «Είναι πιολύ κακό σημάδι το ότι οι Τατζίκοι, που αποτελούν το 30% του πληθυσμού του Αφγανιστάν, στρέφονται ανοιχτά ενάντια στον Καρζάι και τον κατηγορούν ως ανδρείκελος των Αμερικάνων». Οταν αυτές συμβαίνουν στην Καμπούλ, στην έδρα της κυβέρνησης και των νοοτικών δυνάμεων, είναι εύκολο να φανταστεί κανείς τι συμβαίνει παραέξω.

κών αξιωματούχων, οι οποίοι, εκτός των άλλων, είναι άμεσα αναφεμηγμένοι στο εμπόριο ναρκωτικών, η απογοήτευση ακόμη κι αυτών που είχαν εναποθέσει ελπίδες στην ζένη παρουσία και τους εκλεκτούς της, ο πολλαπλασιασμός των τιμών σε βασικά ογκάδα, η φτώχεια και η ανεργία φουντώνουν την εχθρότητα και το μίσος του λαού ενάντια στους ζένους και ντόπιους δυνάστες του και τροφοδοτούν συνεχώς με νέο αίμα τις γραμμές των ισλαμιστών μαχητών, οι οποίοι κλημακώνουν τη μεγαλύτερη από το 2001 αντεπίθεση στο νοτιοανατολικό Αφγανιστάν και παραδίλληλα επεκτείνουν τη δράση τους σε όλο και περισσότερες επαρχίες. Παραθέτουμε ενδεικτικά κάποιες από τις πρόσφατες επιθέσεις. Στις 30 Μαΐου, εκατοντάδες Ταλιμπάν επιτέθηκαν και κατέλαβον το αρχηγείο της αιστυνομίας και το κυβερνείο στην πόλη Χόρι της επαρχίας Ουρουζγάκον. Το πρωί της επόμενης μέρας αποχώρησαν, αφού

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 9

Ipak

Αντικατοχικές διαδηλώσεις, αντάρτικες επιθέσεις

Ηεπιδρομή στα γραφεία του ριζοσπάστη σιτί κληρικού Μοκτάντα Άλ Σαντρ στη Βαγδάτη από τα αμερικάνικα στρατεύματα και την ιρακινή εθνοφρουρά ήταν η αφορμή για να βγουν χιλιάδες Σίτες στους δρόμους της πρωτεύουσας την περασμένη Κυριακή και τη Δευτέρα. Οι διαδηλωτές κρατούσαν πορτρέτα του Σαντρ και φώναζαν αντιαμερικάνικα συνθήματα, χωρίς όμως να αναφερθούν συγκρούσεις με τις δυνάμεις κατοχής.

Συγκρούσεις όμως έγιναν στη Βασόρα, μετά από επίθεση της αστυνομίας σε τζαμί της πόλης με το πρόσχημα ότι κυνηγούσε αντάρτες, με αποτέλεσμα 16 νεκρούς, ενώ από τις βομβιστικές επιθέσεις που έγιναν στη χώρα δε γλύτωσε ούτε μία ιταλική στρατιωτική φάλαγγα στη Ναστρίγια, με αποτέλεσμα να σκοτωθεί ένας ιταλός στρατιώτης και να τραυματιστούν άλλοι τέσσερις. Αυτή η επίθεση όμως δεν έκανε τον «σοσιαλιστή» Πρόντι να αποφασίσει την επίστευση της διαδικασίας αποχώρησης των ιταλικών στρατευμάτων από το Ιράκ. Περιμένει να αναλάβει πλήρη δράση η ιρακινή αστυνομία και ο στρατός, που αριθμούν γύρω στους 255.000 άντρες (σύμφωνα με το πρακτορείο Ρόιτερς). Τόσο ξεφτιλισμένος είναι ο άνθρωπος.

Εντωμεταξύ, για πρώτη φορά έκανε την εμφάνισή της μια ιρακίνη μεραρχία στην επαρχία Ανγκάρ (προτύργιο της αντίστασης) αναλαμβάνοντας την επιτήρηση μιας μικρής περιοχής από τα αμερικανικά στρατεύματα που συνεχίζουν τις εκκαθαριστικές επιχειρήσεις στο Ραμάντι. Μέχρι στιγμής, όμως, οι Αμερικανοί δε μπορούν να κάψουν την αντίσταση στο Ραμάντι που έχει μετατραπεί ήδη σε μία νέα Φαλούτζα.

■ <<Σοσιαλισμός του 21ου αιώνα>>

Γυαλιά καρφιά το κοινοβούλιο της Βραζιλίας από ακτήμονες

τσους που έκαναν 500 συλλήψεις, τραυματίζοντας 25 διαδηλωτές εκ των οποίων ο ένας είναι σε σοβαρή κατάσταση.

Το Κίνημα των Ακτημόνων (MST) υποστήριξε τον Λουάλα και ένα από τα γηγετικά του στελέχη, ο Μπρουύνο Μαρανχάο, κατέχει υψηλή θέση στο κυβερνητικό «Εργατικό Κόμμα!» Ομως

τρία χρόνια τώρα ο Λουλά μόνο υποσχέσεις είναι. Αν και όταν εκλέχτηκε (το 2003) είχε υποσχεθεί γη και σπίτια στους αικήμονες, η κυβέρνηση του δεν ικανοποίησε την προεκλογική της δέσμευση να δώσει σπίτια σε 400.000 οικογένειες μέχρι το 2006. Η «σοσιαλιστική» κυβέρνηση της Βραζιλίας σε όλο της

το μεγαλείο! Αν αυτός είναι ο «σοσιαλισμός του 21ου αιώνα» (ο Λουύλα είναι ο εκλεκτός του «Παγκόσμιου Κοινωνικού Φόρουμ», μην το ξεχνάμε), ευχαριστούμε όλλα δεν θα πάρουμε...

Οι ακτήμονες, βέβαια, δεν στήριξαν τον Λουλά για να τους κοροϊδεύει. Επι, το ίδιο το MST, διασπάστηκε και από τους κόλπους του προέκυψε το MLST (Κίνημα για την Απελευθέρωση των Ακτημόνων), το οποίο και οργάνωσε τη μαχητική εισβολή στο Κοινοβούλιο. Η ηγεσία του MST, με ανακοίνωσή της διαχωρίστηκε από την εισβολή στο Κοινοβούλιο και δήλωσε ότι δεν έχει καμιά σχέση με το MLST, δύμως ήταν και αυτή ανογκασμένη να

◆ Σύμφωνα με την τελευταία τριμηνιαία έκθεση για την κατάσταση στο Ιράκ, που υπέβαλε το Πεντάγωνο στο Κογκρέσο και δόθηκε στη δημοσιότητα στις 30 Μαΐου, η συχνότητα των επιθέσεων της ιρακινής αντίστασης βρίσκεται στο ανώτατο επίπεδο από τότε που η αμερικανική στρατιωτική διοίκηση στο Ιράκ άρχισε να κρατά τέτοια στοιχεία τα δύο τελευταία χρόνια. Πιο συγκεκριμένα, από τις 11 Φεβρουαρίου μέχρι τις 12 Μαΐου του 2006 καταγράφηκαν κατά μέσο όρο περισσότερες από 600 επιθέσεις τη βδομάδα σ' όλη τη χώρα, ενώ από τον Αύγουστο του 2005 μέχρι τις αρχές Φεβρουαρίου του 2006 είχαν καταγραφεί κατά μέσο όρο 550 περίπου επιθέσεις τη βδομάδα. Στο χαμηλότερο επίπεδο ήταν την άνοιξη του 2004 με 400 κατά μέσο επιθέσεις τη βδομάδα.

Η τεράστια πλειοψηφία των επιθέσεων, επισημαίνεται στην έκθεση, στρέφεται κατά των αμερικανικών και των συμμαχικών τους δυνάμεων, αλλά η πλειοψηφία των νεκρών είναι πολίτες, που είναι πολύ πιο τρωτοί στις επιθέσεις των ανταρτών.

Τα στοιχεία αυτά είναι η καλύτερη απάντηση σ' αυτούς που προσπαθούν να δείξουν ότι αποδυναμώνεται η ιρακινή αντίσταση και διογκώνουν τον υπαρκτό κίνδυνο του εμφυλίου πολέμου.

Για τα παιδιά μας...

Ποτάμι φουσκωμένο το φοιτητικό κίνημα, βγήκε δυναμικά στο προσκήνιο, ύστερα από μια παρατεταμένη περίοδο αδράνειας και «κοινοβουλευτικοποίησης». Οι καταλήψεις έχουν φτάσει και στην πιο απομακρυσμένη περιοχή της χώρας, όπου εδρεύει κάποιο τμήμα ΤΕΙ, οι συνελεύσεις συγκεντρώνουν κάθε βδομάδα περισσότερους φοιτητές, οι αποφάσεις για καταλήψεις παίρνονται με ολοένα και ψηλότερα ποσοστά, οι πορείες της Πέμπτης είναι όλο και πιο μαζικές και... ανυπόμονες, τα μέσα πάλης εμπλουτίζονται συνεχώς με καινούργια.

Είναι φανερό ότι αυτό το κίνημα δε «μαζεύεται» τώρα. Το ενδεχόμενο απώλειας της εξεταστικής δε συγκινεί κανένα. Σ' αυτό «ποντάριζε» το υπουργείο Παιδείας διαπράττοντας το λάθος που όλοι οι υπουργοί Παιδείας διαπράττουν: δεν ξέρουν να αφουγκραστούν τις δονήσεις αυτού του «ιδιόμορφου» κοινωνικού κομματιού και δε διδάσκονται από το παρελθόν. Πού «ποντάρει» τώρα η Γιαννάκου; Στο καλοκαίρι που με τα θέλυγτρά του καλεί τους νέους στις παραλίες. Ανομολόγητη πρόθεση της κυβέρνησης είναι να ψηφίσει το νόμο πλαίσιο σε ένα από τα θερινά τμήματα της Βουλής, πιστεύοντας ότι το Σεπτέμβρη όλα θα επανέλθουν στην προγενέστερη τάξη και ραστών.

Ξεχνά π υπουργός και οι συμβουλάτορές της ότι και άλλη φορά ψηφίστηκε νόμος πλαίσιο και ύστερα από μερικούς μήνες σκληρής σύγκρουσης η κυβέρνηση αναγκάστηκε να τον καταργήσει. Και είναι διπλή η ξεφτίλα να καταργείς ψηφισμένο νόμο, γιατί έτσι παραδέχεσαι ότι δεν κυβερνά η κυβέρνηση αλλά το «πεζοδρόμιο». Ήταν το 1979, ο νόμος ήταν ο περιβότος 815 και ήταν και τότε κυβέρνηση ΝΔ.

Τι είναι εκείνο που ξεσήκωσε τους φοιτητές; Ο νόμος πλαίσιο ήταν η σταγόνα που ξεχείλισε το ποτήρι. Είναι η προοπτική της (επί της ουσίας) ιδιωτικοποίησης της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, το ύψωμα περισσότερων ταξικών φραγμών για τα παιδιά από τα λαικά στρώματα, η προοπτική δημιουργίας ιδιωτικών πανεπιστημάτων (κοινή πρόταση συνταγματικής αναθεώρησης ΝΔ και ΠΑΣΟΚ). Όλα αυτά που με περισσή αλαζονεία προωθεί η σημερινή κυβέρνηση, συνεχίζοντας το έργο της προκατόχου της. Είναι η αντιδραστική κατεύθυνση της συνόδου της Μπολόνια, για ένα πανεπιστήμιο-παράτημα των καπιταλιστικών επιχειρήσεων, στην οποία αντιδρούν ακόμα και οι καθηγούπτες των ΑΕΙ.

Ο αγώνας των φοιτητών, με τα δικά του ιδιαίτερα χαρακτηριστικά, θα κλιμακωθεί. Δεν ταιριάζει η αναμονή και η ακινησία στα νεολαίστικα κίνηματα. Και φυσικά, θα βρει απέναντι του την κρατική καταστολή (ίδης είχαμε τα πρώτα κρούσματα). Επειδή, λοιπόν, μπήκαμε στην κρίσιμη φάση αυτού του αγώνα και επειδή ΟΙ ΦΟΙΤΗΤΕΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΝΙΚΗΣΟΥΝ γιατί Η ΗΠΑ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ ΜΑΣ ΑΦΟΡΑ ΟΛΟΥΣ, είναι καιρός να «ξεκουνθούμε» λίγο και οι μη φοιτητές και να στηρίξουμε τον αγώνα τους. Αργά ή γρήγορα η συνδικαλιστική γραφειοκρατία θα υποχρεωθεί να κηρύξει τουλάχιστον μια 24ωρη απεργία. Ας την αναγκάσουμε να το κάνει άμεσα κι ας δώσουμε σ' αυτή την απεργία το μαχητικό μας «παρών». Για τα παιδιά μας, ρε γαμώτο...

■ Απροκάλυπτα

«Έχω την άποψη, ότι η ικανότητα του κάθε μάρτυρα να ταυτοποιεί πρόσωπα εξαρτάται από τη δυνατότητα που έχει να προσλαμβάνει παραστάσεις και να διατηρεί αυτές τις παραστάσεις στο μυαλό του. Οταν λοιπόν αυτοί οι συγκεκριμένοι μάρτυρες τώρα, που ζητάει η υπεράσπιση του κυρίου Ξηρού, λένε ότι "δεν μπορώ να αναγνωρίσω, να ταυτοποιήσω τα πρόσωπα που είδα", αυτό δε νομίζω ότι δια πορέσει να βοηθήσει σε τίποτα στην εξέλιξη και στην ανεύρεση της αλήθειας που επιδιώκει το δικαστήριό σας. Ως εκ τούτου, προτείνω να απορριφθεί το αίτημα και να μην κληθούν οι μάρτυρες».

Η παραπάνω εκπληκτική άποψη ανήκει στην Ε. Κουτζαμάνη, εισαγγελέα της έδρας του έκτακτου τρομοδικείου του Κορυδαλλού, που δικάζει σε δεύτερο βαθμό τους φερόμενους ως μέλη της 17Ν. Το αίτημα υποβλήθηκε από την υπεράσπιση του Βασίλη Ξηρού και αφορούσε την κλήτευση αυτοπών μαρτύρων στην υπόθεση Περατικού. Μαρτύρων που ήταν μπροστά στα περιστατικά και μάλιστα σε δέσεις πολύ πιο κοντινές απ' αυτές που

■ Ταξικότητα και στο θάνατο

Σύμπασα η πολιτειακή και πολιτική ηγεσία παρευρέθηκε στην κηδεία του άδειου φέρετρου του πιλότου Κ. Ηλιάκη. Δεν έλειψε ούτε αυτή η αντιπροσωπεία του ΚΚΕ. Αντίθετα, στην κηδεία των εργατών που δολοφονήθηκαν στο εργοστάσιο του «Τιτάνα» δεν πάτησε κανένας απ' όλους αυτούς τους μεγαλόσχημους. Ούτε καν δί' αντιπροσώπου ή έστω δί' αποστολής στεφάνου. Η ταξικότητα του συστήματος αποτυπώνεται και στο δάνατο. Και δε μπορούσε να είναι αλλιώς.

■ Περι αμφιβολιών

Εντάξει, η αμφιβολία είναι μητέρα της επιστήμης και εχδρός της Θεολογίας, αλλά να είναι αμφιβολία βάσιμη. Οταν στέκεται στον αέρα και δεν πατάει πουδενά, καταντά σκέτη παπάρα. Γράφουν τα πάντα πρόδυμα παπαγαλάκια της Αντιτρομοκρατικής, ότι οι αστυνομικές υπηρεσίες έχουν αμφιβολία αν το τηλεκοντρόλ που βρέθηκε κοντά στο σημείο της έκρηξης στη γειτονιά του Βουλγαράκη χρησιμοποιήθηκε. Και πώς έγινε η έκρηξη, ρε παλικάρια; Βρέθηκε, μήπως, κανένα καλώδιο, όπως είχε βρεθεί στην έκρηξη στη γέφυρα της Πέτρου Ράλλη; Βρέθηκαν μήπως υπολείμματα από ρολόι, για να πούμε ότι χρησιμοποιήθηκε ωρολογιακός μηχανισμός; Επειδή, λοιπόν, η παρέμβαση του Αγίου Πνεύματος αποκλείεται (εκτός των άλλων και γιατί το Αγίο Γινεύμα είναι πάντα κατά της «τρομοκρατίας»!), ο τηλεχειρισμός είναι η μόνη λογική ερμηνεία. Η οποία μάλιστα δένει και με το γεγονός ότι δεν υπήρξε προειδοποίηση (που σημαίνει ότι αυτοί που τοποθέτησαν και πυροδότησαν τον εκρηκτικό μηχανισμό είχαν άμεση εποπτεία, είχαν οπτική επαφή με το χώρο. Εκτός αν δέλετε να κάνετε ένα νέο γύρο με τη θεωρία του «τυφλού χτυπήματος», για να τρομάξετε τον κόσμο. Πονηρούληδες...).

■ Παπαγαλάκια

«Η οργάνωση κλιμακώνει αισθητά τα χτυπήματα και για πρώτη φορά δείχνει να κάνει προσωποποιημένη στόχευση, ασχέτως εάν αφ' ενός απέτυχε και αφ' ετέρου ανέλαβε το ρίσκο να χτυπηθούν ακόμη και μικρά παιδιά που ίσως περνούσαν από

εκεί για το σχολείο» (Γ. Μαρνέλλος, «Ελευθεροτροπία», 31.5.06).

Εφιάλτες από το παρελθόν ξυπνά η βομβιστική επίδεση στης παρυφές του Λυκαβηττού με στόχο, κατά τα φαινόμενα, τον τέως υπουργό Δημόσιας Τάξης, Γ. Βουλγαράκη. Το χτύπημα ήταν ευτυχώς αναίμακτο και ουσιαστικά στον αέρα, μάλλον από μια σειρά συγκυριών και κακών υπολογισμών» (Κύριο δέμα, «Ελευθεροτροπία», 31.5.06).

«Επίσης, από το δεδομένα της επίδεσης προκύπτει ότι η βόμβα μπορεί να ήταν μικρής ισχύος, και δεν δα μπορούσε να τραυματίσει σοβαρά άνδρωπο μέσα σε όχημα, ωστόσο είχε μεγάλη συμβολική σημασία» (Γ. Μαρνέλλος, «Κυριακάτικη Ελευθεροτροπία», 4.6.06).

Στροφή 180° μέσα σε ελάχιστες μέρες. Το σχόλιό μας αποδίδεται από τον τίτλο αυτού του σημειώματος. Μια υπενδύμιση μόνο: ήταν ο Δημήτρης Κουφοντίνας που πρώτος προσπάθησε να βάλει τα πράγματα στη σωστή τους διάσταση, μιλώντας για συμβολική ενέργεια (λόγω της μικρής ποσότητας της εκρηκτικής ύλης) και για όχι τυφλό χτύπημα (λόγω του τηλεχειρισμού, που σημαίνει εποπτεία του χώρου).

Κακώς, όμως, θα εκπλαγεί ο πρωτοετής της Νομικής. Οφείλει μετά την πρώτη έκπληξή του να αναγνωρίσει πως σε μια πολιτική δίκη, σε μια δίκη όπου δικάζεται η Ιστορία και συγκεκριμένα άτομα που τους αποδίδεται βίαιη αντιδεσμική δράση, δε μπορούν να ισχύουν αυτά που (πρέπει να) ισχύουν σε μια κοινή τυπική δίκη. Σε μια τέτοια πολιτική δίκη χρειαζούμενοι είναι μόνο οι αναγνωριστές. Οσοι με τη μαρτυρία τους μπορεί να αμφισβητήσουν την αξιοπιστία των αναγνωριστών δεωρούνται εξ ορισμού εξοβελιστέοι από την ακροατική διαδικασία.

ρα: «Μια χαφιεδοκάμερα, ξηλωμένη από τη συμβολή των οδών Φιλελλήνων και Ξενοφώντος, αυτή που ελέγχει ποιος κινείται προς τα γραφεία του ΣΕΒ, έγινε γυαλιά καρφιά έξω από την είσοδο των γραφείων των βιομηχάνων. Επίσης, η κάμερα έξω από την είσοδο του ΣΕΒ βάση της κόκκινης».

Επειδή η περιγραφή δεν είναι και τόσο σαφής, παρακαλούμε να μας διευκρινιστούν τα εξής: τη χαφιεδοκάμερα την ξηλωσαν οι διαδηλωτές του ΠΑΜΕ και την έκαναν γυαλιά καρφιά ή τη βρήκαν ξηλωμένη από άλλους και απλώς την... αποτελείσαν; Αν ισχύει το πρώτο, τότε μπράβο τους, αλλά γιατί την κάμερα έξω από τα γραφεία του ΣΕΒ περιορίστηκαν απλά να τη βάψουν κόκκινη (κάποια καθαρίστρια διηγήθηκε ότι την καθαρίστηκε) και δεν την ξηλωσαν κι αυτή; Αν απλώς έσπασαν μια ξηλωμένη από άλλους (και γι' αυτό άχρηστη) κάμερα, τότε έχουμε ένα ακόμα καραγκοζίλικι. Εμείς δια τους προτείναμε σε κάθε πορεία να σπάνε και καναδύο κάμερες. Και μάλιστα, να βάζουν τους βουλευτές τους να το κάνουν, όχι μόνο και όχι τόσο επειδή έχουν αισιοδοσία αλλά επειδή ως πράξη δια συμβόλιζε κάπι ευρύτερο. Ενα κάλεσμα στο λαό στην ίδια κατεύθυνση.

■ Απαιχτος

«Έγραψε» πάλι ο Βύρων Πολύδωρας. Κάλεσε τους αδελφούς Παλαιοκώστα να παραδοδούν, γιατί... αργά ή γρήγορα δια συλληφθούν, αυτό είναι βέβαιο. Απαιχτος ο Πόλος, όπως πάντα. Ειδικά οι βεβαιότητές μας μας τρελαίνουν και μας κάνουν να τον ερωτεύομαστε κάθε φορά και πιο πολύ. Είναι η χαρά του παραπολιτικού σχολιογράφου. Θυμίζουμε πως στις αρχές της προηγούμενης βδομάδας δήλωνε ότι οι αστυνομικές υπηρεσίες βρίσκονται επί τα ίχνη της «νέας γενιάς τραμουκρατών» και κάποια στιγμή δια υπάρχουν συλλήψεις και την επομένη έσκασε η βόμβα στη γειτονιά του Βουλγαράκη. Εκείνο που μας εντυπωσιάζει στον Πόλο είναι πως έχει μια καταπληκτική αίσθηση του σωστού πολιτικού timing. Τις δηλώσεις του τις κάνει πάντα στην καταλληλή στιγμή και είναι ό,τι πρέπει για να ξεφτίλιζουν και τον ίδιο και την κυβέρνηση του.

■ Σαν το Σίσσουφο

Πάνω που το ΠΑΣΟΚ νόμιζε ότι έχει πάρει τον αέρα της ΝΔ και πλέον πηγαίνουν μπάρα-μπάρα, έφαγε μια σφαλιάρα και ξεκινάει πάλι από την αρχή. Το μαρτύριο του Σίσσουφου δυμίζουν τα ανεβοκατεβάσματά του στα γκάλοπ. Κάτω από μια μονάδα ήταν η προπορεία της ΝΔ στην «πρόδεση ψήφου» τον Απρίλη, στις δύο μονάδες ανέβηκε στο τελευταίο γκάλοπ της ΓΡΟ. Ανέβηκε ο Καραμανλής στην «καταλληλότητα για πρωθυπουργός», έπεισε ο Γιωργάκης. Ακόμα και η επιλογή της Καραχασάν παίρνει περισσότερες αρνητικές (58%) από θετικές (37%) γνώμες. Οσο για την «παράσταση νίκης», γ... σέ τα κι άφησε τα. Το 63,9% δίνει φαβορί τη ΝΔ και μόλις ένα 21,7% φανατικών πιστών δίνει την πρωτιά στο ΠΑΣΟΚ.

Δεν πρέπει να απελπίζονται, πάντως. Ας παραγγείλουν ένα γκάλοπ τώρα (ίσως να το δούμε κιόλας σε καμιά από τις αυριανές εφημερίδες). Με το ξεφτίλικι της απόδρασης από τον Κορυδαλλό, ίσως η ψαλίδα να έχει κλείσει λίγο.

■ Πληρωμένη απάντηση

Να την πέφτεις στη ΓΣΕΕ, δεωρώντας ότι της κάνεις αριστερή κριτική, κι αυτή να σε ταπώνει και να τα κάνεις όλα γαργάρα! Μάλλον την πάτησαν οι άνδρωποι του Περισσού, που με αφορμή το έγκλημα του «Τίτανα» έβγαλαν ανακοίνωση στην οποία έδειξαν και τη ΓΣΕΕ ως συνυπεύδυνη, λόγω της στάσης της, για τα εργατικά «απυχήματα». Ιδού πώς τους απάντησε η ΓΣΕΕ: «Αν η γηεσία του ΚΚΕ επιμείνει σ' αυτή την απαράδεκτη συλλογιστική, ότι δηλαδή τα συνδικάτα είναι συνυπεύδυνα, τότε διέπρεπε να καταγγείλει πρώτα την Ομοσπονδία Οικοδόμων, γιατί σ' αυτό το χώρο εμφανίζονται τα περισσότερα και δανατηφόρα απυχήματα. Εμείς όμως δεν συντασσόμαστε με αυτόν τον πολιτικό παραλογισμό». Ανταπάντηση δεν μπήρε, ούτε καν με ένα σχόλιο από το «Ριζοσπάστη». Τι να πουν άλλωστε; Οτι και οι δικοί τους συνδικαλισταράδες δεν κάνουν τίποτα διαφορετικό απ' αυτό που κάνει η ΓΣΕΕ; Οτι τρέχουν πάντα κατόπιν εορτής, για να μετρήσουν πώματα και σακατεμένα κορμιά εργαστών και να βγάλουν μετά πύρινες ανακοινώσεις καταγγελίας;

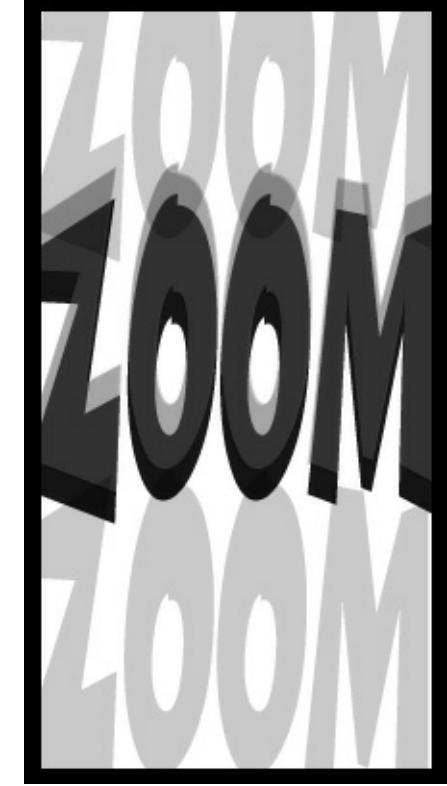
Αλλά, μιας και το 'φερε η κουβέντα για τον οικοδομικό συνδικαλισμό, εμείς ακόμα περιμένουμε μια απάντηση, ένα σχόλιο όρεις αδερφέ, για εκείνο που οι ίδιοι έγραψαν στην εφημερίδα της Ομοσπονδίας Οικοδόμων, ότι είναι δύσκολο να ανοιχτεί και να παλευτεί το ζήτημα της Συλλογικής Σύμβασης, γιατί η πλειοψηφία των Διοικήσεων των Συνδικάτων αποτελείται από εργολάβους. Οι εργολάβοι-συνδικαλιστές δεν είναι αρνητικοί και στα μέτρα ασφάλειας των εργατών;

Ας αφήσουμε εντελώς έξω από την Απροβληματική μας τις αστυνομικές πτυχές της «υπόθεσης Αλεξ». Οχι μόνο γιατί έτσι κι αλλιώς αποτελούν τη δευτερεύουσα πτλευρά, αλλά και γιατί τίποτα δεν είναι καθαρό ακόμα. Η ίδια η Αστυνομία ενεργεί υπό την ασφυκτική πίεση των ΜΜΕ, που έχουν εγκατασταθεί στη Βέροια και κάνουν το δικό τους πατηνίδι, με αποτέλεσμα η μια γκάφα να διαδέχεται την άλλη και η όποια έρευνα να γίνεται με συνεχείς διαρροές. Βλέπετε, έχουν τόσο λερωμένη τη φωλιά τους οι μπάτσοι (η ανικανότητα είναι η μικρότερη κατηγορία που μπορεί να τους προσέψει κανείς), που δεν έχουν τα κότσια να απαιτήσουν την απομάκρυνση των τηλεοπτικών συνεργειών από το χώρο ενέργειας τους. Για να μη πιούμε, βέβαια, για τη «λεζάντα» που περιμένουν να κάνουν οι επικεφαλής, όταν θα φτάσουν σε κάποιο σύγουρο αποτέλεσμα (ήδη ξεσκονίζουν τις μεγάλες στολές και γυαλίζουν τ' αστέρια και τα παράσημα). Ας μείνουμε, λοιπόν, σ' αυτό που θεωρείται δεδομένο και που έχει μια καπιταλισμού.

Οφειλουμε ακόμα να αναγνωρίσουμε ότι η φοιιά προπαγάνδα τους είναι αποτελεσματική. Απόδειξη τρανή η εικόνα των «νοικοκυράϊων» της Βέροιας, που πηγαίνονται συνοδεία τα παιδιά τους στα σχολεία, λες και η πόλη τους έχει γεμίσει με ζόμπη που ρουφούν το αίμα μικρών παιδιών. «Φοβούνται», λένε. Τι φοβούνται; Και οι ίδιοι δεν ξέρουν, απλώς «φοβούνται». (Σε παλιότερο σημείωμα της στήλης μας είχε δοθεί η ευκαιρία να μιλήσουμε για το φόβο ως παράγοντα κοινωνικής παράλυσης, που χαρακτηρίζει τις απομονετρικές κοινωνίες και αποτελεί στρατηγική επιλογή του καπιταλισμού).

Για μας πιο επικίνδυνοι είναι οι φορείς των όλων απόψεων, των κοινωνικά ευαισθητών. Οχι γιατί είναι οι περισσότεροι (μετρήστε μόνο πόσοι από δαύτους έχουν εμφανιστεί στα κανάλια και έχουν αφρογραφήσει στις εφημερίδες την τελευταία βδομάδα) αλλά γιατί αποτελούν το αναγκαίο συμπλήρωμα των πρώτων. Οι τρομαγμένοι «νοικοκυράϊοι», που κλεισμένοι στον οικογενειακό πυρήνα «φο-

Κοινωνία ολοκληρωτικά σαπισμένη

τη φιλολογία, με προεκτάσεις κοινωνιολογικού χαρακτήρα.

Θεωρείται, λοιπόν, δεδομένο ότι ο μικρός σκοτώθηκε από μια παρέα συνομιλήκων του, οι οποίοι στη συνέχεια εξαφάνισαν το πτώμα, ενδεχομένως με τη βοήθεια κάποιους μεγάλου. Κι αρχίζει το γαϊτανάκι της χυδαίας κοινωνιολογίας, που κινείται στο γνωστό δίπολο «μαστίγιο και καρότο». Από τη μια εκείνοι που ζητούν αστυνομικού τύπου μέτρα για τις «συμμορίες ανηλίκων». Μέτρα που θα ξεκινούν από το σχολείο και θα επεκτείνονται στους δρόμους και τις πλατείες. Από την άλλη εκείνοι που αντιτείνουν ότι πρόκειται για παιδιά που βιώνουν δύσκολα παιδικά χρόνια, σε διαλυμένο οικογενειακό περιβάλλον, και προτείνουν μέτρα κοινωνικής πρόνοιας: συμβούλευτικούς θεματούς, κοινωνικούς λειτουργούς στις γειτονιές και παιδιοψυχολόγους στα σχολεία, βοήθεια στο σπίτι κλπ. κλπ.

Με την πρώτη κατηγορία τα πράγματα δεν είναι καθόλου δύσκολα. Ο χωροφύλακας βγάζει το πηλίκιο και πιάνει την πένα του δημοσιογράφου και το ματσούκι του τηλεοπτηλαστή. Δεν έχουν κανένα πρόβλημα να φτιάξουν ακόμα και μια φεύγικη προσηματικότητα, βαφτίζοντας συμμορίες ακόμα και τις γνωστές παιδικές παρέες και έγκλημα τη μικροπαραβατικότητα (ακόμα και το κλέψιμο μιας τσίχλας από το περίπτερο). Στο δικό τους μυαλό υπάρχει μόνο ο νόμος και η τάξη. Η πειθαρχία στο ζυγό του καπιταλισμού και η μετατροπή της κοινωνίας σε μια απέραντη φυλακή, στην οποία θα τιμωρείται ακόμα και η διαφρετικότητα. Οφειλουμε, όμως, να τους αναγνωρίσουμε ότι είναι ειλικρινείς. Δεν κρύβουν τις απόψεις τους.

βούνται» για τα παιδιά τους (αγνοώντας ότι αυτός ο «φρόβος» δημιουργεί μικρά αστόντυλα τέρατα και όχι ελευθερογάμωμονες ανθρώπους), ακούγοντας τα φουσκωμένα λόγια των κοινωνιολογούντων φοβούνται ακόμα πιο πολύ και στρέφονται προς τους οπαδούς της αστυνομικής αντιληψης, οι οποίοι τους προτείνουν μια λύση που τους φαίνεται πρακτικά εφαρμόσιμη. Το ίδιο δεν έγινε και με τα πρώτα μεγάλα κύματα του ρατσισμού απέναντι στους μετανάστες; Ετοί, ένας έρπων φασιστής μολύνει το κοινωνικό σώμα και κατακτά συνεχώς νέες θέσεις, σε συνδυασμό με το «βαθύ κάθισμα» του εργατικού κινήματος και την κυριορχία του απομονεύσιμου.

Δεν θα έπρεπε, όμως, να ενισ

Πλημμέλημα η δολοφονία των εργατών

Ούτε 24 ώρες δεν έμειναν στο Αστυνομικό Τμήμα οι κατά το νόμο υπεύθυνοι για το έγκλημα στον «Τίτανα», όπου σκοτώθηκαν δυο εργάτες και σακατεύτηκαν πέντε. Ο διευθυντής του εργοστάσιου, ο τεχνικός ασφάλειας και ο εργαδηγός και μέτοχος της εταιρίας εργολάβου αιρέθηκαν ελεύθεροι, αφού τους απαγγέλθηκαν από τον εισαγγελέα κατηγορίες σε βαθμό πλημμελήματος για ανθρωποκτονία από αμελεία και απλή σωματική βλάβη από αμελεία. Σε λιγότερες από 24 ώρες οι δικαστικές αρχές διαπίστωσαν ότι δεν υπήρξε καν «ενδεχόμενος δόλος», ώστε να χαρακτηρίσουν τις πράξεις κακουργήματα.

Τι σημαίνει ενδεχόμενος δόλος; Σημαίνει ότι οι υπεύθυνοι γνώριζαν ότι έβαζαν τους εργάτες να δουλέψουν με κίνδυνο της ζωής τους, αλλά αδιαφόρησαν γι' αυτόν τον κίνδυνο, μη πάρνοντας τα απαραίτητα μέτρα. Δύσκολα θα βρισκόταν αστικό δικαστήριο να τους καταδικάσει για κακούργημα, όμως οι εισαγγελεῖς αρχές επέλεξαν να μην ασκήσουν καν δίωξη, που σημαίνει ότι επελέξαν να μη διερευνηθεί καν ο βαθμός της εγκληματικής συμπεριφοράς.

Πρόκειται για μια καθαρά ταξική επιλογή, μέσω της οποίας σβήστηκε από το χάρτη η ουσία της συμπεριφοράς της εταιρίας. Δηλαδή, η αδιαφορία για τη ζωή των εργατών και η επιδίωξη της γρήγορης ολοκλήρωσης του έργου με κάθε τίμημα. Οπως γράφαμε στο προηγούμενο φύλλο, έβαλαν στη μια μεριά της Ζυγαριάς τις ζωές των εργατών και στην άλλη την ανάγκη τους να τελειώσει τάχιστα η ανακατασκευή του γερανού φόρτωσης, γιατί όσο ο γερανός ανακατασκευαζόταν δεν μπορούσαν να φορτώσουν με τοιμέντο τα καράβια. Και φυσικά, η Ζυγαριά έγιερε υπέρ της ταχύτητας (και ανασφαλειας για τους εργάτες). Το κέρδος «ζύγισε» περισσότερο από τις ζωές.

Αυτή την πραγματικότητα κανένα αστοχικό δικαστήριο δεν θα τη διερευνήσει. Δε θέλουν να τη διερευνήσουν, δε θέλουν ν' ακουστεί η φωνή των εργατών, δε θέλουν ν' ανοίξουν πληγές. Γιατί τότε δε θα 'χουν άλλη δουλειά να κάνουν εκτός από το να δικάζουν καπιταλιστές και διευθυντικά στελέχη με κατηγορίες σε βαθμό κακουργήματος. Κι αυτό θεωρείται ότι η παραπομπή στην αστυνομία ήταν στην πλειονότητα της παραπομπής στην αστυνομία.

Οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ για να εμφανίσουν ως πετυχημένη την πολιτική απασχόλησης έκαναν παραχνίδια με τα στοιχεία της Εθνικής Στατιστικής Υπηρεσίας (ΕΣΥΕ) και απέφευγαν τα στοιχεία της καταγραφμένης ανεργίας του ΟΑΕΔ, γιατί μετά από ένα διάστημα, για μια σειρά λόγους, παρατηρήθηκε μεγάλη ασυμφωνία στα ποσοστά ανεργίας ανάμεσα στην ΕΣΥΕ και τον ΟΑΕΔ. Η ΝΔ, όταν ήταν στην αντιπολίτευση, αξιοποιούσε αυτή την ασυμφωνία και στηριζόμενη στα στοιχεία του ΟΑΕΔ παρουσίαζε ως αποτυχημένη την πολιτική απασχόλησης των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ. Επανειλημμένα έχουμε αποδείξει ότι η ΕΣΥΕ (όπως ολές οι στατοπικές υπηρεσίες των κρατών της ΕΕ) με τους ορισμούς για απασχόληση, ανεργία, μη ενεργό πληθυσμό και με τη μεθοδολογία υποεκτιμά την ανεργία σε ποσοστό και απόλυτους αριθμούς. Για όσο διάστημα δεν υπήρχαν τα περιβόητα προγράμματα κατάρτισης και οι άνεργοι νέοι δεν έπαιρναν μπόνους για να διοριστούν σε κάποια δημόσια υπηρεσία, οι άνεργοι, ανεξάρτητα ηλικίας, δεν είχαν κανένα συμφέρον να πηγαίνουν στον ΟΑΕΔ για να βγάλουν κάρτα ανεργίας. Έτσι, την περίοδο αυτή η καταγραφμένη ανεργία από τον ΟΑΕΔ, σε ποσοστά και απόλυτους αριθμούς, ήταν μικρότερη απ' αυτή της ΕΣΥΕ.

Αυτή η σύντομη παρένθεση ήταν απαραίτητη για όσα θα αναφέρουμε στη συνέχεια. Ο υφυπουργός Εργασίας Γ. Γιακουμάτος, συνεπικουρούμενος από τον διοικητή του ΟΑΕΔ Γ. Βερναδάκη, προκειμένου να εμφανίσει ως πετυχημένη την πολιτική της νέας διακυβέρνησης για την απασχόληση έδωσε μεγάλο βάρος στο στήσιμο των στοιχείων της καταγραφμένης ανέργιας του ΟΑΕΔ. Με την ολοκλήρωση των ολυμπιακών έργων και την τελεση των Ολυμπιακών Αγώνων μειώθηκε δραστικά η δραστηριότητα των μεγάλων κατασκευαστικών εταιριών που προχώρησαν σε μαζικές απολύσεις όχι μόνο του εκτάκτου αλλά και του μονίμου προσωπικού τους. Η συνεχίζομενη οικοδομική δραστηριότητα στον τομέα της κατασκευής κατοικιών (που τα τελευταία χρόνια στηρίζεται στα συγειτικά χωματά στεγνωστικά επι-

σχετικά με τη φύση της εργατικής επι-
τοκία) δεν ήταν τόση που να μπο-
ρεί να απορροφήσει τις δεκάδες
χιλιάδες οικοδόμους που δουλευ-
αν στα μεγάλα έργα. Οι βιομήχα-
νοι καπιταλιστές, εκμεταλλευόμε-
νοι τις ευνοϊκές ρυθμίσεις του πε-
ριβόλου αναπτυξιακού νόμου
2601/1998 (για παράδειγμα, μει-

■ Καταγραφή ανεργίας από τον ΟΑΕΔ

Νέα μαϊμουδίσματα

ώθηκε από δέκα σε πέντε χρόνια η υποχρέωση των καπιταλιστών να λειτουργούν μια επιχείρηση για την οποία επιδοτήθηκαν από τον κρατικό προϋπολογισμό, συνεχίζουν την πρακτική να κλείνουν τις επιχειρήσεις τους και να τις μεταφέρουν σε βαλκανικές χώρες. Δεκάδες χιλιάδες φτωχοί αγρότες συρρέουν στις πόλεις αναζητώντας σούπερβολ.

Ενώ συμβαίνουν όλα αυτά, αρχικά ο «Μάκαρος» και ο «Πανάρας».» και στη συνέχεια ο πρώτος και ο Σάββας, ο αντικαταστάτης του «Πανάρω», κάνουν παρχιδί με την καταγραμμένη ανεργία του ΟΑΕΔ. Συγκρίνουν την καταγραμμένη ανεργία του ΟΑΕΔ διαχρονικά στις δύο περιόδους διακυβέρνησης και την εμφανίζουν ως μειούμενη, ενώ εμφανίζουν και την ψαλιδία ανάμεσα στα ποσοστά του ΟΑΕΔ και την ΕΣΥΕ να κλείνει. Τον Αύγουστο του 2004, ο ΟΑΕΔ (δηλαδή ο Γ. Βερναδάκης) με εγκύκλιο του δεν επιτρέπει στους φοιτητές που ψάχνουν να βρουν δουλιά να βγάζουν κάρτα ανεργίας. Τον Ιούνη του 2005 με άλλη εγκύκλιο του ο ΟΑΕΔ διεμύνει από ένα σε τρεις μήνες το χρονικό διάστημα μέσα στο οποίο ο άνεργος πρέπει να ανανέωνται την κάρτα ανεργίας. Τέλος, τον Αύγουστο του 2005 με άλλη εγκύκλιο δεν έβγαζαν κάρτα ανεργίας στους επιδοτούμενους ανέργους ξενοδοχοϋπαλληλους, παραβιάζοντας ακό-

πάλι μειωμένη την καταγραφμένη ανεργία από το ΟΑΕΔ για το τετράμηνο Γενάρης-Απρίλης του 2006. Τη μείωση δε αυτή την πίστωσε στην αικολουθώμενη από την κυβέρνηση της ΝΔ πολιτική απασχόλησης.

Η μειωμένη καταγραφή των ανέργων από τον ΟΑΕΔ οφείλεται αποκλειστικά στη μειωμένη προσέλευση των ανέργων στις Τοπικές Υπηρεσίες και στα Κέντρα Προώθησης Απασχόλησης (ΚΠΑ) του ΟΑΕΔ, είτε για να βγάλουν για πρώτη φορά κάρτα ανεργίας είτε για να ανανεώσουν την κάρτα ανεργίας. Τις προηγούμενες χρονιές, όπως είναι γνωστό, έτρεχαν προγράμματα κατάρτισης και επανακατάρτισης και διάφορα σεμινάρια για ανέργους. Οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ ήταν χρησιμοποιούσαν για να ανακυκλώνουν την ανεργία και να την παρουσιάζουν μειούμενη. Οι άνεργοι που πήραν μέρος σ' αυτά τα προγράμματα, με την πείρα που απόκτησαν ουνειδιτοποίησαν, ότι με αυτά δεν πρόκειται να αποκτήσουν δεξιότητες και να βρουν δουλειά. Οσοι απ' αυτούς εξασφάλιζαν καμιά θέση σε κάποιο απ' αυτά τα προγράμματα πήγαιναν μόνο και μόνο για να χορτάσουν την πείνα τους με ψίχουλα. Για να πάρει όμως ένας άνεργος μέρος στα προγράμματα αυτά και στα σεμινάρια έπρεπε, εκτός των όλων, να βρέθει κάποιος αγνός. Τα περι-

■ Ανετροφέπεια χωρίς άριστα

Η 5η του Ιουνή, είχε ανακηρυχθεί σε παγκόσμια ημέρα περιβάλλοντος. Δεν είναι η μοναδική περίπτωση που οι καπιταλιστικές κυβερνήσεις οργανώνουν φιέστες για έκεκριφωμα και για να συγκαλύψουν την πολιτική τους της καταστροφής του περιβάλλοντος για την αποκόμιση ανώτατων καπιταλιστικών κερδών. Την ημέρα αυτή διάλεξε και ο Ε Μπασιάκος για να δηλώσει με αμετρούπεια ανάμεσα στ' άλλα: «Τα προηγούμενα χρόνια ή ολόγιοτη χρήση των φυσικών πόρων και η αδιαφορία για την προστασία του περιβάλλοντος είχαν σαν αποτέλεσμα τη σημαντική υποβάθμιση του φυσικού περιβάλλοντος. Ενδεικτικά φαίνομενα είναι... η μεγάλη μείωση που παρατηρείται στην έκταση των δασών, η αύξηση της απερήμωσης των εδαφών... Στην πράξη για την επίτευξη του στόχου της περιβαλλοντικής αειοφορίας το υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων και τα συναρμόδια υπουργεία θα πάρουν μέτρα... για την προστασία των δασών και την αύξηση των αναδασώσεων»

Οταν ο Ε. Μπασιάκος βγαίνει και δηλώνει, ότι τα προηγούμενα χρόνια (εξαιρώντας εμμέσως πλην σαφώς την περίοδο της διακυβέρνησης της ΝΔ που αυτός έχει την αρμοδιότητα για την ασκούμενη αντιδασική πολιτική), παραπρήθηκε το φαινόμενο της μεγάλης μείωσης των δασικών εκτάσεων, που είχε μεγάλες επιπτώσεις στο φυσικό περιβάλλον, δεν είναι μόνο αμεροεπής, αλλά και πολύ προκλητικός. Ο κύριος αυτός πρέπει να γωρίζει, ότι με τέτοιες ανέξοδες δηλώσεις δεν πρόκειται να εξαπατήσει κανένα και ότι γίνεται καταγέλαστος σ' όλους όσοι γωρίζουν τα δασικά ζητήματα.

Τον Οκτώβρη του 2004 ο Ε. Μπασιάκος είχε βγάλει τη δασοκτόνο και αντισυνταγματική εγκύλιο του, με την οποία ξεπερνούσε σε δεκαεπτά σημεία τον δασοκτόνο νόμο του ΠΑΣΟΚ αυξάνοντας τις αποχαρακτηριζόμενες δασικές εκτάσεις... Με συνεχείς παρασκρινακές παρεμφέρεις στο ΣΤΕ πέτυχε να αναβάλλεται η συζήτηση της προσφυγής της Πανελλήνιας Ενωσης Δασολόγων Δημοσίων Υπαλλήλων (ΠΕΔΔΥ). Μέχρι τώρα έχουν γίνει τρεις αναβολές και η 4η Οκτώβρη έχει οριστεί ως ημέρα συζήτησης της προσφυγής της ΠΕΔΔΥ. Το πιο πιθανό είναι να μη συζητηθεί ούτε τότε αλλά να πάρει και άλλη αναβολή. Η τακτική των συνεχών αναβολών εξυπρετεί την τακτική του Ε. Μπασιάκου και της κυβέρνησής του να γίνουν μαζικοί αποχαρακτηρισμοί δασικών εκτάσεων και έτσι να δημιουργηθούν τετελεσμένα που θα επιτρέψουν το ΣΤΕ σε τέτοιο βαθμό για να μη βγάλει αντισυνταγματική τη δασοκτόνο εγκύλιο. Τέλος, από τον Οκτώβρη του 2004 βγήκαν από πολλούς περιφερειάρχες αποφάσεις με τις οποίες αναστέλλουν μερικά ή ολικά τη διάρκειας αναδάσωσης και έτσι αποχαρακτηρίζονται χιλιάδες στρέμματα, φιλέτα δασικών εκτάσεων, όπως στη Ραφήνα (απόφοιτο το Σεπτέμβριον του 2005).

Ο Ε. Μπασιάκος γνωρίζει ότι η φλυαρία του δεν τον βγάζει πουθενά και ότι στην ιστορία θα κατογραφεί σαν ο δεύτερος, μετά τον Γ. Δρυ, δασοκτόνος υπουργός.

Τα δύσκολα θέματα νομιμοποιούν το βαθμολογικό πλαφόν και τον «ανώτατο αριθμό εισακτέων»

Οι πανελλήνιες εξετάσεις κάθε χρόνο τέτοια εποχή δίνουν τροφή για σχόλια σχετικά με το βαθμό δυσκολίας/ευκολίας των θεμάτων.

Πολλές φορές έχουμε γράψει ότι στο κλίμα που διαμορφώνει κάθε φορά ο κυβερνητικός πολιτικός στόχος για το συνολικό αριθμό εισακτέων στα ΑΕΙ-ΤΕΙ και τις επιμέρους (κατά κατεύθυνση, Πανεπιστήμιο, σχολή) διαφοροποιήσεις του, η Κεντρική Επιτροπή Εξετάσεων επιλέγει να θέσει τις παραγιδες στα λεγόμενα θέματα διαβαθμισμένης δυσκολίας. Συνήθως επιλέγονταν ένα μάθημα ανά κατεύθυνση που θα είχε τον αποφασιστικό ρόλο για τη ρύθμιση του αριθμού των εισακτέων.

Φέτος παρατηρήθηκε μια ιδιαίτερη πρεμούρα της Επιτροπής να διευρύνει το βαθμό δυσκολίας και να τοποθετήσει τις «έξυπνες βόμβες» σε περισσότερα μαθήματα. Οι ασάφειες στα θέματα, οι αντιφατικές διευκρινήσεις που δίνονταν στη συνέχεια, οι παλινωδίες που παρατηρήθηκαν, συνέδενται ακριβώς μ' αυτή την προσπάθεια της ΚΕΕ να δυσκολέψει πολύ και για πολλούς τα

θέματα των εξετάσεων.

Τα Μαθηματικά Γενικής Παιδείας, η Νεοελληνική Γλώσσα, τα Μαθηματικά Θετικής και Τεχνολογικής Κατεύθυνσης, η Βιολογία είχαν φέτος την τιμητική τους. Σε όλα σχεδόν τα μαθήματα οι μαθητές ήρθαν αντιμέτωποι με ιδιαίτερως απαιτητικά θέματα και σε πολλές περιπτώσεις με μεγάλο όγκο ζητημάτων και έπρεπε να καταβάλλουν μεγάλη προσπάθεια προκειμένου να πιάσουν τη βάση.

Η εξήγηση είναι απλή. Από φέτος ισχύει το βαθμολογικό πλαφόν, η καθέρωση δηλαδή της βάσης του 10, η κατάκτηση της οποίας αποτελεί προϋπόθεση για την εισαγωγή στην τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Ισχύει επίσης ο «ανώτατος αριθμός εισακτέων» και όχι ο «κλειστός αριθμός εισακτέων». Τούτο σημαίνει ότι ορίζεται καταρχάς ένας αριθμός εισακτέων, που όμως είναι ανώτατος και ο οποίος μπορεί να απομενεί «νεκρός αριθμός» αν οι υποψήφιοι για τις προσφερόμενες θέσεις δεν κατορθώσουν να πιάσουν τη βάση του 10. Οι βάσεις δηλαδή δεν

ακολουθούν τη γνωστή ελεύθερη πτώση μέχρις ότου και ο τελευταίος υποψήφιος καλύψει τις κενές προσφερόμενες θέσεις.

Η ρύθμιση αυτή θα έχει ως αποτέλεσμα δεκάδες χιλιάδες παιδιά να μείνουν εκτός νυμφώνος και να μειωθεί δραματικά ο αριθμός των εισακτέων. Με τον τρόπο αυτό η κυβέρνηση (και το σύστημα συνολικότερα) πραγματοποιεί το όνειρό της, χωρίς να το ουλογεί δημόσια (να περιορίσει δηλαδή δραστικά τους εισακτέους και να περικύψει τις δαπάνες).

Αντίθετα, εμφανίζεται ως γενναιόδωρη, ορίζοντας έναν ανώτατο αριθμό εισακτέων περίπου στα περσινά πλαίσια, ενώ κάνει σπέκουλα, διατεινόμενη ότι αναβαθμίζει την ποιότητα των εισακτέων και σπρώχνει τα παιδιά να προετοιμάζονται καλύτερα για τα Πανεπιστήμια. Το επόμενο βήμα θα είναι ο καθορισμός συντελεστών ή και βάσης για κάποια μαθήματα χωριστά, που θα δυσκολέψει ακόμα πιο πολύ την είσοδο στα ΑΕΙ.

Είναι χαρακτηριστικό ότι και το άλλο μεγάλο κόμμα εξουσίας, το

ΠΑΣΟΚ, συμφωνεί κατ' ουσίαν με αυτή τη ρύθμιση και η κριτική που ασκεί στην κυβέρνηση είναι καθαρά δημογωγική του τύπου «καλά κάνετε και παίρνετε αυτά τα μέτρα, τι διέξοδο όμως προσφέρετε σ' αυτά τα παιδιά»; Αποσκοπεί να παραπλανήσει και να παρηγορήσει αυτούς που πεπιώνται στον Καιάδα, όταν γωρίζει πολύ καλά ότι διέξοδος για τα παιδιά που αποτυγχάνουν δεν υπάρχει (σ.α. εδώ δεν υπάρχει πολλές φορές για τους απόφοιτους των ΑΕΙ). Και αφήνει φυσικά στη μέση την πρότασή του για να μην αποκαλύψει τη βρόμικη σκέψη του: Διέξοδος είναι τα ΙΕΚ, Ή τα Κέντρα Ελευθέρων Σπουδών για τους έχοντες και την οικονομική δυνατότητα, που οσονούπωθα γνωρίσουν πιένες με την κατάργηση του άρθρου 16 του συντάγματος;

Κοντολογίς, η ένταση του βαθμού δυσκολίας στα θέματα των πανελλήνιων εξετάσεων συντράται αμέσως με τις δυο αυτές ρυθμίσεις της κυβέρνησης. Και έρχεται να νομιμοποιήσει στα μάτια της «κοινής γνώμης» τη θεσμοθέτησή τους.

Γιούλα Γκεσούλη

■ Οι φωτωχούληδες της αγροτιάς

Ξέρετε πόσο παίρνουν σήμερα τα στελέχη της ΠΑΣΕΓΕΣ; Ο πρόεδρος 3.600 ευρώ το μήνα συν 1.200 ευρώ σε πιστωτική κάρτα. Οι αντιπρόσδροι από 2.000 ευρώ το μήνα. Ο γραμματέας 1.500 ευρώ το μήνα. Αυτά στο χέρι, γιατί έχουν και άλλες αβάντες (και μη πουν όχι, γιατί θ' αρχίσουμε την απαριθμηση). Δεν τους φτάνουν, όμως, αυτά, γιατί η ζωή έχει ακριβήνει, όπως λένε. Ετσι, στην έκτακτη γενική συνέλευση της ΠΑΣΕΓΕΣ, που συγκάλεσαν για τις 21 Ιουνίου, έθεσαν ως ένα από τα κεντρικά θέματα την ούξηση διαφόρων αμοιβών που παίρνουν (οδοιπορικά και έξοδα κίνησης).

Οπως βλέπετε, δεν είναι μόνο ο Χριστοδούλου των ΕΛΠΕ που αισθάνεται ντροπή επειδή παίρνει μερικά εκατομμύρια ευρώ το μήνα ως μισθό. Είναι και οι πρασινογάλαζοι αγροτοπατέρες της ΠΑΣΕΓΕΣ που ετοιμάζονται να εγκρίνουν κάποιο «δωράκι» στον εαυτό τους.

ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 5 έβδομον φωτιά στο κυβερνείο και σε αυτοκίνητα της αστυνομίας, παίρνοντας μαζί τους ως ομήρους 40 αστυνομικούς, ενώ 12 ακόμη σκοτώθηκαν κατά τη διάρκεια της επίθεσης. Λίγες ώρες αργότερα, επιτέθηκαν με ρουκέτες και σκότωσαν τον αστυνομικό διευθυντή της επαρχίας Ζαμπούλ, καθώς κατευθύνονταν στον τόπο που είχε δεχτεί επίθεση μια αστυνομική δύναμη σε αυτοκινητόδρομο της επαρχίας. Κατά την επίθεση τραυματίστηκαν και τέσσερα άτομα από τη συνοδεία του, μεταξύ των οποίων δύο κυβερνητικοί αξιωματούχοι της επαρχίας.

Μετά τις επιθέσεις αυτές, η βρετανική

εφημερίδα «Times» (31/5/06) σε σχετικό ρεπορτάριο, μεταξύ άλλων, ανέφερε ότι οι ισλαμιστές μαχητές κάνουν πολλές επιθέσεις φορώντας αστυνομικές στολές, με αποτέλεσμα να αιφνιδιάζουν τον αντίπαλο και να χτυπούν όποτε θέλουν.

Στις 5 Ιουνίου, σύμφωνα με το «Reuters», στην Κανταχάρ, 7 αργανοί αστυνομικοί, αφού σκότωσαν 5 συναδέλφους τους την ώρα

που κοιμόντουσαν, τους πήραν τα όπλα και αυτομόλησαν στους Ταλιμπάταν.

Στις 6 Ιουνίου σκοτώθηκαν δύο αμερικανοί στρατιώτες και τραυματίστηκε ένας ακόμη και ο αργανός διερμηνέας τους σταν κατά τη διάρκεια περιπολίας τους στην Ναγκαχάρ το όχημά της ανατινάχτηκε από βόμβα τοποθετημένη στο οδόστρωμα. Με τον ίδιο τρόπο σκοτώθηκαν την ίδια μέρα τρεις αργανοί στρατιώτες και τραυματίστηκαν πέντε ακόμη στην επαρχία Κουνάρ.

Κάθε μέρα γίνεται όλο και πιο φανερό ότι έρχονται πολύ δύσκολες μέρες για τους αμερικάνους κατατητές και τους νατοϊκούς συμμάχους τους στο Αφγανιστάν.

Συμβουλάτορες

«Αγανακτισμένη» εμφανίζεται η «προοδευτική» μερίδα του Τύπου με τη στάση που επιδεικνύει η κυβέρνηση απέναντι στο φοιτητικό κίνημα. Την ίδια στάση κρατά και η «αξιωματική αντιπολίτευση».

Αμφότεροι ζητούν άμεσα «διάλογο» και να «μην κατατεθεί το νομοσχέδιο για το νόμο πλαισίου στο θερινό τμήμα της βουλής». Ζητούν επίσης απ' την κυβέρνηση να μην κρύβεται πίσω απ' τα πορίσματα της «επιτροπής σοφών» του ΕΣΥΠ, αλλά να γνωστοποιήσει αμέσως τις θέσεις της.

«Άν είναι στις προθέσεις της υπουργού Παιδείας να γίνουν ουσιαστικές αλλαγές αναβάθμισης και στήριξης των Πανεπιστημίων, τότε θα πρέπει να αικολουθηθεί αυτή η διαδικασία (δηλαδή ο διάλογος). Οι αλλαγές δεν μπορεί να γίνουν ερήμην της πανεπιστημιακής κοινότητας» γράφει η Ελευθεροτυπία στο κύριο άρθρο της. Στο ίδιο μήκος κύματος και η Δαμανάκη που ζητά «να ενημερωθεί αμέσως και επαρκώς η βουλή για τις κυβερνητικές προτάσεις».

Όλα τούτα μαρτυρούν πως το επόμενο βήμα όλων αυτών που επιθυμούν κατά βάση να περάσει η κεντρική ιδέα των μέτρων στα Πανεπιστήμια, όσο το δυνατόν πιο ομαλά και αναίμακτα, είναι να επικεντρώσουν την αντιπαράθεση των φοιτητών με το υπουργείο στο «διάλογο» και στη «μη κατάθεση του νομοσχεδίου στο θερινό τμήμα της βουλής».

Αλλωστε ομολογούν πως θέλουν «αλλαγές στα Πανεπιστήμια». Πλην όμως και αυτοί αποφεύγουν να τις ονοματίσουν για να μη ξεσκιστεί το προδευτικό προσωπείο.

Τι «διάλογος» όμως μπορεί να γίνει με κάποιον που έχει κάνει φανερές τις βρόμικες προθέσεις του με λόγιο και έργα (αποδοχή Μ

Ηεκρηκτική κατάσταση που βιώνουν οι λαοί της Λατινικής Αμερικής δεν αποτυπώνεται μόνο στις εκλογικές νίκες των Σοιαλδημοκρατών αλλά και στα έσοπάσματα λαϊκής βίας, που ολοένα πληθαίνουν τα τελευταία χρόνια. Έσοπάσματα που πρωτοστατεί η νεολαία. Τελευταία παραδείγματα η Χιλή, όπου οι μαθητές αντιδρούν στην αντιεκπαιδευτική μεταρρύθμιση που πρωθεί η κυβέρνηση (βλέπε σχετικά στη σελίδα 20), αλλά και η Νικαράγουα που τις τελευταίες τρεις βδομάδες έχει γίνει θέατρο σφρόδρων συγκρούσεων μεταξύ φοιτητών, μαθητών και αστυνομίας με αφορμή την αύξηση της τιμής των εισιτηρίων στις αστικές συγκοινωνίες.

Σε μία χώρα που ο μισός πληθυσμός ζει κάτω από το όριο της φτώχειας και οι άνεργοι με τους υποαπασχολούμενους εργάτες ξεπερνούν το 50%, η αύξηση της τιμής του εισιτηρίου κατά 20% (από 15 στα 18 σεντς του δολαρίου) ήταν κάτι παραπάνω από πρόκληση. Μπορεί για τα μέλη της Ενωσης Συνεταιρισμών Μεταφορών, η πλειοψηφία των οποίων είναι ιδιοκτήτες των λεωφορείων που οδηγούν, η αύξηση να θεωρήθηκε επιβεβλημένη εξαιτίας της αύξησης των τιμών του πετρελαίου, τα λαϊκά στρώματα όμως μετά βίας πλήρων το κόμιστρο των 15 σεντς. Γι' αυτό και δεν δέχτηκαν να

Σπίθες αντίστασης

υπομείνουν μία ακόμα αύξηση και να υποταχτούν στις «δυνάμεις της αγοράς».

Ετσι, στις 22 Μάη, μαθητές των σχολείων διαδήλωσαν κατά των αυξήσεων εισπράττοντας την άγρια απάντηση της αστυνομίας. Οι φοιτητές εξοργίστηκαν και βγήκαν στους δρόμους. Τις επόμενες τέσσερις μέρες οι διαδηλώσεις ήταν καθημερινές στην πρωτεύουσα και οι φοιτητές χρησιμοποίησαν νέες μεθόδους για να απαντήσουν στην αστυνομική βία. Τοποθέτησαν

ηλεκτροφρύδα καλώδια σε πεζο-

γέφυρα για να εμποδίσουν την διέλευση των μπάτσων, έφτιαξαν αυτοσχέδιους όλμους και βόμβες και συγκρούστηκαν στα ίσα με την αστυνομία. Οι διαδηλώσεις συνεχίστηκαν και την περασμένη Τρίτη 6/6, χωρίς όμως να έχουμε περισσότερες λεπτομέρειες πέραν του ότι συμμετείχαν και εργαζόμενοι, καθώς η είδηση έχει κυριολεκτικά θαφτεί από τα διεθνή πρακτορεία.

Σύμφωνα με τον πρόεδρο της Ενωσης Συνεταιρισμών Μεταφορών, οι διαδηλωτές έχουν προκαλέσει τις τελευταίες δύο

βδομάδες σοβαρές ζημιές σε λεωφορεία, της τάξης των 60.000 δολα-

ρίων. Οσο φουσκωμένο κι αν είναι αυτό το νούμερο, είναι ενδεικτικό της κατάστασης που επικρατεί. Απ' τη μεριά της η κυβέρνηση του μεγαλοεπιχειρηματία προέδρου Ευρίκη Μπονάλος (ο οποίος έχει επανειλημένα φυ-

λακιστεί στην εποχή που ήταν στην εξουσία οι Σαντινίστας) φαίνεται να σφυρίζει αδιάφορα. Αν και ακόμα δεν έχει δώσει την έγκριση της στην αύξηση της τιμής των εισιτηρίων, δεν πάρνει κανένα μέτρο για να παρθεί πή-

σω η απόφαση των ιδιοκτητών λεωφορείων, ενώ η έγκριση από μέρους της για την απελευθέρωση κονδυλίων της τάξης των 2,1 εκ.δολαρίων ως επιχορήγηση στην αστική συγκοινωνία της Μανάγκουα δε μπορεί να λύσει το πρόβλημα. Γιατί ήταν μία υπόσχεση που εκκρεμούσε από τον περασμένο Φλεβάρη κι όπως δήλωσε ο πρόεδρος της Ενωσης Συνεταιρισμών Μεταφορών, όλο το ποσό θα καταναλωθεί για την αποπληρωμή παλαιότερων χρεών.

Το μόνο που μένει, λοιπόν, είναι να στέλνει την Αστυνομία για να καταστεί τις διαδηλώσεις προβολώντας με πλαστικές σφαίρες και συλλαμβάνοντας δεκάδες. Εχοντας σαν σύμμαχο τους ιδιοκτήτες-οδηγούς των λεωφορείων, που λειτουργούν καθαρά σαν συμπληρωματικό δύναμη καταστολής χτυπώντας τους φοιτητές και τους μαθητές, γιατί λειτουργούν σαν απομικού «επιχειρηματίες» που ενδιαφέρονται για το πενιχρό τους εισόδημα και την περιουσία τους κι όχι σαν μελή των λαϊκών στρωμάτων.

ΥΓ: Η στάση των Σαντινίστας δεν είναι γνωστή. Ισως ο Ντανιέλ Ορτέγκα να περιμένει τη φθορά του σημερινού προέδρου για να κερδίσει στις εκλογές του ερχόμενου Νοέμβρη, χωρίς όμως να χαρακτηρίστε από «ακραίες» συμπεριφορές στήριξης του μερίνα των φοιτητών και των μαθητών της Νικαράγουας.

Δεν παζαρεύουμε τα Βαριά και Ανθυγιεινά

Σε προηγούμενα φύλλα είχαμε αποκαλύψει ότι το ΕΛΙΝΥΑΕ (Ελληνικό Ινστιτούτο Υγειεινής και Ασφάλειας της Εργασίας), στο οποίο ιστότιμος εταίρος είναι και η συνδικαλιστική γραφειοκρατία της ΓΣΕΕ, «βάζει πλάτη» στην προετοιμασία για την ανατροπή του θεσμού των Βαρέων και Ανθυγιεινών Επαγγελμάτων (ΒΑΕ). Αναφερθήκαμε σε άρθρο γιατρού εργασίας, που δημοσιεύτηκε στο τεύχος Ιανουαρίου-Μαρτίου του περιοδικού που εκδίδει το ΕΛΙΝΥΑΕ, που πρότεινε την κατάργηση του κανονισμού ΒΑΕ, επειδή στην Ελλάδα η εργασία έχει πάψει πλέον να είναι βαριά και ανθυγιεινή (πλην ελάχιστων περιπτώσεων). Αποκαλύψαμε, ακόμη, ότι το ΕΛΙΝΥΑΕ έχει κάνει μια σειρά μελέτες σε παραγωγικούς κλάδους προσφέροντας επιστημονικούς υλικούς για να χαρακτηρίστουν μια επαγγελματική ασφάλεια, ακόμη, ότι το ΕΛΙΝΥΑΕ έχει κάνει μια σειρά επαγγελματικής ασφάλειας στη λαϊκή εργασία (ΥΑΕ).

Θηγγητή Β. Μακρόπουλο. Λέμε ότι αυτό έγινε επί του πιεστηρίου, γιατί είχαμε ρωτήσει, μας είχαν πει και το είχαμε γράψει, ότι σ' αυτό το δεύτερο τεύχος του περιοδικού, που είχε πάρει το δρόμο της εκτύπωσης, δεν θα υπήρχε καμιά απάντηση στο προκλητικό άρθρο που είχε δημοσιευτεί στο προηγούμενο. Άλλωστε, χωρίς ιδιαίτερη προσπάθεια μπορεί να καταλάβει κανείς ότι η συνέντευξη Μακρόπουλου μπήκε το σόντα, ως ένθετο. Δεν έχει αριθμητη (διακόπτει την κανονική αριθμητη του περιοδικού, που συνεχίζεται παρακάτω) και δεν ανακοινώνεται στα περιεχόμενα. Και κάτι ακόμα. Πρόκειται για την ιδιαίτερη συνέντευξη που δημοσιεύτηκε στην «Ελευθεροτυπία» την 1η Ιούνη, μετά το έγκλημα της «Τιτάν».

Ας δούμε, όμως, την ουσία των θέσεων που παρουσίασε ο πρόεδρος του ΕΛΙΝΥΑΕ για τα ΒΑΕ.

Καταρχάς, ο Β. Μακρόπουλος δεν αντιμετωπίζει τα ΒΑΕ σαν ασφαλιστικό θεσμό αλλά σαν ένα αναγκαίο κακό του παρελθόντος, αποδεχόμενος ότι πρέπει να υπάρξει αναθεώρηση του κανονισμού αλλά μόνο για τους νεοπροσλαμβανόμενους: «Η όποια λοιπόν λύση του θέματος θα πρέπει να αφορά τους εργαζόμενους των επόμενων γενεών και όχι αυτούς που ήδη εργάζονται». Κινείται, δηλαδή, στη λογική του νόμου Ρέππα.

Δεύτερο, θεωρεί ότι το θεσμικό

πλαίσιο πρέπει να αλλάξει, αφού προηγηθούν «η βελτίωση των συνθηκών εργασίας και η πρόληψη του επαγγελματικού κινδύνου καθώς και η αύξηση της αποζημίωσης σε περίπτωση ατυχήματος». Ετσι, ο θεσμός των ΒΑΕ τίθεται υπό την αίρεση κάποιων αδριστών βελτιώσεων στις συνθήκες Υγειεινής και Ασφάλειας της Εργασίας (ΥΑΕ).

Τρίτο, αποσιωπάται εντελώς η βασική αιτιολογική βάση του θεσμού των ΒΑΕ (όπως έχει καθοριστεί με νομικά κείμενα εδώ και δεκαετίες), που είναι η πρώηρη φθορά του εργάτη που τον καθιστά ανίκανο να ανταποκριθεί στη συγκεκριμένη εργασία.

Ουσιαστικά, ο Μακρόπουλος κινείται στη λογική που είχε κινηθεί παλιότερα μια επιτροπή, με τη συμφωνία και της ιατρικής και της ασφάλειας και τα οποία εκφράζονται με μειωμένο αριθμό ατυχημάτων και επαγγελματικού κινδύνου του κλάδου και της πρακτικής της επιχείρησης στον τομέα υγειεινής και ασφάλειας. Επιχειρήσεις που παίρνουν μέτρα για την υγειεινή και την ασφάλεια και τα οποία εκφράζονται με μειωμένο αριθμό ατυχημάτων και επαγγελματικών ασθενειών, έχουν μειωμένες εισφορές ενώ επιχειρήσεις που δεν παίρνουν μέτρα και έχουν περισσότερα ατυχήματα από το μέσο όρο του κλάδου πληρώνουν έτσι αυξημένες εισφορές. Δημιουργούνται, έτσι, κίνητρα επενδύσεων των τομέα βελτίωσης των συνθηκών εργασίας».

Προσέξτε: Πρώτο, η έννοια της πρώηρης φθοράς του εργάτη φεύγει τελείως. Τα αντικείμενα κριτήρια καθορισμού ενός επαγγελματού ως ΒΑΕ φεύγουν τελείως. Η σύνταξη κατά πέντε χρόνια νωρίτερα φεύγει τελείως. Και τι μένει ως κριτήριο, ως μέτρο σύγκρισης; Ο μέσος όρος εργατικών ατυχημάτων στον κλάδο! Δηλαδή, αν ένας ολόκληρος κλάδος ανήκει στα ΒΑΕ, οπότε έχει έναν υψηλό μέσο όρο, μπορεί κάλλιστα να φύγει και να επιβαρύνονται απλά με κάνενα καλπικό μέτρο.

ποιο επασφάλιστρο μόνο ο επιχειρήσεις που είναι πάνω από το μέσο όρο. Και όσο θα πέφτει ο μέσος όρος τόσο θα πέφτει και το επασφάλιστρο. Οσο για τη φθορά των εργατών, αυτή σε κανένα μέσο όρο δεν θα υπεισέρχεται.

Το κυριότερο όλων: η προσέγγιση υπονοεί ότι στον καπιτολισμό μπορεί η εργασία να γίνει «φιλική» για την υγεία και την ασφάλεια των εργατών. Η

■ Φοιτητικές καταλήψεις

Πιο δυνατοί, πιο αποφασισμένοι για τη νίκη

«Τα κωλόπαιδα θα μαρτυρήσουν σήμερα. Θα τα λιώσουμε». Αφιονισμένος ο αξιωματικός των ΜΑΤ απευθύνοταν στους άνδρες του, γνώντας ότι οι φοιτητές πολιορκήμενοι μέσα στο Πολυτεχνείο δέχονταν μπαράζ ασφυξιογόνων, ενώ λίγοι αμύνονταν όπως μπορούσαν (κυρίως με πέτρες και λίγες μολότοφ). Οι μπάτσοι διψούσαν για αίμα. Το είχαν δεῖξει στην πορεία, όταν επιτέθηκαν σε διάφορα σημεία ταυτόχρονα και άρχισαν να χτυπούν με τα γκλομήτρα, να ανοίγουν κεφάλια, να κλωτσούν και να ποδοπατούν πεσμένους στο δρόμο διαδηλωτές. Μαρτυρίες ρεπόρτερ της «Κ» μιλούν για κοριτσάκια «μια σταλιά» που τα 'ριξαν κάτω και τα ποδοπατούσαν με τις αρβύλες τα γουρούνια. Χτύπησαν κάμεραμαν τηλεοπτικών σταθμών επειδή τραβούσαν τέτοιες σκηνές. Ανοίξαν το κεφάλι ρεπόρτερ ραδιοφωνικού σταθμού, επειδή δεν τους άρεσαν αυτά που μετέδιδε εκείνη τη στιγμή. Χτύπησαν περαστικούς που διαμαρτυρήθηκαν και έπινξαν στα δακρυγόνα μαγαζιά, επειδή κάποιοι τους φώναξαν να μη χτυπούν κάποιους φοιτητές που τους είχαν ρίξει κάτω. Το οδόστρωμα ήταν σε πολλά ση-

Τέσσερα γουρούνια ποδοπατούν έναν φοιτητή. Κι ύστερα άνοιξαν το κεφάλι του κάμεραμαν που τους «τράβηξε».

μεία βαμμένο με αίμα. Φοιτητές και φοιτήτριες πεσμένοι κάτω, ματωμένοι, δέχονταν τις πρώτες βοήθειες από συμφοιτητές τους και περαστικούς.

42 διαδηλωτές συνελήφθησαν και προσήχθησαν στη ΓΑΔΑ (άλλοι καμιά τριανταριά μεταφέρθηκαν σε αυτονομικά τμήματα και αφέθηκαν σύντομα ελεύθεροι). Γύρω στις 8 το βράδυ αφέθηκαν ελεύθεροι οι 38 και κρατήθηκαν 4 φοιτητές (1 του Παντείου, 1 του Φυσικού Αθηναίας, 1 του ΤΕΙ Πειραιά και 1 του ΤΕΙ Καλαμάτας), για τους οποίους οι ασφαλίστες αρχικά έλεγαν ότι «ερευνούσαν», χωρίς να δί-

νουν καμιά επιπλέον πληροφορία στους δικηγόρους, και στο τέλος τους απήγγειλαν κατηγορίες πληρυμεληματικού χαρακτήρα και τους παρέπεμψαν στον εισαγγελέα.

Η πορεία κόπηκε, επανασυνέδηκε και το μεγαλύτερο κομμάτι της κατέληξε στο Πολυτεχνείο, όπου πολιορκήθηκε από τα ΜΑΤ. Μολονότι ο ίδιος ο πρύτανης του Πολυτεχνείου κατήγγειλε την τακτική τους και τους ζήτησε να απομακρυνθούν, οι μπάτσοι έκαναν ακριβώς το αντίθετο. Απομακρύνονταν λίγο κι ύστερα επέστρεφαν και τεσσάρων ανυποψίαστων πολιτών στο κτίριο του

στα ασφυξιογόνα.

Ηταν φανερό ότι επιχείρησαν μια μεγάλη άσκηση τρομοκρατίας. Σχεδιασμένη σε όλες της τις λεπτομέρειες. Με στόχο να σπειρούν τον τρόμο στους φοιτητές και να τους σπρώξουν έξω από το κίνημα. Ήταν το τελευταίο όπλο που τους απέμεινε, καθώς είδαν ότι με δημοκρατικές διαδικασίες μέσα στα πανεπιστήμια δεν κατάφεραν να πετύχουν τίποτα. Κινήθηκαν με την ίδια κοντόφθαλμη τακτική που είχε κινηθεί η κυβέρνηση Μητσοτάκη το 1990-91. Μια τακτική που τότε οδήγησε στη δολοφονία του Νίκου Τεμπονέρα και τεσσάρων ανυποψίαστων πολιτών στο κτίριο του

«Κ. Μαρούση» στην Ομόνοια, που πυρπολήθηκε από τα δακρυγόνα των ΜΑΤ. Η ωμή αστυνομική βία δε φοβίζει αλλά φουντώνει την οργή. Αυτό θα το εισπράξει τις επόμενες μέρες η κυβέρνηση.

Γύρω στις 7:30 τα ΜΑΤ αποσύρθηκαν γύρω από το Πολυτεχνείο. Η συνέλευση των φοιτητών αποφάσισε να συγκροτήσει πορεία προς τη ΓΑΔΑ, για να απαιτήσει την απελευθέρωση των συλληφέντων. Οι γιγαντιαίοι τρόποι λειτουργίας επιλέγεται για να πνιγεί ο ζωντανός προβληματισμός και να λειτουργούν τα διάφορα παραμήγαζα. Αυτά τα ζητήματα έθεσαν με προκήρυξή τους στο κίνημα οι φοιτητές της «Κόντρα».

επεισόδια! Και με τους συλληφέντες τι θα γινόταν; Δεν ήταν σαν να τους άφηναν ανυπεράσπιστους στα χέρια των μπάτσων; Η απάντηση ήταν αφοπλιστική και αντάξια του οπορτουνισμού τους: «Θα στείλουμε αντιπροσωπεία! Χρειάστηκε να δώσουν σκληρή μάχη αγωνιστές φοιτητές για να τους αναγκάσουν να συμφωνήσουν να πάει η πορεία στη ΓΑΔΑ. Ετοι και έγινε. Μια μαζικότατη προρεία βάδισε προς τη ΓΑΔΑ και εξέφρασε την αλληλεγγύη της στους συλληφέντες.

Το κίνημα φουντώνει. Κι αν δεν υπήρχαν οι διάφοροι μικροί και μεγάλοι πραδικοπματισμοί στο εσωτερικό του, αν απατούσσαν η συζήτηση, ο προβληματισμός, η πάλη των απόφεων, η ανταλλαγή των εμπειριών, ο συντονισμός θα ήταν πολύ καλύτερος και οι ακτιβιστικές ενέργειες περισσότερες. Ομως, ορισμένοι προτιμούν να λειτουργεί το συντονιστικό των καταλήψεων σαν μια πασαρέλα ομιλητών, που διαβάζουν το ίδιο ψήφισμα. Αυτός ο γραφειοκρατικός τρόπος λειτουργίας επιλέγεται για να πνιγεί ο ζωντανός προβληματισμός και να λειτουργούν τα διάφορα παραμήγαζα. Αυτά τα ζητήματα έθεσαν με προκήρυξή τους στο κίνημα οι φοιτητές της «Κόντρα».

Την ουρά στα σκέλια ο Περισσός

Εβρισκαν, συκοφάντησαν, τραμπούκισαν, διέσπασαν κι όταν είδαν ότι απομονώθηκαν εντελώς, έβαλαν την ουρά στα σκέλια και άρχισαν να εμφανίζονται ενωτικοί! Ο λόγος για τις δυνάμεις του Περισσού στο φοιτητικό κίνημα, που είναι υπερέυνες για την καθυστέρηση ανάπτυξης του κινήματος σε μια σειρά σχολές και τμήματα και περισσότερο στα ΤΕΙ.

Ο Περισσός κατέβαλε μεγάλη προσπάθεια για να μη ξεκινήσει το κίνημα των καταλήψεων. Το ίδιο και για να μην ξεκινήσει η απεργία διαφεύγασ των πανεπιστημιακών. Το επιχείρημα που επιπλέονταν ήταν το γνωστό επιχείρημα του κώλου, ότι έτσι θα ερημώσουν τα πανεπιστήμια. Ενώ άμα κάνανε μαθήματα και εξετάσεις ήταν γεμάτα και... μες στην καλή χαρά. «Η ερημωμένη εικόνα των πανεπιστημίων δεν ταιριάζει στο δυναμισμό και τη μαχητικότητα που πρέπει να επιδείξει το πανεπιστημιακό κίνημα μπροστά στη σύγκρουση με την κυβέρνηση», υποστήριζε η πανεπιστημιακή τους παράταξη (ΔΗΠΑΚ, Ριζοσπάστης, 31.5.06). Λοιδορώντας όσους υποστήριζαν

τις καταλήψεις, η ΚΝΕ υποστήριζε ότι «ακολουθώντας τη γραμμή του ΠΑΣΟΚ, επιλέγουν τις πιο ανέξοδες για το σύστημα μορφές πάλης, με καταλήψεις και απεργίες διαφεύγασ που στην παρούσα φάση ανάπτυξης του κινήματος στέλνουν τους φοιτητές στα σπίτια τους» (Οδηγητής, Ιούνιος '06).

Χάθηκαν ψηφοφορίες και καθυστέρηση στα καταλήψεις να ξεκινήσουν, επειδή η ΠΚΣ κατέβαζε δικό της πλαίσιο, με κατάληψη μιας μέρας και... πορεία με το ΠΑΜΕ. Και βέβαια, οργάνωναν διασπαστικές εκδηλώσεις, που δεν ήταν εκδηλώσεις αγράνα αλλά κομματική πασαρέλα του Περισσού.

Αυτή η βρόμικη τακτική, όμως, ήταν κοντόφθαλμη και λιγίσια. Νόμισαν ότι δεκάδες χιλιάδες φοιτητές σε όλη την Ελλάδα θα γίνουν προβοτατίκα για να τα κουμαντάρουν οι τοιμπαναραίοι του Περισσού. Βουτηγμένοι στο γραφειοκρατισμό, τυφλωμένοι από την αλαζονεία, δηλητηριασμένοι από μια πραξικοπηματική αντιληφτη, στάθηκαν ανίκανοι να πιάσουν αυτό που αιωρούνταν στον αέρα: μια αγωνιστική διάθεση στους κόλπους ενός κοινωνι-

κού κομματιού που έχει φάει αδιαμαρτύρητα πολλές «χλαπάτσες» τα τελευταία χρόνια και που έφτασε στο «ως εδώ και μη παρέκει».

Ετσι, βρέθηκαν όχι απλώς μειοψηφία αλλά εντελώς απομονωμένοι. Οι συνελεύσεις γίνονταν από βδομάδα σε βδομάδα πιο μαζικές. Κόσμος κατέκλυζε τις σχολές. Οι ίδιοι κάθε φορά έπαιρναν και λιγότερες ψήφους. Δεν κατάφεραν να σπάσουν ούτε μια κατάληψη. Και στο τέλος, έχασαν και τις λίγες συνελεύσεις στις οποίες είχε υπερψηφιστεί το δικό τους πλαίσιο. Πλέον δεν «είχαν» ούτε μια σχολή. Ο κόσμος τους έφτυνε παντού. Τα στελέχη τους είχαν καταντήσει «κηδείες» έτσι καθώς κάθονταν αποσθολωμένα στα αφριθμητά πανεπιστήμια. Τα πενθήμερες καταλήψεις σε όλη την Ελλάδα έγιναν κατατάσσεις «αδειονά πουκάμισων». Το χειρότερο γι' αυτούς ήταν οι διαρροές μέσα από τον κύριο των επιρροών τους. Ισωσιών και μέσα από τις γραφιμένες των οργανωμένων, όπως που συμβαίνει πάντοτε στην ΠΑΣΟΚ; Τι θα κάνουν με την άποψη τους ότι με το όχι στο νόμο-πλαί-

σιο» συσκοτίζουν τις ευθύνες ΠΑΣΟΚ και ΝΔ; Τώρα ψηφίζουν και αυτοί τα διάλιπτα! (Με την ευκαιρία, πρέπει να πούμε ότι ο νόμος-πλαίσιο του ΠΑΣΟΚ φέρει και τη δική τους υπογραφή. Βλέπετε, τότε ήταν η εποχή της «συνεργασίας των δημοκρατικών δυνάμεων για την αλλαγή». Χρειάζεται πολύ θράσος για να κατηγορούν σήμερα όσους αντιτίθενται στο νόμο πλαίσιο της Γιαννάκου, ότι υπερασπίζονται την υπάρχουσα τάξη προσγάτων στην τριτοβάθμια εκπαίδευση).

Με την ουρά στα σκέλια, λοιπόν, ο Περισσός προσπαθεί να επαναπροσεγγίσει το κίνημα

δίπλα στο τζάμι του και πυροβόλησε), αλλά δεν αναγνώρισε κανένα, παρότι του επιδείχτηκαν οι σχετικές φωτογραφίες. Ο άνθρωπος αυτός αποτελεί ένα μέτρο σύγκρισης για διάφορους «αναγνωριστές».

Η υπεράσπιση Καρατσώλη ζήτησε να κληθεί να καταθέσει γι' αυτή την υπόθεση ο Ιωάννης Ιωάννου, με τον οποίο ο Κ. Καρατσώλης είχε κάποιο επαγγελματικό ραντεβού και σχετίζεται με την υπόθεση της ληστείας στον ΟΤΕ Πατησίων, πέρα από τον Χρήστο Ιωάννου, που είχε καταθέσει στην πρώτη δίκη. Η εισαγγελέας πρότεινε να απορριφθεί το αίτημα, διότι το μόνο που θα επιβεβαιώσει ο Ι. Ιωάννου είναι ότι είχε κάποιο ραντεβού με τον Καρατσώλη σε προγενέστερο χρόνο, πράγμα που δεν αφιούτηται. Η υπεράσπιση (Γ. Μαντζουράνης) επανήλθε, έκανε θέση ότι το αίτημα στηρίζεται στα όσα γράφει η πρωτόδικη απόφαση, που αφιούτηται στο άλλο ίτον του Καρατσώλη, μπερδεύοντας τους Ιωάννη και Χρήστο Ιωάννου, που ήνταν και οι δύο ήταν πελάτες του μεσιτικού γραφείου που εργάζονταν ο Καρατσώλης. Αυτή τη σύγχυση θα διαλύσει η κατάθεση του Ι. Ιωάννου, που δεν θα οδηγήσει δια σε καμιά παρέλκυση της δίκης.

Ο Γ. Σταμούλης θύμισε την υπόθεση: Ο Καρατσώλης φέρεται να ομολογεί συμμετοχή του στη ληστεία του ΟΤΕ Πατησίων. Ομως, από το κατασχέμένο ημερολόγιο του, που αποτελεί πειστήριο της δικογραφίας και φυλάσσεται στην Αντιτρομοκρατική, φαίνεται ότι τη συγκριμένη ημέρα και ώρα είχε πράγματι ραντεβού με τον Χρ. Ιωάννου για να του δείξει ένα οικόπεδο στην Αλούπολη. Η πρωτόδικη απόφαση είναι που δημιούργησε σύγχυση μεταξύ του Χρ. και του Ι. Ιωάννου, αφιούτηται το άλλο ίτον του Καρατσώλη, και αυτή τη σύγχυση θέλει να διαλύσει η υπεράσπιση, προτείνοντας να καταθέσει και ο Ι. Ιωάννου.

Το δικαστήριο διέκοψε για να αποφασίσει και όταν επανήλθε ο πρόδρος ανακοίνως ότι το αίτημα απορρίπτεται. Γιατί όρισε; Μήτων για λόγους επιτάχυνσης της διαδικασίας; Η συζήτηση του αιτήματος, μαζί με το διάλειμμα για την απόφαση, κατανάλωσε περισσότερο χρόνο απ' όσο θα κατανάλωνε η κατάθεση του μάρτυρα...

Ο μάρτυρας Γκρίτζας (ληστεία Τράπεζας Εργασίας Πατησίων), υπάλληλος της τράπεζας, θυμόταν θολά ακόμα και τα πραγματικά περιστατικά. Σε κάθε απάντηση που έδινε προσέθετε ένα «ανθυμάτιμο κολά». Έχει σημασία αυτό, γιατί στον ανακριτή είχε «αναγνωρίσει» το Χριστόδουλο. Το ίδιο και στο πρωτόδικο. Τώρα έλεγε συνέχεια «έναι και 20 χρόνια μετά, που να θυμάμαι! Και πώς θυμόταν στο πρωτόδικο, 17 χρόνια μετά; Τώρα δεν θυμόταν καν τι είχε πει στον ανακριτή και τι είχε πει στο πρωτόδικο! Εφτασε στο σημείο να αποκαλεί το Χριστόδουλο Σάββα (τον έδειξε, μάλιστα, λέγοντας ότι αυτός είναι ο Σάββας!) και όταν όρισε να τον ρωτάει ο πρόδρος, κάτι «ψυλλιάστηκε» και άρχισε να λέει: «Μπορεί να κάνω και λάθος στο ίνομόνω! Οταν ο πρόδρος του διάβασε αποστάσματα από την προανακριτική κατάθεσή του, απάντησε: «Δε θυμάμαι τι έχω πει, για να μου τα διαβάζετε, θα τα χω τε!»

Και πώς ταυτοποίησε τον Χριστόδουλο (έστω και με επιφύλαξη); Ποια ήταν τα χαρακτηριστικά που του έμεναν στη μνήμη: «Η όλη κίνησή του στο χώρο!!! Μετά πρόσθεσε και τη «αναγνωριστής» και το σχήμα του προσώπου», όμως «τώρα είναι διαφορετικός και στο πρόσωπο και στα μαλλιά! Ξέρετε τι είχε πει προανακριτικά; Είχε μιλήσει για έναν ψηλό και γεμάτο, με μουστάκι και καστανόχανθα μαλλιά. Ε, όταν του έδειξαν τη φωτογραφία του Χριστόδουλου (ο οποίος προφανώς είναι ο μοναδικός ψηλός και γεμάτος στην Ελλάδα!), τον αναγνώρισε

αμέσως, με γαρνιτούρα λίγες επιφυλάξεις. «Αναγνώρισε» και τον Τελιο, βέβαια, αλλά αυτός αθωώθηκε.

Εμάς έρετε τι μας έκανε εντύπωση; Το ότι η εισαγγελέας τον ρώτησε για την περιγραφή «ψηλός, γεμάτος», που αναφερήθηκε στη σωματοδομή του Χριστόδουλου, «έχασε» όμως να τον ρωτήσει για το μουστάκι και τα καστανόχανθα μαλλιά, που δεν ταφιάζουν με τίποτα στον μελαχρονό Χριστόδουλο. Τόση επιλεκτικότητα πα, αικόνη και στην περίπτωση του συγκεκριμένου μάρτυρα, που πλέον έχει καιεί και ως αναγνωριστής! Για να μη μακρυγορούμε, έχουμε ένα ακόμη δείγμα αθωώτητας. Δεν ξέρουμε πόσο πρόθυμος αναγνωριστής υπήρξε ο Γκρίτζης. Είμαστε, βέβαιοι, όμως, ότι χωρίς ιδιαίτερη δυσκολία καθοδηγήθηκε σ' αυτό από την ανάκριση. Στο κλίμα εκείνης της εποχής, με τους κατηγορούμενους πιασμένους, με «ομολογίες» που διατυπώνονται καθημερινά από τα ΜΜΕ, ήταν πολλοί οι Γκρίτζηδες που κατέθεσαν τη δίκη τους συνεισφορά στην... εθνική υπόθεση της «ξέρθρωσης» της τρομοκρατίας.

Η σημερινή συνεδρίαση έκλεισε με μια από τις μεγαλύτερες (ίσως τη μεγαλύτερη) ανατροπές στην έως τώρα πορεία της δίκης.

Ο μάρτυρας Αντωνάκος Ληστεία ΟΤΕ Πειραιά (περιέγραψε με παραστατικό τρόπο το σοκ και το τρόμο που αισθάνθηκε, όταν είδε το σεκουιουρίτα να μη παραδίδει το σάκο με τα λεφτά, να σπάει ένα τεράστιο τζάμι για να ξαναφέψει μέσα στον ΟΤΕ, να πυροβολείται και στη συνέχεια ένας από τους δράστες να παίρνει το σάκο, να περνάει δίπλα του (δίπλα από τον Αντωνάκο) και να φεύγει. Οταν του ζητήθηκε να περιγράψει το δράστη που είδε, είπε: 1.72 με 1.73, ξανθός, με μουστάκι, στυλάτος.

Από εκεί και πέρα άρχισε η μεγάλη ανατροπή. Ο μάρτυρας είχε πάει στον ανακριτή Ζερβομπέάκο και είχε αναγνωρίσει τον Σάββα Ξηρό. Στο πρωτόδικο κάτι είπε και για τον Βασιλη Ξηρό (διευκρίνισε ότι αυτό έγινε ύστερα από συζήτηση με συναδέλφους του, που κουβέντιαζαν για τη ληστεία στο χώρο εργασίας τους με βάση τα οσα γράφονταν εκείνη την εποχή). Γιατί υπέγραψε την αναγνώριση; Ιδού ο λόγοι, μέσα από την κατάθεσή του:

Δεν ήμουν σίγουρος, έλεγα ότι μοιάζει κάπως. Δεν μου έδειξε πολλές φωτογραφίες ο ανακριτής. Του ζήτησα να μου δείξει και άλλες, αλλά ο ανακριτής βιαζόταν και μου είπε «αυτός είναι, υπόγραψε». Σκέφτηκα: μήπως έχει αλλάξει τα μαλλιά; Μήπως έχει αδυνατίσει; Μήπως το ένα, μήπως το άλλο, λέω ως υπόγραψω ότι τον αναγνωρίζω. Άλλα με βαριά καρδιά. Δεν με ενθουσιάσαν οι φωτογραφίες που είχα δει. Άλλα από τα συμφράδιμα λέω «εγώ θα υπογράψω ότι είναι αυτός». Συμφράζομενα εννοώ ότι ο Τύπος είχε γράψει ότι αυτός είναι. Πώς θα έλεγα εγώ «όχι, λέτε ψέματα, δεν είναι αυτός»; Μπορεί να είπα ότι μοιάζει. Οταν όμως για τον Τύπο, για την τηλεόραση, για τη δικαστική εξουσία ήταν δεδομένα, ήταν γεγονότα, δε μπορούσαν εγώ να είμαι εναντίος του πάντα σε κάποιον που είναι γεγονός. Δε μπορώ να διαψεύσω κάπι του που διαφημίζεται και γίνεται. Δε με ενθουσιάσαν οι φωτογραφίες. Για δεήτη μου και άλλες, λέω, μήπως δω καμία που να μοιάζει. Γιατί δε βλέπω αυτόν που να έκανε τη ληστεία. Έχει περάσει κι ένας χρόνος, μπορεί να άλλαξε το μαλλί. Επειδή ήθελε να τελειώσει ο κ. εφέτης, μου λέει «υπόγραψε εδώ». Αν έβλεπα και άλλες φωτογραφίες, μπορεί να αναγνωρίζει. Εντόπισα λοιπόν αυτόν, αλλά με μικρό ποσοστό. 25%. Λέω όμως αυτός είναι. Οταν το μεταβιβάζει ο Τύπος και η τηλεόραση, λέω κι εγώ αυτός είναι, έστω και με 25%!!!

Ο πρόδρος προσπάθησε να πιέσει το μάρτυρα, ώστε να «απαλλάξει» τον αναγνώρισε

ανακριτή απ' όλα όσα είχε πει. Να παραδεχτεί, ότι ο ίδιος επιτρέαστηκε από τα ΜΜΕ και πως ο ανακριτής δεν τον πίεσε σε καθόλου, δεν τον επιτρέασε για να προχωρήσει στην αναγνώριση. Ο μάρτυρας ήταν ανένδοτος: Εντάξει, δε λέω ότι με απειλήση με φυλακή ή τέτοια, αλλά είχε βεβαίωτη τον ανακριτής ότι αυτός που μου έδειχνε είναι ο ληστής. Απαντώντας στις ερωτήσεις της υπεράσπισης επανέλαβε τα ίδια, πιο καθαρά και πιο κατηγορηματικά. Στο τέλος, ο πρόδρος, απαντώντας στη Γ. Κούρτοβικ, αποφάνθηκε ότι συμμετείχε και στην αναγνώριση της φωτογραφίας του Σάββα Ξηρού, ο οποίος ήταν ο μάρτυρας της ληστείας.

Προστήθαν να καταθέσουν, είτε σχετικοί με την υπόθεση, είτε κάποιοι που εμφανιστήκαν τότε για πρώτη φορά, για να δειχνούν με περιστοσή ευκολία κάποιους ανθρώπους. Αυτό αναδείχθηκε και από την κατάθεση αυτού του μάρτυρα και από άλλους που τώρα διακολεύνται να έρθουν, γιατί προφανώς αισθάνονται άβολα τουλάχιστον, να το πω κομψά. Το πρώτο είναι αυτό.

Το δεύτερο είναι πώς γινόταν οι ανακρίσεις. Δεν είναι ο μόνος ο κύριος μάρτυρας αυτός, από τον οποίον μάθαμε πολλές αλήθειες σήμερα. Δεν είναι ο μόνος, κυρία εισαγγελέα, γιατί ο Σάββας Ξηρός έχει παραδεχτεί ότι συμμετείχε και ότι πυροβόλησε!!! Οταν, όμως, υπέδειχνε ο ανακριτής τη φωτογραφία του Σάββα και του λέγε να τον αναγνωρίσει, ο Σάββας δεν είχε κάνει κομιά τέτοια δίλωση, όπως εύστοχα παρατήρησε στο πρόσδρομο.

Ο δεύτερος ήταν ο Σπυριδάκης στο πολεμικό μουσείο, που είπε ότι «ο ανακριτής του έδειξε τέσσερις φωτογραφίες μόνο για να αναγνωρίσει!» και ο τρίτος ήταν ο σημερινός, ο οποίος είπε ότι «ο ανακριτής του είπε, από αυτές τις φωτογραφίες ένας είναι, φώνει τον βρεις» και ο άνθρωπος υπέδειχε αυτόν που του έμοιαζε περισσότερο. Σημασία δεν έχει αυ

τοί ήταν χρήσιμοι όσο υπέκυπταν στη γοητεία της τρομούστερίας. Τώρα που στέκονται υπεύθυνα απέναντι στη συνεδρησή τους βραχτίζονται απειλούμενοι, χωρίς να υπάρχει κανένα στοιχείο γι' αυτό. Πρόκειται για μεθόδευση που συνοντίζεται από τη γνωστή οργάνωση «Ως εδώ». Είναι αναφρισθήτη γεγονός ότι εδώ μέσα αντιπαρατίθενται από τη μια μερικές από τις ισχυρότερες οικογένειες αυτού του τόπου και μερικές από τις ισχυρότερες χώρες του πλανήτη και από την άλλη απλοί λαϊκοί άνθρωποι, οι κατηγορούμενοι και οι συνήγοροί τους.

Ο Ηρ. Κωστάρης, που έχει αθωωθεί γι' αυτή την υπόθεση, ζήτησε το λόγο, επειδή ο Περατικός αναφέρθηκε και σ' αυτόν δηλώνοντας με θράσος και προκλητικότητα ότι κακώς αθωώθηκε. Ο πρόεδρος προστάθηκε να τον αποτρέψει, όμως ο Κωστάρης επέμεινε και αναγκάστηκε να του επιτρέψει να μιλήσει. «Κατανοώ τον πόνο του κ. Περατικού -είπε- όμως δε μπορώ να δεχτώ την αναφορά στο όνομά μου. Αρίστα, χωρίς καμία τεκμηρίωση, απλώς ανέφερε ότι ο Κωστάρης ήταν εκεί, ενώ όλα τα στοιχεία δείχνουν ότι δεν ήμουν εκεί. Είναι εντελώς σκόπιμη και κατευθυνόμενη. Δεν ξέρω από πού κατευθύνεται όλη αυτή η ιστορία, ίσως κάποιους ενοχλεί η κατάρρευση του κατηγορητηρίου. Περισσότερα θα πω στην απολογία μου».

■ 93η συνεδρίαση

Τρίτη, 6.6.06

Ο μάρτυρας Παπαγεωργίου στην υπόθεση Περατικού κατέθεσε ότι είδε τρία άτομα, από τα οποία το τρίτο δεν το είδε καθόλου, γιατί του έκρυψε τη θέα μια κολόνα. Από τα άτομα που είδε, ο ένας θα μπορούσε να είναι ο Βασίλης Ξηρός (λόγω σωματοδομής) και ο δεύτερος ο Δ. Κουφοντίνας (έμοιαζε το μέτωπό του)! Μια ακόμη περίπτωση, δηλαδή, για το πώς γίνονταν οι αναγνωρίσεις του 2002 και κατασκευάζονταν το κατηγορητήριο. Αφού διένειμαν τους συλληφθέντες στης διάφορες υποθέσεις, καλούσαν μάρτυρες και τους «έσπρωχναν» να προβούν σε αναγνωρίσεις. Εστω και το συνολούπι να ταριαζε σε κάποιον από τους υποδεικνύμενους, ο μάρτυρας οδηγούνταν σε αναγνώριση.

ΡΟΥΚΕΤΑ ΣΤΟ ΠΙΝΤΕΛΙΚΟ

Ο ιδιοκτήτης του πολυτελούς ξενοδοχείου κατέθεσε ότι ειδοποιήθηκαν από την Αστυνομία και κάποια εφημερίδα, ότι σε 16 λεπτά θα εκραγούν δύο βόμβες στο ξενοδοχείο. Ομως δεν υπήρξε έκρηξη, αλλά η εκτόξευση μιας ρουκέτας, που χτύπησε σ' ένα κλαδί δένδρου στον κήπο του ξενοδοχείου, εξερράγη και τα θραύσματά της έκαναν μικροζημές σε αυτοκίνητα και στην πρόσοψη του ξενοδοχείου. Ο ίδιος τη μια έλεγε ότι ο κόσμος απομακρύνθηκε από το ξενοδοχείο και την άλλη ότι η ρουκέτα κατευθύνοταν στο λόμπι του ξενοδοχείου, όπου υπήρχε κόδμος (εργαζόμενοι και αστυνομικοί). Αφού, όμως, υπήρχε προειδοποίηση με ακριβή χρονικό προσδιορισμό, τι γίνεται λόγος για ισότητα των όπλων και δίκαιη δίκη. Δεν κλήθηκε μάρτυρας που ήταν στο πεζοδρόμιο και άλλος που ήταν ακριβώς απέναντι από το σημείο της ενέργειας και κλήθηκε μάρτυρας που ήταν στον τέταρτο όροφο! Γι' αυτό και είναι επιτακτική η κλήτευση μιας σειράς μαρτύρων, τους οποίους ονομάπτει η συνήγορος.

Επίσης, αναφέρομενη στην κατάθεση του μάρτυρα αστυνομικού Αβδούλου, ο οποίος κατέθεσε ότι δύο φορές τον φωναζαν και έκαναν σκίτσα, μια με έλληνα και μια με αμερικανό σκιτσογράφο, η Ρ. Καραμπλιάνη ζήτησε να αναζητηθούν τα σκίτσα και να προσκομιστούν. Ξέρετε ποια ήταν η απάντηση από πρόεδρο και εισαγγελέα; «Πού να τα βρούμε;!!! Δηλαδή, οι συνήγοροι θα έπρεπε να βρουν τα σκίτσα που έφτιξε η Αντιτρομοκρατική και όχι η εισαγγελία και το δικαστήριο; Και δεν τους προβληματίζει καθόλου που στη δικογραφία δεν υπάρχουν τα σκίτσα; Δεν είναι ευνόητο ότι δεν μπήκαν στη δικογραφία, επειδή προφανώς δεν μοιάζουν καθόλου με τους υποδειχθέντες ως δράστες;

Αμέσως μετά το διάλειμμα, απαντώντας στο αίτημα για κλήτευση μαρτύρων, η εισαγγελέας δηλώσε ότι αφού οι συγκεκριμένοι μάρτυρες δηλώνονταν ότι δε συγκράτησαν χαρακτηριστικά, δεν υπάρχει κανένας λόγος να κληθούν να καταθέσουν!!! Επιβεβαίωσε ότι τα όσα κατήγγειλε η υπεράσπιση για επιλεκτική κλήση μόνο των «αναγνωριστών». Προκειται πραγματικά για εκπληκτικό και εντελώς αφορπλιστικό επιχείρημα. Καλούμε μόνο όσους αναγνωρίζουν (κι όταν έρχονται τη δεύτερη φορά και παίρνουν πίσω την αναγνώριση τους λοιδορούμε και τους απαξιώνουμε). Οσους δε μπήκαν σ' αυτό το παιχνίδι δεν τους φέρνουμε κι ας ήταν πιο κοντά στο επεισόδιο. Δε μοις ενδιαφέρει ν' αικούσουμε τις περιγραφές τους και να τις διασταυρώσουμε με τις περιγραφές των «αναγνωριστών», προσπαθώντας να δούμε πού είναι πιο κοντά η αλήθεια. Η διαδικασία πρέπει να είναι «καθαρή»: «αναγνωριστές» και ορισμένοι άλλοι που οι περιγραφές τους πλησιάζουν αυτές των ανα-

γνωριστών. Ολοι οι υπόλοιποι, που με τις περιγραφές τους ενισχύουν τις αμφιβολίες για την ειλικρίνεια των «αναγνωριστών», πρέπει να αποκλειστούν από την επ' ακροστήριών διαδικασία. Το δικαστήριο έκανε δεκτή την πρόταση της εισαγγελέας και απέρριψε το αίτημα της υπεράσπισης. Πρόκριμα εκ νέου καταδίκης του Β. Ξηρού γι' αυτή την υπόθεση; Μάλλον...

λεπτά και πυροδότησαν τη ρουκέτα σε 16 λεπτά), ο πρόεδρος όχι μόνο δεν ακούει τη συνήγορο, αλλά της λέει ότι αυτά που λέει είναι ευφυολογήματα! Οργισμένος του απαντά ο Δ. Κουφοντίνας, ότι κάνει το ίδιο που έχει κάνει και με άλλους μάρτυρες και ότι όλοι άκουσαν το μάρτυρα να μιλάει για 16 λεπτά. «Τα 20 λεπτά τα έχει πει ο κ. Κουφοντίνας», πετάχτηκε η εισαγγελέας! Η δια, όμως, ένα λεπτό πριν, όταν ο πρόεδρος έλεγε «20 λεπτά», τον έχει διορθώσει: «16 λεπτά είπε ο μάρτυρας!

Η Γ. Κούρτοβικ έθεσε θέμα σεβασμού προς το πρόσωπό της ως συνηγόρου, επισήμανε στον πρόεδρο ότι προσπάθησε να καθοδηγήσει το μάρτυρα να αλλάξει την κατάθεσή του και ζήτησε διάλειμμα πέντε λεπτών προκειμένου να ηρεμήσει και να μπορέσει να συνεχίσει την εξέταση του μάρτυρα (όπως και έγινε). Νομίζουμε, ότι μετά την περιγραφή αυτού του επεισοδίου περισσεύει κάθε παραπέρα σχόλιο. Ακόμα και σε μια τόσο απλή υπόθεση, για την οποία υπήρξαν δύο προειδοποίησεις, καταβάλλεται προσπάθεια να «φουσκώσει» η κατηγορία. Προσπάθεια η οποία ποινικά είναι μάλλον αδιάφορη, έχει όμως μεγάλη πολιτική σημασία, καθώς επιχειρείται να παρουσιαστεί η 17Ν ως οργανωση που επεδίωκε να χτυπήσει ακόμα και απλούς εργαζόμενους σε ένα ξενοδοχείο, παριεύοντας με ψεύτικες πληροφορίες ως προς το χρόνο μιας έκρηξης.

Μετά το διάλειμμα, ο πρόεδρος, προσπαθώντας να μπαλώσει την κατάσταση, «θύμισε» στο δικαστήριο ότι ο μάρτυρας στην πρώτη δίκη είχε πει ότι νομίζει πως η έκρηξη έγινε πιο γρήγορα από τα 20 λεπτά, στα 16 λεπτά. Η απάντηση από τη Γ. Κούρτοβικ ήταν το «πληρωμένη» και είχε δύο σκέλη. Αν είναι να κάνουμε μια δίκη διεκπεραίωσης, τότε να πάρουμε τα πρακτικά της πρώτης δίκης να τα επικυρώσουμε και να μη κουραζόμαστε. Και από την άλλη, η διόρθωση στο μάρτυρα δεν έγινε την ώρα που κατέθετε, αλλά πολύ αργότερα, όταν διαφέρηκε ότι η ευθύνη για την εκκένωση του χώρου ήταν της Αστυνομίας. Η Γ. Κούρτοβικ έξεφρασε το θυμό της για την αδιαφορία που δείχνει το δικαστήριο μπροστά στην αποκάλυψη νέων στοιχείων και μιλησε για δίκη διεκπεραίωσης. Δυο από τις ερεύνης της έδρασης διαμαρτυρήθηκαν γι' αυτό, αλλά το θεωρώ από την πρώτη δίκη είναι βόμβα. Είναι ότι η οργάνωση ειδοποίησε πραγματικά ότι σε 20 λεπτά. Δεν είναι αυτή η ουσία, αν και υπάρχει μια πολύ απλή εξήγηση γι' αυτό, αλλά το θεωρώ από την πλευρά της Αστυνομίας μόνο τη λόμπι του ξενοδοχείου, όπου υπήρχε κόδμος (εργαζόμενοι και αστυνομικοί). Αφού, όμως, υπήρχε προειδοποίηση με ακριβή χρονικό προσδιορισμό, τι γίνεται λόγος για ισότητα των όπλων και δίκαιη δίκη. Δεν κλήθηκε μάρτυρας που δεν είδε την εκκένωση του χώρου ήταν της Αστυνομίας. Η Γ. Κούρτοβικ έξεφρασε το θυμό της για την αδιαφορία που δείχνει το δικαστήριο ότι σε 16 λεπτά θα σκάσει βόμβα. Απλή λογική είναι. Δεν είναι, όμως, η ουσία αυτή. Η ουσία είναι άλλη. Οτι η Αστυνομία γνώριζε πολύ καλά, ότι σε λίγα λεπτά θα γίνει μια ή δύο ισχυρές εκρήξεις στο ξενοδοχείο. Και παραλαυτά, ενώ βγάζει τους επώνυμους πελάτες από το ξενοδοχείο, αφήνει μέσα τους υπαλλήλους, βάζει επιπλέον και απλούς αστυνομικούς να ψάχνουν μέσα στους χώρους. Γιατί γίνεται αυτό; Εφόσον ήξερε ότι υπήρχε κίνδυνος, έπρεπε να εκκενωθεί το ξενοδοχείο και σ' όλη αυτή τη διαδικασία προφανώς πέφερες από το πρόεδρο της Αστυνομίας, και μετά να σκάσει βόμβα.

Ο Βάρδης, έχοντας καταλάβει τι έγινε, προσπάθησε να τα γυρίσει. Ενώ αρχικά κατέθεσε ότι ειδοποιήθηκαν για 16 λεπτά και πράγματι σε 16 λεπτά εκτοξεύθηκε η ρουκέτα, στη συνέχεια «επιστράτευσε τη μηνή του και θυμίθηκε» ότι η ειδοποίηση έγινε για 20 λεπτά και η ρουκέτα εξερράγη στα 16 λεπτά! Τα σχόλια δικαία σας. Ηθελε να υπάρξουν θύματα. Ηθελε να υπάρξουν στήνακα στην Βάρδη και στην ΕΟΚ. Επρόκειται να μην υπάρχουν υπάλληλοι. Τι ήταν οι υπάλληλοι δηλαδή; Ήταν πυροτεχνουργοί, είχ

ΣΥΜΗ-ΩΣΕΙΣ

* Δυστυχώς, όσοι προσδοκούν το τέλος του κόσμου, δεν έτυχαν της εύνοιας της μοίρας. Η 6/6/06 πέρασε, οπότε είναι καλύτερα να το αναλάβουμε μόνοι μας [για την 7/7/07 δεν υπάρχει πρόβλεψη].

* Ρε μπας και δεν δίνουν τις οδηγίες μέσω κινητού, αλλά βγαίνουν κρυφά τα βράδια;

* Μαίντανε, δέλεις παπαγάλο;

* Ε, πώς δεν μπορεί να ισχύουν και οι δυο αιπολογίες; Τι ερώτηση είναι αυτή, κοντόψηλε, χοντραδύνατε, αξύριστε σπανέ; Δεν έχεις ενημερωθεί για τα νέα λογικά νομολογικά δεδομένα της κυνωνίας της πληροφοριοθετικής;

* Γαμοί με νες καπιταληστικές κυνωνίες. Κυριολεκτικά γαΜ.Μ.Ε.νες.

* «Χόρευε νάιλον υπουργέ σαν καραγκίζης στον μπερνέτ κι εσύ να κλαις πικρέ λαέ» Πάνος Τζαβέλας.

* Για Καραγκίζηδες [μαυρομάτηδες] δεν ξέρω, αλλά είστε σίγουρα σπουδαρχίδηδες [λεξικό Τεγόπουλου - Φυτράκη, σελίδα 711]. Η ίδια πηγή [σελίδα 920] επιβεβαιώνει ότι Λιάπης είναι ο εξισλαμισμένος αλβανός. Ωστόσο, φανερό είναι ότι χρειάζεται επανεξέταση το λήμμα πάγκαλος.

* Κάποιος ΑΓΑ.ΠΩ. [αγανακτισμένος πωλητής] έστειλε υβριστικό γράμμα στη στήλη. Διαβάζοντάς το, κατάλαβα ότι είχε απλά μπερδέψει τα σκουφιά. Στον Αλογοσκούφη απευθύνονταν. Είπα κι εγώ, «σφαγέας μισθών και ζωών, φορομπήτης κλπ» η Κοκκινοσκουφίτσα; Άλλο κόκκινο, άλλο όλογκο κι άλλο παράλογο.

* Κοκκινόπανο, πού χάμηκες / πού είναι οι μορφασμοί σου; / ένα μονάχα δα σου πω: / ...[αυτοσχεδιάστε επιδοξοί ριμαδόροι, είναι απλό].

* Πάντως, έχει και τα καλά του το τηλεκοντρόλ. Ειδικά αν οι χειριστές δεν είναι χιοριστές.

* Σε λίγες μέρες το νησί δα υποδεχτεί τον πρόεδρο Κάρολο. Σαφώς καλύτερα από πέρυσι που υποδέχτηκε τον Κοκό. Αυτό είναι το κακό με τα ξεχασμένα μέρη, ξεχνάνε και αυτά και όποιος κι αν έρθει τον υποδέχονται.

* «Μην τολμήσουν ανατροπή του Ερντογάν», είπε ο Γιωργάκης. Κι αίρνης πλημμύρισε το ανατολικό Αιγαίο από τα κακάκια των τούρκων στρατηγών.

* «Εμείς, πολιτισμοί που ναυαγήσαμε σε ξένα μέρη, στείλαμε μηνύματα σωτηρίας στην πατρίδα αλλά το ναυαγοσωστικό αργεί να έρθει και κρυβόμαστε στις ζούγκλες γιατί δεν έχουμε εξοικειωθεί με τα μικρόβια του πλανήτη. Εμείς, που πήραμε ντουντούκες ν' αναγγείλουμε την ύπαρξη μιας άλλης κοινωνίας κι εκείνοι που μας έβαλαν τις ντουντούκες στον κώλο. Εμείς, αδώνα στρέμματα χρυσόκαρδα λουλούδια κι αυτοί κλαδευτήρια άκρως εχθρικά, σφυρά στα καρφιά μας, καταχόνια σχέδια, εφιάλτες στα όνειρα». Μανώλης Νταλούκας, 1982.

* Ι' η ψώμει λε τομ "ήβια ώρεεες; [μετάφραση: Τι δα γίνει με τον ζάβιθα ρεεεες; - στη γραμματοσειρά symbol, μήπως και δεν μιλάμε την ίδια γλώσσα].

* Αύριο κλείνουν 44 χρόνια από τότε που καθιερώθηκαν οι αγροτικές συντάξεις. Μικρές [και σε ηλικία και σε μέγεδος] και φιλάσθενες. Πόσο λέτε να ζήσουν;

* Οταν κλείνει ένα σχολείο, ανοίγει μια φυλακή. Τώρα που κλείνουν όλα τα σχολεία;

* Ο καλός «ιός της Κυριακής», την περασμένη φορά επιχείρησε να σκοράρει από ελεγχόμενη δέση οφσάιντ. Κάποιοι επόπτες βλέπουν τη φάση και σηκώνουν έγκαιρα το κόκκινο σημαιάκι.

* Άλεκα, τα σαράντα ευρώ σου στην τράπεζα συνιστούν 40 πλάσιες καταδέσεις από αυτές της Κοκκινοσκουφίτσας. Ατιμο κουφάλαιο...

* Ξέρει κανείς τι δα πει Yard; Το λεξικό λέει αυλή, μάντρα, περιοχή συναρμολόγησης, και κοτέσι;

* Αει στο διάλογο και στο mundiaio, διαχοιριστές και στατιστικώλογοι.

* «Να του μιλήσω, να κλάψω μαζί τους. Κι ύστερα να τους σηκώσω όρδιους, όλοι να σηκωδούμε σαν ένας άνδρωπος. Σαν τίποτα να μην είχε γίνει. Σαν η μάχη να μην είχε περάσει πάνω από τα κεφάλια μας» [Γιώργος Σαραντάρης - «Άκομα δεν μπόρεσα να χύσω ένα δάκρυ】.

Kokkinoskoufis

Αρχισε η εξάπλωση της δερινής νόσου των πτηνών.

τους συνηγόρους ο τύπος ήταν περιβόλι. Αν πάρει κανείς όλες τις καταθέσεις του, δε θα βρει να λέει δυο φορές το ίδιο πρόγραμμα. Μιλάει για κάποιον χοντρό 130 κιλά (τον Δαναλατοχριστόδουλο), τον οποίο όμως δεν αναφέρει στην πρώτη του κατάθεση. Ο χοντρός μπαίνει στο παιχνίδι μόνο όταν του υποδεικνύουν τον Δαναλάτο. Μιλάει για διαφορείς πλαισιοτήτες στο πρόσωπο, ενώ αρχικά έλεγε ότι δε φορούσαν τίποτα στο πρόσωπο. Λέει ότι αυτός δύο μόνο άτομα είχε αναγνωρίσει (Δαναλάτο-Πανογιωτόπουλο), όμως στην κατάθεσή του αναγνώρισε πέντε και τους τοποθέτησε δύος σε συγκεκριμένες θέσεις στο σχεδιάγραμμα της Αστυνομίας. Στον ανακριτή είχε αναγνωρίσει το Δαναλάτο από τα μαλλιά και τα μάτια του, αλλά τώρα όχι μόνο δε θυμάται ότι ο Δαναλάτος έχει γαλανά μάτια αλλά και δηλώνει ότι δεν είδε τα μάτια, επειδή φορούσε χοντρά γυαλιά μωσατίας. Το κλου ήταν το «μάνιμο σημάδι» που είχε στο δεξιό καρπό ο... Χριστόδουλος. Επέμενε κιολας; είχε σημάδι. Μόνο που ο Χριστόδουλος δεν έχει κανένα σημάδι και στον Κορυδαλλό, ως γνωστόν, δεν κυλοφορεί ο Φουστάνος για να υποθέσουμε ότι του το εξαφάνισε. Οταν ο Χριστόδουλος έδειξε τα χέρια του, η πλάκα γύρισε: μπορεί και να μην ήταν κάποιο μόνιμο σημάδι, αλλά κανένα σπάσιμο! Ξέρετε τι έλεγε για το Δαναλάτο; Οτι ακρίνει μία πιθανότητα στο εκατομμύριο να μην είναι αυτός, επειδή δεν είχε δει και το σημάδι. Για το Χριστόδουλο, όμως, που δεν έχει επίσης κανένα σημάδι, δεν αφήνει ούτε μία στο εκατομμύριο. Γιατί; Γιατί άκουσε στον ANT1, ότι ο Χριστόδουλος έχει ομολογήσει τη συμμετοχή του στη ληστεία! Επίσης, ήταν κατηγορηματικός ότι ο Σάββας δε φορούσε περύκα και έχει καστανόξανθα μαλλιά!

Ο άνθρωπος είναι ρεντίκολο. Μέσα στο γενικό ξερτίλικο, όμως, βγήκε και κάτι χρήσιμο από τα λεγόμενά του. Οταν κατηγορούνταν ο Δαναλάτος, ο τότε ανακριτής οδήγησε τον Δαναλάτο στο γραφείο του για να τον αναγνωρίσει ο μάρτυρας. Οταν στη θέση του Δαναλάτου μπήκε ο Χριστόδουλος, ο ειδικός εφέτης ανακρίτης δεν έπραξε το ίδιο. Του έδειξε μόνο μερικές φωτογραφίες. Και... όλως τυχαίως ήταν μόνο πέντε-έξι φωτογραφίες κατηγορούμενων αυτής της υπόθεσης!

■ 94η συνεδρίαση Τετάρτη, 7.6.06

Οση ώρα κατέθετε η Στ. Αξαρλιάν, μητέρα του Θάνου Αξαρλιάν που πέθανε από αιμορραγία, χτυπημένος από θραύσματα τζαμιών που έσπασαν κοτά την ενέργεια της 17Ν κατά Πολαιοκρασιά (εκτόξευση ρουκέτας έξω από το υπουργείο Οικονομικών), αναφωτίμασταν αν η κατάθεσή της ήταν κατάθεση μιας πονεμένης μάνας που έχαισε το παιδί της ή αν ήταν πολιτική τοποθέτηση ενός απόμου που συμμετέχει στο επικοινωνιακό σκέλος της επιχείρησης «αντιτρομοκρατία». Αναφωτήθηκαμε, αικόμα, αν ίσχυαν και τα δυο, αν είχαμε μια εκδήλωση αντιφράσεων, που θα ήταν κατανοντές.

Η απάντηση που δώσαμε στο τέλος ήταν πως το πρώτο έχει υποχωρήσει μέχρις εξαφάνισης. Κυριαρχούσε είναι το δεύτερο, η πολιτική σκέψης ανεβάλει χρόνος, μεσολάβησε και η επαφή με το «Σύλλογο»... «Δεν συμμετέχει στο Σύλλογο», πετάχτηκε ελαφρώς ζεματισμένος ο συνήγορος πολιτικής αγωγής Ν. Λίβος. «Πως, έχω έρθει στο Σύλλογο», απάντησε ο μάρτυρας! Τόμπολα...

Κατέθεσε, επίσης, ο Σ. Αξαρλιάν, αδερφός του νεκρού, που αναφέρθηκε πιο σύντομα σε όσα είχε πει προηγουμένα η μητέρα του.

ΥΓ: Η επί της ουσίας συνεδρίαση κράτησε λιγότερο από δύο ώρες. Άλλοι μάρτυρες δεν είχαν κλήθει. Ο επικοινωνιακός χειρισμός επέβαλε η μέρα να αφιερωθεί μόνο στην οικογένεια Αξαρλιάν και το Σύλλογο της. Φαντάζεστε τι θα γινόταν αν εμφανιζόταν κάποιος από τους αναγνωριστές της πρώτης δίκης και τα 'παιρνε πίσω, δίνοντας την ειδοφή της ημέρας; Η επικοινωνιακή κινητοποίηση, άλλωστε, φάνηκε από την παρουσία δημοσιογράφων καναλιών και εφημερίδων μετά από καιρό (μετά από τη Ντόρα για την ακρίβεια).

Η Γ. Κούρτοβικ, πολύ προσεκτικά και σεβόμενη απόλυτα την ιδιότητα της μάνας που έχει το παιδί της, προσπάθησε μέσα από λίγες ερωτήσεις να ξεκαθαρίσει το πολλιτικό. Σχεδόν καμιά ερώτηση της δεν απαντήθηκε στη συνέχεια και σε αυτές τις περιβόλτης προκρίθηκε για να δικαιολογήσουν τις δολοφονίες που έκαναν. Θυμίζω την ιστορία του κ. Βρανόπουλου, που πολλοφονήθηκε μέρα μετημέρια ακριβώς με βάση ακραία δημοσιεύματα της εποχής.

Τα παραπάνω ανεκδίητα, που δεν αξίζουν σχολιασμού, εκστομίστηκαν από τον εκπρόσωπο Τύπου της ΝΔ N. Ελευθερόγλου, σε συνέντευξη

Η ζωή θα είναι ένα εμπόρευμα, εάν δεν καταργηθεί το καπιταλιστικό σύστημα, εάν δεν καταργηθούν οι εμπορευματικές σχέσεις παραγωγής.

Antonio Gramsci, 1918

Η αμαρτία μας, ότι θελήσαμε πολλά Το έγκλημά μας, πράξαμε τόσο λίγα Ας χαρακτεί στην πέτρα από πάνω «υπήρξαν τίμοι, μα απόντες».

Τάσος Λειβαδίτης

Υγεία: Ηθική υποχρέωση. Ετοι την χαρακτηρίζει ο Αγγλος φιλόσοφος Henry Spencer, τον XIX αιώνα. Η υγεία, όμως, «υπόκειται» στους οικονομικούς και όχι στους ηθικούς νόμους. Κανένα φωτεινό «αστέρι» του καπιταλισμού δεν κατόρθωσε να κρύψει τη σχέση φτώχεια-αρρώστεια. Προσπαθούν να μας πείσουν ότι η υγεία είναι προσωπική υπόθεση.

Ας μας πουν όμως πρώτα για τη σχέση που υπάρχει μεταξύ DALY και εισοδηματος (DALY: προσδόκιμο ζωής με καλή υγεία). Ας μας πουν για τη σχέση που υπάρχει μεταξύ επενδύσεων, συστημάτων υγείας και DALY. Π.χ. η Ιαπωνία έχει DALY 74 χρόνια και κατά κεφαλή εισόδημα 3223 δολ. και η Σιέρα Λεοντίνε 130 δολ. και 26 χρόνια DALY. Η χρηματοδότηση είναι μια άβυσσος. Αιθιοπία 4 δολ. ΗΠΑ 4187 δολ.

Η παγκοσμιοποίηση και ο νεοφιλελευθερισμός είναι τα πολιτικά και ιδεολογικά όργανα της ταξικής κυριαρχίας. Τα προνόμια στο κεφαλόι (φοροαπαλλαγές, εργασιακές σχέσεις, μεταφορά δραστηριοτήτων σε τρίτες χώρες) και η μείωση του δημόσιου χρέους με περιοριστικές πολιτικές στο χώρο των δημόσιων και κοινωνικών επενδύσεων (Παιδεία, Υγεία, Ασφάλιση) είναι ο παράδεισος του κεφαλαίου.

Ας μας πουν γιατί στην Ευρώπη (ΕΕ) για το 2007-2012 αναλογούν 3 ευρώ για την κοινωνική πολιτική για κάθε πολίτη. Στη Γενοβά οι G8 αποφάσισαν να δώσουν 1,2 δισ. δολ. στις χώρες με AIDS, Tbc, χολέρα και όλες μολυσματικές αρρώστειες. Ποσό που αντιστοιχεί στο 0,01 των δαπανών για την υγεία των χωρών αυτών. Στην Ουγκάντα π.χ. πάσχουν από AIDS 1.000.000 άνθρωποι. Για μια στοιχειώδη φαρμακευτική παρέμβαση χρειάζονται 300 εκατ. δολ., όπων οι συνολικές δαπάνες για την υγεία είναι 280.000.000 δολ.

Στην παγκοσμιοποίηση της μιζέριας, της φτώχειας και της εξαθλίωσης, ας αρχίζουμε να κτίζουμε την αλληλεγγύη και την εξέγερση. Σήμερα, ζούμε τη διάλυση του welfare. Είναι δυνατόν να βάλουμε σαν στόχο ένα νέο Welfare; Το κοινωνικό κράτος είναι ένα οικοδόμημα οικονομικό και πολιτιστικό. Το κοινωνικό κράτος δεν ήταν μια πολυτελεία στα χρόνια των «πρωτιών ογελάδων», μα το οικονομικό μοντέλο με το οποίο βγήκε από την κρίση η Ευρώπη μετά τον Πογκρόμιο Πόλεμο.

Το κοινωνικό κράτος δίνει εδώ και πολλά χρόνια τα δικά του αποτελέσματα. Σχεδόν μηδενική πρόσβαση στις υπηρεσίες υγείας, μηδενικές συντάξεις, αύξηση της κοινωνικής φτώχειας. Στο Ηνωμένο Βασίλειο, πρωταγωνιστή της καθολικότητας των κοινωνικών παροχών, έχουμε σήμερα 1.000.000 παιδιά που ζουν χωρίς σταθερή κατοικία, στους δρόμους, στους σταθμούς, σε χαρτόκουτες και στα παγκάκια. Το ίδιο στη Γαλλία και στην Ιταλία, αλλά και σε όλο το υπόλοιπο Βασίλειο της Ευρώπης της ανταγωνιστικότητας και των λαστιχοποιημένων εργασιακών σχέσεων.

Για τα υπόλοιπα, φταίνε οι ταραξές, οι εγκληματίες, αυτοί που αρνούνται το διάλογο της σύμπλευσης πλουσίων και φτωχών, χορτάτων εγκληματιών και πεινασμένων ανέργων. Μετά, φταίει η

■ Κωστής Νικηφοράκης

Η ανισότητα στην υγεία και την περιθαλψη έχει τις ρίζες της στις κοινωνικές ανισότητες, στην ταξική κοινωνία

κοινωνία για τις ψυχικές παθήσεις, τα ναρκωτικά, την περιθωριοποίηση.

Το «πουνάμι» της παγκοσμιοποίησης δολοφονεί κάθε χρόνο 10.000.000 παιδιά, κάτω των 5 ετών, από την πείνα, την έλειψη νερού και από αρρώστεις που εύκολα (βλ. εμβολιασμοί) καταπολεμούνται. 850.000.000 άνθρωποι στον κόσμο υποφέρουν από πείνα, με ό,τι συνεπάγεται: αρρώστεις, χαμηλό προσδόκιμο ζωής. (F.A.O. στοιχεία 2005). Πού είναι τα ανθρώπινα δικαιώματα; Για την αρρώστεια-πείνα ποια πολυεθνική φαρμακοβιομηχανία θα βγάλει το αντίστοιχο φάρμακο; Η υγεία είναι το στοιχειώδες ανθρώπινο δικαιόματα που πρέπει να μπορούν να έχουν όλοι οι κάτοικοι του πλανήτη Γη. Από τα 850 εκατ., τα 50 περίπου ζουν στις «αναπτυγμένες» χώρες τώρα. Αύριο, ποιος ξέρει τι μας επιφυλάσσει ο Θεός «κεφαλαίο-κράτος».

Γ' αυτό είναι επιτακτική ανάγκη να ανατραπεί αυτή η κατεύθυνση των πολέμων, των στρατιωτικών δαπανών, του κυνηγιού των μαγισσών στις «θρησκείες», στους «τρομοκράτες», στους «ανυπάκουους». Επίσημα, στη χώρα μας το 22% είναι στα όρια της φτώχειας. 1.500.000 παίρνουν σύνταξη κάτω από 500 ευρώ. Αν σ' αυτούς βάλεις και το χαρότο για πρόσβαση στις υπηρεσίες υγείας και φάρμακα, γίνεται κατανοητό ότι η κοινωνία των 4/5 είναι προγματικότητα.

«Κοινωνικό κράτος στα όριά του»

Σε όλη την Ευρώπη το ζητούμενο είναι η διάλυση του και η επιστροφή στον κοινωνικό διαρθρισμό και «ο σώζων εαυτών σωμήτων». Τα συστήματα κοινωνικού κράτους στην Ευρώπη αντιστοιχούνται στα οικονομικά παραγωγικά μνητέλα των Ford-Taylor. Με την παγκοσμιοποίηση γκρεμίζεται ο συμβιβασμός μεταξύ κεφαλαίου και εργασίας. Στο βωμό της ελεύθερης αγοράς οι υπαλλήλοι της θέλουν να έχουν στην εποχή του Πολυκινητικού Χωριού. Η πρόταση Αλογοσκούφη για τη συγχρηματοδότηση άρα και συνεκμετάλλευση νέων Νοσοκομείων δείχνει τις προθέσεις τους. Θα ακολουθήσουν οι ασφαλιστικές εταιρίες που θα νοικιάζουν κρεβάτια από τα Νοσοκομεία, από την άλλη όμως και το Δημόσιο θα νοικιάζει κρεβάτια από το Ιδιωτικό (ΜΕΘ), που ήδη άρχισε.

Εθελοντές και μη κυβερνητικές οργανώσεις θα μας κάνουν τέταρτοκοσμικούς. Ο Θατσεριόμος είναι ο πρώτος διάδαστος. Ακολουθούν Μάαστριχτ, Λισσαβόνα, Νταβός. Όλα τα καλά παιδιά είπαν και λένε yes sir στο κεφαλαίο. Βάζουν χέρι στις χρηματοδοτήσεις για την υγεία. Η χώρα μας με το 6% των συνολικών δαπανών είναι στις τελευταίες θέσεις στην Ευρώπη. Βέβαια, έχουμε άλλες πρωτιές: καταστολή, ανεργία, εξαθλίωση, Eurovision κ.λπ.

Με την περιοκή των δαπανών για την υγεία οδηγούμαστε στην ανυπαρχία της πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας, του οικογενειακού γιατρού, του γιατρού εργασίας, της προληπτικής αστρικής, των κέντρων υγείας αστικού και αγροτικού τύπου, καλά στελεχωμένων.

Τα τελευταία χρόνια αρχίζει να αναπτύσσεται η ρατσιστική αντίληψη ότι η υγεία είναι εμπόδιο για τις δημόσιες δαπάνες και την ανάπτυξη του κεφαλαίου (εννοούν βέβαια για ολυμπιακούς αγώνες και υποχρεώσεις για στρατιωτική ασφάλεια).

νονικές ανισότητες, στην ΤΑΞΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Σήμερα, στην εποχή της παγκοσμιοποίησης της οικονομίας και της πολιτικής του νεοφιλελευθερισμού, φτάνουμε στην εποχή της εμπορευματοποίησης της υγείας. Ξεχνούν οι εγκεφαλοί του κράτους τους κεφαλαίου ότι η υγεία δεν είναι προϊόν ανταλλαγής, αλλά είναι προϊόν αερίων οι οποίοι προσφέρουν στην εποχή της πληρωμής με το κομμάτι. Γυρίζουμε στην εποχή του Μεσαίωνα, του ατομικισμού και της λογικής του κοινωνικού Δαρβινισμού.

Μέσα σε αυτή τη λογική αναπτύσσονται διάφοροι άποιοι ίσων, όπως εμπορευματοποίηση και νοσοκομεία-επιχειρήσεις με πρότυπο τον ανταγωνισμό. Χέρι φιλίας-βοηθείας και ταύτισης με τους μεγαλέμπτορους της υγείας (Κοντομηνάς-Λιακουνάκος) και άλλοι μικρότεροι αλλά επιδίοις μεγαλοκινητρικές. Δίπλα σ' αυτούς υπάρχουν και οι φακελλάκηδες μέσα στα Νοσοκομεία. Εχουν ήδη αρχίσει να εκποιούν την Πολυκινητική του Ολυμπιακού Χωριού. Η πρόταση Αλογοσκούφη για τη συγχρηματοδότηση άρα και συνεκμετάλλευση νέων Νοσοκομείων δείχνει τις προθέσεις τους. Θα ακολουθήσουν οι ασφαλιστικές εταιρίες που θα νοικιάζουν κρεβάτια από τα Νοσοκομεία, από την άλλη όμως και το Δημόσιο θα νοικιάζει κρεβάτια από το Ιδιωτικό (ΜΕΘ), που ήδη άρχισε.

Είναι προφανές ότι όταν μιλάμε για δικαιώματα στην υγεία και πολιτική υγείας είναι σε αντίθεση με αυτούς που τα βλέπουν σε συνάρτηση με τις οικονομικές δυνατότητες. Οπως είναι και σε αντίθεση μ' αυτούς που βλέπουν τη λύση του υγειονομικού συστήματος με τους νόμους της αγοράς και της ανταγωνιστικότητας.

Μπορούμε να διαχωρίσουμε τις ευρωπαϊκές χώρες σε τέσσερις ομάδες συστημάτων υγείας.

1) Γερμανία-Γαλλία-Βέλγιο-Λουξεμβούργο, που στηρίζεται βασικά στους ασφαλιστικούς οργανισμούς και οι προσφέρουμες παροχές έχουν να κάνουν με τρόπο καθολικό υπηρεσίας.

2) Αγγλία-Δανία-Ιρλανδία, που η χρηματοδότηση γίνεται με τρόπο μικτό (κρατικός προϋπολογισμός-ασφάλειες) παρέχοντας με τρόπο καθ

Στον καναπέ με πίτσα και μπίρα

Σεκινάει σήμερα το Μουντιάλ της Γερμανίας και θα αναστένξουν οι καναπέδες από τις εκδηλώσεις των απαντοχύ ποδοσφαιροφίλων. Ο κος Πάπιας για πρώτη φορά δεν θα παρακολουθήσει τους αγώνες από τη γνωστή ταράτσα της μονοκατοικίας στην Καισαριανή, η οποία πλέον έχει δώσει τη θέση της σε πολυκατοικία, συνεπώς κάθε προσφορά για παρέα και συζήτηση κατά τη διάρκεια των αγώνων δεκτή.

Ως είνισται σε αυτές τις περιπτώσεις, η στήλη θα πρέπει να δώσει τα προγνωστικά της για τον νικητή της διοργάνωσης και την πορεία των ομάδων που συμμετέχουν σ' αυτή. Είναι το πρώτο Μουντιάλ, τουλάχιστον από αυτά που εγώ θυμάμαι, που υπάρχει ένα αδιαφριλονίκητο φαβορί για την κατάκτηση του τροποίου. Η Βραζιλία, έχοντας την πιο πλήρη ομάδα της τελευταίας εικοσαετίας και με αξιόπιστη άμυνα, δείχνει να μην έχει αντίπαλο. Το πρόγραμμα των αγώνων της εξασφαλίζει να φτάσει μέχρι τον ημιτελικό χωρίς να αντιμετωπίσει κάποιο δύσκολο αντίπαλο και εκεί να δώσει την πρώτη προγνωστική μάχη, μάλλον κόντρα στην Αγγλία. Μειονεκτήματα για τους Βραζιλιανούς: το γεγονός ότι ποτέ ομάδα από την Λατινική Αμερική δεν έχει κατακτήσει το τρόπαιο σε ευρωπαϊκό έδαφος, αλλά και το ότι στον τελικό θα συναντηθούν με τη Γερμανία (διοργανώτρια χώρα) ή την Ιταλία. Ανεξάρτητα πάντως από την τελική θέση της Βραζιλίας, το σύγιορο είναι ότι οι παίχτες της θα προσφέρουν θέαμα. Και επειδή κάποιοι ήδη θα χαμογελούν, η στήλη πιστεύει ότι οι Λατινοί δεν θα είναι στον τελικό.

Επειδή έχουμε όμως αρκετό καιρό μέχρι τους ημιτελικούς, ας δούμε λίγο την πρώτη φάση των ομίλων και ας σχολιάσουμε κάποια παιχνίδια που μπορεί να κρύβουν παγίδες για τα φαβορί. Στον πρώτο όμιλο, πίσω από τη Γερμανία θα έρθει ο νικητής του αγώνα Πολωνία-Εκουαδόρ, με τους Ευρωπαίους να έχουν τον πρώτο λόγο, αφού ευνοούνται και από τη σειρά των αγώνων. Σε καλές εμφανίσεις ελπίζει η Κόστα Ρίκα η οποία φιλοδοξεί να κερδίσει τις εντυπώσεις, αφού δεν μπορεί να κερδίσει τους αγώνες. Στον δεύτερο όμιλο, ένα ακόμη ζευγάρι από την Ευρώπη δείχνει να καπαρώνει την πρόκριση, αφού Πορτογαλία και Τρινιδάδ θα αρκεστούν στη χαρά της συμμετοχής. Την τελευταία αγωνιστική του ομίλου θα κρίθει η πρώτη πρόταση απόντων με αξιώσεις απέναντι

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

ανάμεσα στις δύο ομάδες και νομί-

ζω ότι ξέρετε από τώρα τον νικητή. Φτάνουμε αισιώς στον τρίτο όμιλο που είναι και ο πλέον ενδιαφέρων. Αργεντινή, Σερβία, Ολλανδία και Ακτή Ελεφαντοστού θα παλέψουν για μια θέση στον ήλιο και τα προγνωστικά της στήλης είναι ότι δεν θα προκριθεί ομάδα από την Ευρώπη. Για τους λάτρεις των αουτοσάιντερ και για καλά λεφτά στο Στοίχημα, την πρωτιά στον όμιλο θα τη δώσουμε στην Ακτή Ελεφαντοστού (για τους αδαείς εκεί αγωνίζεται ο Γιάγια Τουρέ). Αν πάλι είστε, όπως η στήλη, κυνηγοί μεγάλων εκπλήξεων ή οπαδοί του Ολυμπιακού, πίσω από τους Αφρικανούς μπορείτε να βάλετε τη Σερβία του Τζόρτζεβιτς.

Στον τέταρτο όμιλο, η Πορτογαλία και το Μεξικό θα περάσουν στην επόμενη φάση, όμως ο συγκεκριμένος όμιλος έχει μεγάλο πολιτικό ενδιαφέρον εξαιτίας της συμμετοχής σε αυτόν του Ιράν. Η Αγκόλα απλώς θα συμπληρώσει την τετράδα (μπορείτε όμως να στοιχηματίσετε υπέρ της, στον αγώνα κόντρα στο Ιράν). Στον πέμπτο όμιλο, Ιταλία και Τσεχία δεν θα έχουν πρόβλημα απέναντι σε ΗΠΑ και Γκάνα και το ενδιαφέρον τεριορίζεται στην πρωτιά του ομίλου, αφού η δεύτερη ομάδα, εκτός απρόσπου, θα αντιμετωπίσει τη Βραζιλία στους προημετελικούς. Στον έκτο όμιλο, πίσω από την Βραζιλία τη μάχη για την πρόκριση στην επόμενη φάση θα δώσουν η Αυστραλία με την Κροατία, με τους Αυστραλούς να έχουν τον πρώτο λόγο. Το αξιοσημείωτο στον όμιλο είναι η παρουσία της Ιαπωνίας, γεγονός που σημαίνει ότι όσοι παρακολουθήσουν τους αγώνες θα πρέπει να έχουν γυαλιά ήλιου, για να αποφεύγουν τα φλόγια από τις φωτογραφίες των Γιαπωνέζων.

Στον έβδομο όμιλο η Γαλλία φιλοδοξεί να πάρει την πρωτιά και να έχει μια καλύτερη πορεία, μετά το πατατάρακ στο προηγούμενο Μουντιάλ της Απω Ανατολής. Αντίπαλοι της Ελβετία, Τόγκο και Κορέα και σε έναν ακόμη όμιλο το πλέον πιθανό είναι να έχουμε ευρωπαϊκό ζευγάρι στον επόμενο γύρο. Τελείωνουμε με τον όγδοο όμιλο, τον οποίο προτείνουμε να παρακολουθήσουν οι απλοί λάτρεις του ποδοσφαίρου. Ισπανία και Ουκρανία θα περάσουν στην επόμενη φάση, αφού η Τυνησία και η Σαουδική Αραβία δεν έχουν τις δυνατότητες να σταθούν με αξιώσεις απέναντι

τους, όμως όσοι παρακολουθήσουν τον πρώτο αγώνα στον νικητή. Φτάνουμε αισιώς στην Τυνησία και Σαουδική Αραβία μπορούν να ελπίζουν σε νίκη της Σαουδικής Αραβίας και στην απόκτηση χρυσού ωρολογίου (τι στο διάολο, τόσοι σείχηδες θα πανηγυρίζουν την νίκη της ομάδας τους, ένα ρολογάκι δε θα δώσουν). Αυτά για σήμερα και στο επόμενο φύλλο που θα έχουμε τα πρώτα δείγματα ποδοσφαιρικής δράσης θα μπορούμε να πούμε περισσότερα.

✓ **Συνεχίζουμε με τον Παναθηναϊκό.** Προς επίρρωση του ισχυρισμού μας ότι η πολιτική της δεύτερης θέσης συνεχίζεται από τη διοίκηση της ομάδας, παραθέτουμε τις προσφατες εξελίξεις για τη Σούπερ Λίγκα και θα σχολιάσουμε τη μεταγραφή του Παπαδόπουλου.

Η Σούπερ Λίγκα είναι πλέον προγματικότητα και απομένει η ψήφιση του σχετικού νόμου. Το τελευταίο αγκάθι για τη συμφωνία ανάμεσα σε Ολυμπιακό και Παναθηναϊκό ήταν ποιος θα αναλάμβανε τη θέση του Γενικού Διευθυντή. Οι δυο αιώνιοι αντίποιλοι δεν μπόρεσαν να καταλήξουν σε πρόσωπα κοινής αποδοχής βρήκαν όμως μια άλλη λύση. Αποφάσισαν η Λίγκα να έχει δυο διευθυντές, έναν υπεύθυνο για το αγωνιστικό μέρος και έναν για τα οικονομικά. Νομίζω ότι είναι περιττό να πούμε ότι ο Παναθηναϊκός επέλεξε τη θέση του οικονομικού διευθυντή, στελνόντας για μια αιόλη φορά το μήνυμα ότι ενδιαφέρεται μόνο για τα φράγκα και για τίποτ' άλλο. Με την κίνησή του αυτή της Παναθηναϊκός έδωσε τον απόλυτο έλεγχο του εξωαγωνιστικού παρασκηνίου στον Κόκκαλη, όρα και τον πρώτο λόγο για τον έλεγχο του ποδοσφαίρου μας. Εξασφάλισε ο Τζίγγερ ότι δε θα χάσει φράγκα και δεν ενδιαφέρεθη για τίποτ' άλλο. Συνεπώς, αδελφιά βάζει, θα αργήσουμε να δούμε πρωτάθλημα.

Και συνεχίζουμε με τη «μεταγραφή» του Παπαδόπουλου. Το σίριαλ είχε αίσιο τέλος και οι δυο πλευρές βρήκαν τελικά τη χρυσή τομή στο οικονομικό. Η συμφωνία προβλέπει τριετές συμβόλαιο συνεργασίας, με τις επήσεις αποδοχές του παίκτη να φτάσουν τις 600.000 ευρώ συν πτριμ 100.000 αν αγωνιστεί στο 50% των αγώνων της ομάδας. Είχαμε γράψει στο περισσότερο φύλλο, ότι ο παίκτης επέλεξε σκληρή στάση, είτε γιατί είχε πρόταση από άλλη ομάδα εί-

Απογοητευτική είναι η τρέχουσα κινηματογραφική εβδομάδα. Μην περιμένετε, λοιπόν, να μπούμε σε λεπτομέρειες για την «Προφήτεια», στην οποία αναβιώνει ο εξαπόδω 666 στο πρόσωπο ενός μικρού παιδιού. Ούτε για το «Σκυλολόδιο», μια ηλιθια κωμωδία, στην οποία ένας εργασιομανής εισαγγελέας και μπαμπάς μεταμορφώνεται σε σκύλο, όταν μολύνεται κατά λάθος από ένα μεταλλογένο γενετικά ορό!

Οσο για τον «Ποσειδώνω» του Βόλφκανγκ Πέτερσεν, αντέξαμε δέκα ολόκληρα λεπτά μέσα στην αίθουσα. Πρόκειται για ταινία καταστροφής, στην οποία ένα τεράστιο πολυτελές κρουαζιερόπλοιο καταποντίζεται από ένα ακόμα πιο τεράστιο κύμα, δημιούργημα, υποτίθεται, της καταστροφής του θαλάσσιου περιβάλλοντος. Οταν το Χόλιγουντ ασχολείται με την οικολογία, δεν παίζεται!

Η «Μυστική Ζωή των λέξεων» είναι η μόνη ταινία της εβδομάδας που κάπτωσε διαστάσει. Πρόκειται για μια παραγωγή του Πέρδρο Αλμοδόβαρ, που αναφέρεται σε μια μοναχική εργάτρια που επιλέγει στις πρώτες διακοπές της μετά από πέντε χρόνια να ταξιδεύει στις εγκαταστάσεις μιας πλωτής πετρελαιοπηγής και να περιποιηθεί έναν εργάτη που έχει πάθει σοβαρά εγκαύματα. Σ' αυτό το απομονωμένο περιβάλλον, όπου επίσης εργάζονται άλλοι πέντε μοναχοί άνθρωποι, η νεαρή γυναίκα θα επανεκτιμήσει τη ζωή της, θα αναπτύξει μια ζεστή σχέση με τους γύρω της και θα συνδεθεί στενά με τον ασθενή της.

Η ταινία αναδεικνύει την αναγκαιότητα και τη θεραπευτική αξία του να μοιράζεται κάποιος τη ζωή και τις σκέψεις του και παρουσιάζει κάποια πρωτοτυπία και ενδιαφέρον, παρότι έχει και πολλές αδυναμίες. Αξιοπρόσεχτες οι ερμηνείες της Σάρα Πόλει και του Χαβίε Καμάρα, ενώ οι Τιμ Ρόμπινς και Τζούλι Κρίστι έχουν μάλλον συμβατική παρουσία.

Ελένη Σταματίου

■ Αμορφωσιά και αγένεια

Αυτά τα δύο (α

Φοιτητικό κίνημα: It's the first day of the rest of your life

Η πάλη των πράξεων

Οσον αφορά στις καταλήψεις: Περι-SOS Α.Ε...

Με το συντονιστικό τους στο χέρι (έχουν μείνει) οι Πανοπουδαστικάριοι

Μη ντρέπεστε: δολοφονίες εργατών από τα αφεντικά ονομάζονται...

Κάπως στριμωγμένη η κ. Γιαννάκου...

◆ Τι ωραία που πατώνουν οι κοινοβουλευτικοί στις συνελεύσεις.

◆ Οταν η δημοκρατία είναι της βάσης, ΑΜΕΣΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ δηλαδή, λαμβάνουν το πτηνόν.

◆ Τόσος δογματισμός πια από τους «ελευθεριοκά σκεπτόμενους» καταντάει αρβάσταχτη ελαφρότητα του είναι.

◆ Βουλγαράκι...

◆ Παρασκευή 2 Ιούνη 2006 (στο Ριζοσπάστη) το γυρίζει ο Περισσός: «ΠΑΜΕ - Κεντρικό ζήτημα ασφαλιστ-υγεία για τις γυναίκες» (πρώτο θέμα) και από κάτω η συνάθροιση του Περισσοφοιτηταρίου με φωτογραφία όπου απουσιάζει επιδεικτικά η λέξη κατάληψη.

◆ Λέει η Ν.Ε. Λέσβου του Περισσού: Καμία συνεργασία με ΝΔ-ΠΑΣΟΚ-ΣΥΝ (μάλιστα, και με το Νάσο Γιακαλή γιατί συνεργάστηκαν στις προηγούμενες εκλογές).

◆ Να προσθέσουμε, εν μέσω καταλήψεων ο ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ σουταρεί τα φοιτητικά στις σελίδες 18 και 31 (φ. 2-6-06).

◆ Επανεκλέχτηκε πρόεδρος της κυπριακής βουλής ο Χριστόφορος (Ζήτωσαν οι S-300).

◆ Ο Περισσός κατηγορεί ΓΣΕΕ (για την απραξία στη δολοφονία των εργατών στην ΤΙΤΑΝ) και η ΓΣΕΕ τον Περισσό γιατί κάνει τα ίδια μέσα στο Συνδικάτο Οικοδόμων Αθήνας: είπε ο γαϊδαρος τον πετενίο κεφαλά...

◆ «Η λύση (σ.σ. στα ελληνουργικά) είναι μία: διαπραγμάτευση ή πολέμος» (Δ. Δανίκας, ΤΑ ΝΕΑ, 2-6-06). Ο Ελλην ξεσπαθώνει, ξεσαλώνει...

◆ «Η κ. Γιαννάκου... δεν καταλαβαίνει ότι μπορεί να πετύχει και το ακριβώς αντίθετο: να δημιουργή-

σε δηλαδή ένα κίνημα αμφισβήτησης που τελικώς θα μπλοκάρει κάθε προσπάθεια αλλαγής» (ΤΑ ΝΕΑ, Ριπές, 2-6-06). Παραινέσεις από φίλους;

◆ Κόμμα συναινετικού σεξ παιδιών-ενηλίκων ιδρύθηκε στην Ολλανδία (στην Ελλάδα η πολιτική εκπροσώπηση δεν πρόσχει μιας και επικρατεί η πολιτική της πράξης - θυμάστε το «είσαι το τανάκιπουμου»);.

◆ Φίλες/οι, συνάδελφοι/ισσες, σύντροφοι/ισσες, μην παραξενεύεστε με τη στάση του Περισσού απέναντι στις καταλήψεις: εδώ μετά τη σφραγή του Πολυτεχνείου (Νοέμβρης '73) είχε το θράσος να μιλήσει για 300 προβοκάτορες που κατέλαβαν το Πολυτεχνείο (Πανοπουδαστική Νο 8, Φλεβάρης 1974), τώρα θα κάλωναν;

◆ Σε128,17 ευρώ η μέση μηνιαία δαπάνη υγείας σύμφωνα με στοιχεία της ΕΣΥΕ για το 2004. (Αν

στη μάχη του Δεκέμβρη στα 1944 είχα μαζί μου την Βίβλο...)» (Μ. Θεοδωράκης, ΤΟ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΟ, 26-5-06). Ου γαρ έρχεται μόνον... (Ιδία δε όταν είσαι θεομός...).

◆ Επιμένει η ΓΣΕΕ για νίκη στις ΔΕΚΟ (όμως αυτό που πήραν οι εργαζόμενοι ήταν ΔΕΚΑ, δάχτυλα ανοιχτά).

◆ Μεγάλη κινητικότητα στη ρωσική χαλυβουργία βλέπεται η WALL STREET JOURNAL (NAYTEMPOPIKH, 2-6-06). Bear made of steel.

◆ Από σήμερα και πέρα μόνο σκούφο όταν φρώρω: μετά το απλαστο γενικής συνέλευσης της ΔΑΠ Φυσικού Αθήνας» που διάβασα, καράφλιασα, έπαθα κολούμπρα, είδα το Χριστό φαντάρο, κ.λπ. (πρέπει να πάρνουν καλό stuff τα παιδιά της Νου Δου).

◆ Σε128,17 ευρώ η μέση μηνιαία δαπάνη υγείας σύμφωνα με στοιχεία της ΕΣΥΕ για το 2004. (Αν

έχουμε, αλλιώς fæ skata lae...).

◆ Εκεί δα, στις ΗΠΑ η άνοδος της τιμής της βενζίνης έχει δημιουργήσει αξεπέραστα προβλήματα στο (φτωχό) επιβοτικό κοινό: «Εάν επισκεφθώ τη φλημή μου, δε θα μείνουν λεφτά για βενζίνη, για να πάω στη δουλειά αύριο» (Ana Lopez, Miami Beach). Η αύξηση της τιμής της βενζίνης ήρθε σε στιγμή «σφρίγματος» για τους αμερικανούς πολίτες της «κάτω γειτονιάς»: αυξήθηκαν οι τιμές των ασφαλίσεων, οι μισθοί είναι καθηλωμένοι, ενώ οι υποθήκες σπιτιών αναμένεται να αυξηθούν κι αυτές.

◆ Η Ειλήν Λακόρ, από το Palm Beach Country, έδωσε για μετακίνηση στη δουλειά 100 δολλάρια τη βδομάδα (δηλαδή το 11% του επήσιου μισθού της πήγαινε σε εισιτήρια). Τώρα πλέον χρειάζεται 200 δολλάρια τη βδομάδα. Η κ. λόπεζ δεν πάει πια στο σινεμά: κάθεται σπίτι και βλέπει τηλεόραση. Επισκέπτεται φίλους μόνο όταν μπορεί να πάει σπίτι τους με τα πόδια. Εκοψε και την εβδομαδιαία επίσκεψη στο κομμωτήριο. Οσο για φαΐ: περιμένει πότε θα έχουν προσφορές τα σουόπερμαρκετ για να πάρει ότι χαμηλότιμα τρόφιμα διατίθενται (οι πληροφορίες από τους NEW YORK TIMES - Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 26-5-06). Η ανάπτηρη ελευθερία των ΗΠΑ...

◆ Συμφώνησε η ΑΔΕΔΥ για το νέο ωράριο των δημόσιων υπαλλήλων (έτοι, στην ψύχρα).

◆ Εκτός της άλλης ενδιαφέρουσας όλης διαβάσωμε και ένα ωραίο άρθρο («Οι κούκοι... και ο Einstein» στη δίμηνη έκδοση μεταναστών και προσφύγων Ο ΆΛΟΣ (φ.1, Δεκ. '05).

Βασιλης

δαία πρόγματα. Άλλωστε, μεγάλο μέρος του κόσμου που μαζεύεται δε δίνει καμία σημασία στη μουσική. Μιλάει οικατάπαυστα, χαριεντίζεται, γελάει τρανταχτά και καταναλώνει μπίρες. Το σημειώνουμε αυτό, γιατί έχει σημασία γι' αυτά που θα πούμε παρακάτω.

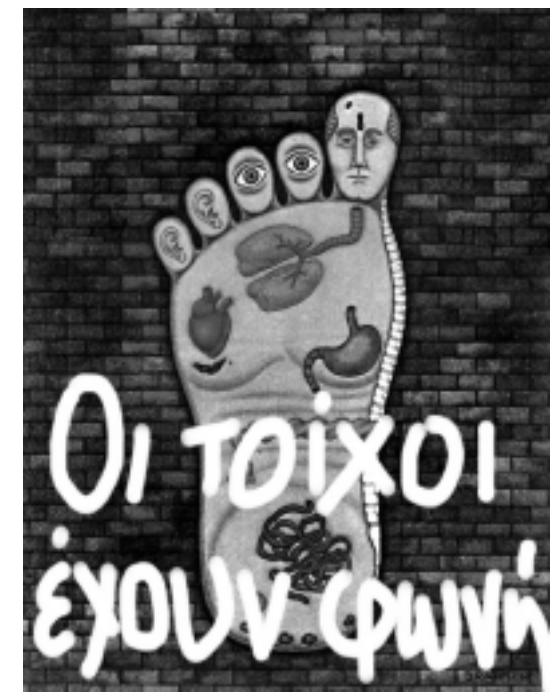
Φέτος, στην 6η κατά σειρά διοργάνωση αυτού του φεστιβάλ, μια έκπληξη περίμενε τους λάτρεις της jazz. Ως συμμετοχή της Ιταλίας δηλώθηκε ο Enrico Rava με το κουνίτετο του. Στα 67 του χρόνια ο τρομετίστος Enrico Rava μπορεί κάλλιστα να χαρακτηριστεί ως ένας από τους εν ζωή θρύλους της jazz. Σάρκα από τη σάρκα της μουσικής πρωτοπορίας των δεκαετιών του '60 και του '70, είναι ένας από τους «πατερέδες» της ευρωπαϊκής free jazz. Νέότατος διάβιτης τον Ατλαντικό και «άραξε» στη Νέα Υόρκη, όπου συνεργάστηκε με τα περισσότερα από τα μεγάλα ονόματα της πρωτοπορίας, παίζοντας μαζί τους και ηχογραφώντας μαζί τους: Charlie Haden, Carla Bley, Cecil Taylor, Archie Shepp, Roswell Rudd, Jimmy Lyons, Rashied Ali, Marion Brown, Gato Barbieri, Steve Lacy και πολλούς άλλους.

Ο Γιώργος Χαρωνίτης, που έγραψε τα κείμενα στο φυλλάδιο που συνδέει την εκδήλωση, τα ανέφερε δόλα αυτά. Ομως, οι γραφειοκράτες του Δήμου Αθηναίων δεν κατάλαβαν τίποτα. Αγνωστα ονόματα μιας άγνωστης μουσικής. Η πρόεδρος του ΔΣ της «Τεχνόπολις» έγραψε αυτάρεσκα ότι το φεστιβάλ της αποτελεί τον «μεγαλύτερο ευρωπαϊκό θεσμό της Τζαζ μουσικής», επειδή προφανώς ογκοί και την ιστορία του συγκεκριμένου μουσικού είδους και ορισμένα φεστιβάλ με ιστορία δεκαετιών (μεταξύ τους και αυτό της Ισταμπούλ). Που να καταλάβουν, λοιπόν, οι αμόρφωτοι γραφειοκράτες, ότι φέτος από

την Ιταλία τους ερχόταν μια μεγάλη μορφή που θα έπρεπε να την τιμήσουν.

Εβαλαν τη μπάντα του Enrico Rava να παίξει Πέμπτη (και όχι Παρασκευή ή Σάββατο), που θα είχε περισσότερο κόσμο). Η ποιότητα, όμως, έχειριζει και επιβάλλεται οικόμα και σε ένα κοινό που προσέρχεται κάπου χωρίς να πολυνοιάζεται για τη μουσική, αλλά κυρίως επειδή προσφέρει την ευκαιρία μιας τζάμπα εξόδου. Η μαγεία του Rava και της μπάντας του καθήλωσε το κοινό. Η διαφορά ποιότητας με τα άλλα γκρουπ ήταν αβυσσαλέα. Είχε πάσι μία παρά είκοσι τη νύχτα και ο κόσμος παραληρούσε. Οταν οι μουσικοί υποκλήθηκαν και αποσύρθηκαν, ο κόσμος εξακολούθησε να χειροκρότα και να ασφυξίζει, ξανακαλώντας τους στη σκηνή. Τέτοιο πρόγραμμα δεν είχε ξαναγίνει στα έξι χρόνια αυτού του φεστιβάλ. Ευγενέσις οι μουσικοί ξαναβγήκαν στη σκηνή, διατεθειμένοι να ανταποδώσουν με ένα encore. Πλην, όμως, βρήκαν τα μικρόφωνα κλειστά! Ο Rava άνοιξε αμήχανα τα χέρια του, υποκλήθηκε και πάλι στο κοινό και αποσύρθηκε με την απορία ζωγραφισμένη στο βλέμμα.

Οι γραφειοκράτες θα μας πουν ότι στο πρόγραμμα αυτού του φεστιβάλ δεν περιλαμβάνονται encore, για να μη καθυστερεί η διαδοχή των γκρουπ. Μόνο που στην προκείμενη περίπτωση δεν αισιοδούθηκαν τα κουνίτετα του Rava και δεν θα χαλούσε ο κόσμος αν έπαιζε 5-10 λεπτά αικόμη. Πόσο μάλλον όταν αυτό ήταν απαίτηση του κοινού, που μ' αυτόν τον τρόπο υποκλινόταν και τιμούσε ένα μεγάλο μουσικό. Πού να καταλάβουν, όμως, οι αμόρφωτοι και αγενέστατοι γραφειοκράτες;

◆ ν+2 να είναι οι ώρες σας (Κατάληψη Πληροφορικής)

Ακόμα και ν+2 είναι πολλές οι ώρες τους. Ας όψεται ο καναπές και η απάτη της κάλπης. Ας όψονται όλα όσα διευκολύνουν τις πιο αντιδραστικέ

■ Νεπάλ

Κόκκινη λαοθάλασσα

Μια κόκκινη λαοθάλασσα πλημμύρησε στις 2 Ιουνίου την καρδιά της Κατμαντού. Περισσότεροι από 200.000 όσπλοι αντάρτες και υποστηρικτές του μαοϊκού αντάρτικου από διάφορες περιοχές πήγαν μέρος στη διαδήλωση. Η ατμόσφαιρα ήταν πανηγυρική, με συνθήματα επαναστατικά και αντιμοναρχικά, και απηχούσε τον σημαντικό ρόλο που έχει κατακτήσει το μαοϊκό αντάρτικο στην πολιτική ζωή της χώρας. Ταυτόχρονα όμως αυτή η λαοθάλασσα ήταν και μια πρωτοφανής επίδειξη δύναμης και πίεσης στην κυβέρνηση που σχηματίστηκε μετά την άτακτη υποχώρηση του βασιλιά Γκιανέντρα, ώστε η τελευταία να προχωρήσει χωρίς υπανοχωρήσεις και καθυστερήσεις στα ζητήματα για τα οποία έχει δεσμευτεί. Και πρώτα απ' όλα στις εικλογές για την ανάδειξη συντακτικής συνέλευσης και τη σύνταξη νέου συντάγματος, με το οποίο θα καθοριστεί και το μέλλον της μοναρχίας.

■ Χιλή

Ο αγώνας των μαθητών συνεχίζεται

Με συνέχιση των καταλήψεων εκαποντάδων σχολείων και νέες διαδηλώσεις κι αυτή τη βδομάδα απάντησαν οι μαθητές της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης στην κυβερνητική πρόταση, την οποία οι εκπρόσωποί τους στις διαπραγματεύσεις με την κυβέρνηση απέρριψαν, θεωρώντας ότι δεν ικανοποιεί τα βασικά τους αιτήματα.

Οι μαθητές διεκδικούν:

◆ Να αλλάξει το πρόγραμμα στουδών.

◆ Να αυξηθεί η χρηματοδότηση της εκπαίδευσης για να βελτιωθεί η υλικοτεχνική υποδομή των σχολείων και να καλυφθούν οι κενές θέσεις εκπαιδευτικών, με στόχο να εξαλειφθούν οι ανισότητες ανάμεσα στα δημόσια και τα ιδιωτικά σχολεία.

◆ Να περάσει η δευτεροβάθμια εκπαίδευση από την αρμοδιότητα των δήμων σε κεντρικό έλεγχο για να

εξαλειφθούν οι ανισότητες ανάμεσα στα σχολεία των

φτωχών και των πλούσιων δήμων.

◆ Να μετακινούνται δωρεάν οι μαθητές με τις δημόσιες συγκοινωνίες.

◆ Να καταργηθούν τα εξεταστρα (40 δολάρια) που πληρώνουν οι μαθητές για να πάρουν μέρος στις εξετάσεις εισαγωγής στην τρί-

τοβάθμια εκπαίδευση.

Η κυβερνητική πρόταση δεν ικανοποιεί κανένα σχεδόν από τα αιτήματα των μαθητών. Προσφέρει δωρεάν μεταφορά με τις δημόσιες συγκοινωνίες και αποδλογή από τα διδακτρά μόνο για τους πιο φτωχούς μαθητές και υπόσχεται αύξηση της χρηματοδότησης και μεταρρυθμίσεις στο εκπαιδευτικό σύστημα χωρίς συγκεκριμένες δεσμεύσεις και χρονοδιάγραμμα.

Γ' αυτό και οι μαθητές απάντησαν τη περασμένη Δευτέρα, 5 Μαΐου, με τη συνέχιση των καταλήψεων και με αποχή των μαθητών από τα μαθήματα σ' όλη τη χώρα. Την ίδια μέρα πραγματοποιήθηκε η μεγαλύτερη διαδήλωση μέχρι τώρα στην πρωτεύουσα της Χιλής. Περισσότεροι από ένα εκατομμύριο διαδηλωτές πλημμύρισαν τους κεντρικούς δρόμους του Σαντιάγκο, μεταξύ των οποίων αρκετοί γονείς και φοιτητές, ενώ επαναλήφθηκαν και οι συγκρούσεις με την αστυνομία, κατά τη διάρκεια των οποίων έγιναν 262 συλλήψεις μαθητών.

Κρείττον σιγάν...

Οι εντελώς αιμύντοι στο μέγα μυστήριο της εφημερίδας του Νέου Κόσμου ασφαλώς θα έμειναν με την απορία: «Ποιος διάολος είναι αυτός ο Α. Σκορδίλης, στον οποίο χορηγήθηκε προβεβλημένος χώρος, εντός πλαισίου μάλιστα, σε μια από τις κεντρικές πολιτικές σελίδες της «Ελευθεροτυπίας» (φύλλο Σαββάτου, 3.6.06), προκειμένου να αναφερθεί στα περί «στοχοποίησης» του Βουλγαράκη;». Οι προσεκτικοί αναγνώστες θα έθεσαν διαφορετικά το ερώτημα: «Μα καλά, δεν έχει πώς να γειύσει τις σελίδες της π. «Ελευθεροτυπία» και βάζει ένα συντάκτη για θέματα ΑμΕΑ να κάνει πολιτικό σχόλιο για ένα θέμα που ίδης κατά κόρον είχαν σχολιάσει οι πολιτικοί της συντάκτες; Τόσο πολύ κουράστηκε ο Σεραφείμ, που αφήνει την εφημερίδα της ζωής του να γίνεται μπάχαλο;».

Οι μυημένοι στο μέγα μυστήριο, όμως, κατάλαβαν, χαρογέλασαν και κούνησαν το κεφάλι με συγκατάβαση. Αυτοί ξέρουν πως ο κ. Σκορδίλης, εκτός από την ιδιότητα του ρεπόρτερ για θέματα ΑμΕΑ στην «Ελευθεροτυπία» έχει και την ιδιότητα του... εκδότη. Είναι, δηλαδί, οιονεί συνάδελφος του Τεγόπουλου και ασφαλώς αινώτερος του Φωντανίδη που είναι ένας απλός διευθυντής (ενδεχομένως και υπό δυσμένεια από την ιδιοκτησία της εφημερίδας, τουλάχιστον για τα θέματα που άπτονται της αρμοδιότητας του Α. Σκορδίλη, υπό την ιδιότητα του εκδότη και όχι του δημοσιογράφου). Για να το καταλάβετε καλύτερα: ο Α. Σκορδίλης είναι υφιστάμενος του Σ. Φωντανίδη σε ό,τι αφορά την εργασία του στην «Ελευθεροτυπία», αλλά αινώτερός του σε ό,τι έχει σχέση με την «υπόθεση 17N». Διότι είναι ο εκδότης του φυλλάδιου «Μήνυμα Αντίστασης», που εκδίδει η ομάδα των υπερασπιστών του Αλ. Γιωτόπουλου. Επομένως, όταν ο Α. Σκορδίλης «θέλει» (μπορείτε να χρησιμοποιήσετε και άλλο ρήμα) να αρθρογραφήσει, ουδείς Φωντανίδης ή άλλος τις από το διευθυντικό «σταφ» της «Ελευθεροτυπίας» μπορεί να του αρνηθεί. Ακόμα και αν όλοι διαβάζοντας το πόνημά του αναρωτιούνται: «τι ακριβώς θέλει να πει ο ποιητής».

Εμείς, πάντως, δεν έχουμε τέτοια απορία. Καταλάβαμε πολύ καλά τι σημαίνει η φράση «καθολικά αποδοκιμαστέα τρομοκρατική ενέργεια». Εκείνο το «καθολικά» μας ενοχλεί κάπως, αλλά καταλαβαίνουμε και την ανάγκη της συντάκτη να ταυτιστεί (μόνον αυτός) με τους κύκλους της εξουσίας, η οποία συνηθίζει να βαφτίζει τις δικές της ιδιοτελείς απόψεις ως καθολικές. Καταλάβαμε, επίσης, την ανάγκη της επανάληψης: «απεχθής τρομοκρατική ενέργεια». Βέβαια, ένας δημοσιογράφος οφείλει να αποφεύγει τα επίθετα που «χρωματίζουν» τα ουσιαστικά, δηλώνοντας προσωπική προκατάληψη, όμως εν προκειμένω μάλλον ο Α. Σκορδίλης μπέρδεψε τις δύο του ιδιότητες, αυτή του δημοσιογράφου και αυτή του εκδότη του προαναφερθέντος φυλλάδιου. Οσο για την επανάληψη, ας μας επιτραπεί να θυμίσουμε μια παρομία της γενέτειρας: «Είπαν του ζουρλού να χέσει κι αυτός πήγε και ξεκωλώθηκε».

Οσο κι αν σας φανεί παράξενο, εμείς καταλαβαίνουμε και το νόημα της φράσης: «Αυτό πρέπει να είναι το μήνυμα προς όλους όσοι (ακόμα και... εκ των έσω) τροφοδοτούν τις εξελίξεις (ασυνείδητα) προς μια τέτοια ολοκληρωτική κατεύθυνση». Εδώ ο συγκεκαλυμένης κατηγορία απευθύνεται προς τον Δ. Κουφοντίνα, που τοποθετήθηκε δημόσια για την προβοκάτσια των τρομολάγνων, που προστάθησαν να συνδέσουν τη βόμβα στο Λυκαβηττό με τον ίδιο και, φυσικά, μίλησε και για το χαρακτήρα της συγκεκριμένης ενέργειας, με βάση τα στοιχεία που είχαν δημοσιεύσει οι εφημερίδες. Και βέβαια, κάθε αναφορά στον Κουφοντίνα από τη συγκεκριμένη ομάδα πρέπει να συνοδεύεται τουλάχιστον από μια «μυστριά» λάσπη (εκείνο το «ασυνείδητα» άραγε το σκέφτηκε μόνος του ο Σκορδίλης). Προφανώς, ο Κουφοντίνας ή έπρεπε να σωπάσει (αυτός, όμως, δεν διαθέτει... κυβερνητικό εκπρόσωπο π. «αντ' αυτού») ή να προσχωρήσει και αυτός στη χορεία εκείνων που καταδικάζουν την «απεχθή τρομοκρατική πράξη». Δεν το έκανε και βρέθηκε αντιμέτωπος με τους λασπώδεις υπαινιγμούς που πρόθυμα αναπαράγει η ιδιοκτησία της «Ελευθεροτυπίας».

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: Αγαθούπολες 65-Τ. Κ. 112 25, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: ΜΕΝΕΑΛΟΥ 1 και ΕΓΝΑΤΙΑ, ΤΗΛ-FAX 221898

<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΠΡΟΠΗ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ-ΕΚΔΟΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΠΕΤΡΟΣ ΓΙΩΤΗΣ

Εκτύπωση: ΧΕΛΙΟΣ ΠΡΕΣ ΑΒΕΕ: Ar. Ανησ 24 - Αιγαλεο